

به ناو خالقم، گه وره و بی شه ریک
ئه مه لۆتف ئه وه، به شیعر هم خه ریک
هر ئه و خوایه وا، ژینی داگه پیم
قسمه ت منی کرد، خووری و په ریک

عشق

احمد بابا حاجیانى (نادر)

کوردستان (سنه)

۱۳۹۳

تلفن همراه : ۰۹۱۲۱۰۵۶۲۸۵

E.mail:Ahmad_babahajiany@yahoo.com

سرشناسه : باباجانی، احمد، ۱۳۳۳ -
 عنوان و نام پدیدآور : ع ش ق / احمد باباجانی (نادر).
 مشخصات نشر : تهران: توکلی، ۱۳۹۳.
 مشخصات ظاهری : ۲۳ ص .
 شابک : 978-964-5821-69-0
 وضعیت فهرست نویسی : فیپا.
 یادداشت : واژه نامه .
 موضوع : شعر کوردی - قرن ۱۴
 رده بندی کنگره : ۲۱۳۹۳ ب ۷۴۳ س / PIR ۳۲۵۶
 رده بندی دیوئی : ۸۹/۲۱
 شماره کتابشناسی ملی : ۳۴۸۷۴۸۶

شناسنامه کتاب :
 نام کتاب : ع ش ق. (شعر کوردی)
 شاعر : احمد باباجانی (نادر)
 ناشر : انتشارات توکلی
 لیتوگرافی و چاپ : نقره آبی
 حروفچینی : احمد باباجانی (نادر)
 نقاشی و طرح جلد : احمد باباجانی (نادر)
 تیراژ : ۱۰۰۰ نسخه
 چاپ : اوّل ۱۳۹۳
 تلفن پخش : ۰۹۱۲۱۰۵۶۲۸۵
 شابک : ISBN:978-964-5821-69-0 ۹۷۸-۹۶۴-۵۸۲۱-۶۹-۰
 آدرس ناشر: تهران خ. انقلاب روبروی دانشگاه تهران مجتمع فروزنده شماره ۲۲۵
 تلفن : ۶۶۹۵۶۹۲۶ فکس: ۶۶۹۵۷۰۸۹
 E.mail: Tavakolipublications@yahoo.com

ئەي عەزىز دلداره كەم، بېرەحم و بى ئىنسافە كەم
تۆيى لە ئەم دۇنيا بە تەنيا، عىن و شىن و قافە كەم
ھەر بە يادى تۆ ئەنۆشى، «نادر» ت، ھەر شەو شەراو
بووگە جى وەعدە و قەرارت، بى تۆ ئىتر كافە كەم

شناسنامه‌ی شاعیر له زبانی خو‌ی:

من که سی نیم.

پیرست

٢٥	به لّا	١	ئاخرين ديدار
٢٦	به لّا كيش	٢	ئاگر
٢٧	به لّا نه وينى	٣	ئاواته كه م
٢٨	به هار	٤	ئاواره
٢٩	بى	٥	ئه توينم بازه م
٣٠	بى ئاشت بينه وه	٦	ئه سرينى چاوم
٣١	بى ئه و	٨	ئه سير
٣٢	بى به ناز وه وه	٩	ئه ووه لين ديدار
٣٣	بى تاقه تم	١٠	ئه ويندارم
٣٥	بيخه وه ر چو وگى	١١	ئينتزار
٣٦	بيچاره تم	١٢	باخ
٣٧	بيرم بو ناكه ي؟!	١٣	بارى كرد يارم
٣٨	بيره وه	١٤	باوكى عه زيزم
٣٩	بيكه س	١٥	برو بيوه فا
٤٠	بيگانه	١٦	بگه ين به داوما
٤١	بيوه فا	١٧	بمكوژه به ناز
٤٢	پائيز	١٨	بو ت پهره ست
٤٣	پهروه نده ي عشقت	١٩	بوچه دوورى كه ي؟!
٤٤	په ريشان	٢٠	بو وگمه فهره هادت
٤٥	په شيمان ئه وى	٢١	بو ليم ئه توورى؟!
٤٦	په لكه زيرينه	٢٢	به خاتر چاوت
٤٧	په لكه شو ر	٢٣	به خيلم
٤٨	تابلو نه قاشى	٢٤	به ش خوريا گ

۷۶	خۆزگای	۴۹	تاسەتم کردگه
۷۸	خۆزگەم بە جاران	۵۰	تاق و تەنیام
۷۹	خۆزگەم بە چاوم	۵۱	تاقەتم نەما
۸۰	خۆزگەم بە و رۆژە	۵۲	تالان
۸۱	خوەش ئە و رۆژانە	۵۳	تۆ ئیمانی منی
۸۲	خەفەت دووری تۆ	۵۴	تۆ بۆتی
۸۳	خەفەت دەرکەر	۵۵	تۆ خە کیمی
۸۴	خەفەت فیراقت	۵۶	تۆ خووشەویسی
۸۵	خەلە تیام	۵۷	تۆ و من
۸۶	خەوم دی ئەمرم	۵۸	تۆ هەسارە ی ئاسمان
۸۷	خە یال	۵۹	تەقدیر
۸۸	چاو ئیتزارم	۶۰	تەنیا
۸۹	چاو بە ری	۶۱	تەنیا یی
۹۰	چاوت شکارچی	۶۲	جادە ی نەجات
۹۱	چاو خۆمار	۶۳	جە حانم جیمە
۹۲	چاو شیرین	۶۴	جە فا
۹۳	چاو کە ژال	۶۵	جە فا کار
۹۴	چاومەس	۶۶	جە فامە کە
۹۵	چاوه کەم	۶۷	جە لاو
۹۶	چە بکەم؟!	۶۸	جیا یی
۹۷	چە نئ شیرینی؟!	۶۹	جیگەت خالیە
۹۸	دایە دلته نگم	۷۰	حووری بە هەشت
۱۰۰	درۆزن	۷۱	حەلە بچە
۱۰۱	دل	۷۳	خاترات
۱۰۲	دل سووزیا گم	۷۴	خانە باخ
۱۰۳	دل شکیا گ	۷۵	خۆدکۆشی

۱۳۴	رۆسوائى.....	۱۰۵	دېلم.....
۱۳۵	رۆپسەرى ئاوى.....	۱۰۶	دېلم بۆت تەنگە.....
۱۳۶	رۆلە كانىم.....	۱۰۷	دېلم بى مەنتىق.....
۱۳۷	رەشە خال.....	۱۰۸	دېلم دىوانەس.....
۱۳۸	رەفىق نىمەرى.....	۱۰۹	دېلم ناشادە.....
۱۳۹	رەمز غۆپوور.....	۱۱۰	دېلنبا بە.....
۱۴۰	رەنجى دلدارى.....	۱۱۱	دېلواپەسى تۆم.....
۱۴۱	زۆر پەشىوم.....	۱۱۲	دېلەشىئە كەم.....
۱۴۲	زەردە بەرگ.....	۱۱۳	دېلى تۆ بەردە.....
۱۴۳	سەنەى سەربەرز.....	۱۱۴	دېلى خەيرنە دىگ.....
۱۴۵	سەنەى شىرىن.....	۱۱۵	دېلى دىوانەم.....
۱۴۷	سۆلتان منى تۆ.....	۱۱۶	دوور لە يار.....
۱۴۸	سۆماى چاۋە كەم.....	۱۱۸	دوور لە يەك.....
۱۴۹	سەختە فىراقت.....	۱۱۹	دوورى.....
۱۵۰	سەفەر.....	۱۲۰	دوورى گەرد يارم.....
۱۵۱	شەراۋ.....	۱۲۱	دۆسى غەمخوار.....
۱۵۲	شەۋخەو.....	۱۲۲	دوۋ كۆتر.....
۱۵۴	شىت.....	۱۲۴	دەردۆ لىم.....
۱۵۵	شىرىن.....	۱۲۵	دەردە دارم.....
۱۵۶	شىرىن كەلام.....	۱۲۶	دەلىلى ژىنم.....
۱۵۷	شىرىنى چاۋشىن.....	۱۲۷	دەۋرەى منالى.....
۱۵۸	عاشق.....	۱۲۹	دىارت نىە.....
۱۵۹	ع ش ق.....	۱۳۰	دىەن يار.....
۱۶۰	عشق و عەقل.....	۱۳۱	رۆخسارى ئاشق.....
۱۶۱	عەزىز.....	۱۳۲	رۆژ ئاشنائى.....
۱۶۲	غەرىب.....	۱۳۳	رۆژ رەش.....

۱۹۱	مه که ئازاری من	۱۶۳	غەریبی
۱۹۲	مه که مه نعم	۱۶۴	فرمیسک شهوانه م
۱۹۳	مه گەر کافری؟!	۱۶۵	قۆمار
۱۹۴	نازاره که م	۱۶۶	قه رار وا نه بوو
۱۹۶	نامه	۱۶۷	قه زای چاوه که ت
۱۹۷	نامه وی	۱۶۸	قه سه م
۱۹۸	نۆقله ده م	۱۶۹	کچه کۆرد
۱۹۹	نه بوون	۱۷۱	کرچ و کال
۲۰۰	نه مائه و ده وره	۱۷۲	کویر بوو که چاوم
۲۰۲	و تم، وتی:	۱۷۳	که س له تۆ ناچی
۲۰۴	وه سیه ت	۱۷۴	که لاهه کۆنه
۲۰۸	هاوار به مالم	۱۷۵	که ی تیه وه؟
۲۰۹	هاوده م	۱۷۶	کیش و ماتم
۲۱۰	هاوسای ماله که م	۱۷۷	گهردوون
۲۱۱	هه ر تۆ به دلمی	۱۷۸	گهردنه نۆ ئازا
۲۱۲	هه ساره ی سۆهه یل	۱۷۹	له بیرم ناچی
۲۱۳	هیجران	۱۸۰	له یلم بی مه یله
۲۱۴	یارم په ری بوو	۱۸۱	ماسی سوور
۲۱۵	یارم گوله	۱۸۳	مالم ویرانه س
۲۱۶	یارم لی بریا	۱۸۴	مانگ رو خسار
۲۱۷	یاره که ی جاران	۱۸۵	مانگی شه و چوارده
۲۱۸	یاری بی ئینساف	۱۸۶	من به سه زوانم
۲۱۹	یاری خوه ش جه مال	۱۸۷	مۆسافر
۲۲۰	یاری خوه ش قسه	۱۸۸	مۆعتادی تۆم
۲۲۱	یاری قژخاوم	۱۸۹	مۆناجات
		۱۹۰	مه رو

ئاخريں ديدار

من كز و ماتم، له تۆم بريندار
 كهى له بير ئه چى، ئاخريں ديدار؟!
 غه ير از تۆ كه سى، نايته بهر چاوم
 هه رگيز ناكه فى، تۆ له بهر چاوم
 شادى و خوه شى، رۆژ ئه ووه ل ديدار
 منى ئاشق كرد، بۆ ئه ووه لين جار
 كاخى ئاواتم، دل بهر چاوخومار
 ويران بوو به دهس، ئاخريں ديدار
 دووره و بووى له من، ئه و رۆژه تاله
 ده ريغت كرد ليم، ئه و چاوه كاله
 هه سرت ديه ن تۆ، له دل من ماگه
 دلم به غه ير تۆ، به كهس نه داگه
 دوورم له چاوت، دلم زۆر ئه يشى
 عزرائيل هاتگه و به من زۆر ئه يژى!
 تۆ ئاوات دلى ديوانه ي منى
 تۆ خو شه ويس و دۆردانه ي منى
 له مال بىره ده ر، بچوه شۆن كارى
 به شكه م ئه مه خواس، بتوينم جارى
 خه وخوه ش ئه وه يه، تۆى تيا بوينم
 له و خه وا بىژم، هه ر تۆيت ئه وينم
 وه ك چاو تۆ نيه، له دۆنيا چاوى
 بىره خه و «نادر»، بتوينم تاوى

ئاگر

يارى خۆشهويس،عهزىز قىركالم
 داته با نازار،رهنجى چهن سالم!
 چه ئاگرىكه،خستووته گيانم؟
 مووى سهر منۆ كرد،هاورهنك ديانم
 له بيرته دل خوهم،له لات نيامه جى؟
 ئه كهى ئازارم،نام چۆن دلت تى؟
 منۆ به جى هيشت،چووكى له پالم
 هيشتا به تهمار،روژى وسالم
 دوور له چاوانت،چاوم ناخهفى
 خوزگه بهو وهخته،چاوم پيت كهفى
 خوهشه نه خوهش بم،تو بى پهرهستار
 زوو زوو سهرم بهى،ئهى شيرين نگار
 چاوم باز بكهم،له بالينم بى
 شاهد شيوهن و زور نالينم بى
 دل ئه يژى روژى،له تو نامه تيت
 له يله كه م،داخوم،ئهو روژه كهى بيت؟
 ههرچهن غه ير خه فته،نه وداگه به شم
 وهلى به عشق تو،ههر ماگم،خوهشم
 تو برو خوهش به،من خوهشيم بو چه س؟
 له ئهم دۇنيايه،يادى توم بى،به س
 دوورى له «نادر»،وهلى ههر ديارى
 له بىرم ناچى،رهسمى دلدارى

ئاواتە كەم

تۆ ئاوات و تۆ ھىۋاي پۈژ و شەۋمى
 ئەگەر خەۋبى بە چاۋم، تۆ لە خەۋمى
 ھەسارەيكم نىيە، ھەر تۆى ھەسارەم
 تۆ ئاۋاتى دل و عۆمرى دووبارەم
 زىارت چاۋى نازت ئارزوومە
 ھەمىشە بەرزى بالات، پۈۋ بە پۈۋمە
 بە شەۋ، ۋەختى خەۋم، تۆ تىتە بەر چاۋ
 لە چاۋم تى، بە يادت، قەترە گەل ئاۋ
 خەيال و عشقى تۆ ماگە لە سەر ما
 نەسېحتە، پەندى كەس، ناچى بە سەرما
 شەۋ و پۈژان بە خەلۋەت پۈۋ لە تۆ خەم
 كە دوۋرەۋ خەي لە سىنەم، ۋەرھەم و غەم
 ئەگەر ژە حرم پى بەي، ئەيخوہم بە جى ئاۋ
 بىژى بمرە، ئەيژم: «نازار، بە سەر چاۋ»
 لە كۈنجى سىنەما، غەم بى شۆمارە
 بەشى من، ھەر خەفەت، پەنج و پەژارە
 ھەمىشە كار و پارم، يادى تۆيە
 دلە دىۋانە كەم، ناشادى تۆيە
 لە لاي من ماگە پەنجەت، يادگارى
 سەبورى چۆن بكەم؟! بى بمدە يارى
 ئەكەم گيانم بە قۆربانى تۆ نازار
 مەكە «نادر» بە جەۋرت، ئەۋنە نازار

ئاوارە

يارى جارانم، ھەر نالە من سەر!
 بووگمە ئاوارە و دەشتم داگە بەر
 خەفەت لە دلما، کردى ھىلانە
 بووگمە ئاوارە، ھەر وەك بىلانە
 دەسم لە دەس يار ئىتر برىاگە
 دلى عاشقم، دلى درىاگە
 چاوى بى خەوم، ھەمىشە گريان
 لە دەس يارە كەم، دل بوو بە برىان
 ھىزم نەماگە و ناقم چنياگە!
 دل بۆ كەواو، ئەيژى جنياگە!
 خاتراتم تال، ژيانم نابار
 ژيان تەرك نە كەم، چەبكەم لە دەس يار؟!
 چەن پەريشانم، چەنى دل سەردم؟!
 لە من ناپرسى، يارى دل بەردم
 ئەو، خوونچە و گولە، وا ھا بە دارەو
 من گەلای زەردم، كەفتگمە خوارەو
 ئاھ و فەغان و نالەم بى ئەسەر
 تەبىب دەردە كەم، ئەم گەرنى بە سەر
 ژيانم بى ئەو، وەك شەوى تاريك
 لە چاوم لىژە، جوگەلەى باريك
 نىيە و لە دل من، خەفەت دەر ناكات
 نالەى دل «نادر»، بۆ ئەسەر ناكات؟!

ئەتوینم بازەم

ئەم دۆنیا گەردە، ئەتوینم بازەم
 خوەم ساقەت ئەكەم، گەر بەی ئیجازەم
 تۆكە ئاواتی پۆژ و شەوم بوویت
 بئی خواحافزی، بۆلە لای من چوویت؟!
 دلسۆز ئەووەل و ئاخەرم، بیڕەو
 حەیفە تۆ لیئنا، مەنیش لە ئیڕەو
 فکەر و خەیاڵمی، بە پۆژ و بە شەو
 تیتە ناو خەوم، هەر وەخت ئەچمە خەو
 لەو پۆژەو كە دل، بەردۆ بە تالان
 داكەفتم بۆ خوەم، لە گۆشەیک نالان
 جارانیە كی بووین، ئیسە بووینە دووان
 بووگمە پیری تۆ، ئەی شیرین جوان
 نە فرمیسك ماگە، لە چاوبیئە دەر
 نە ژین پیم خوەشە، نە عۆمر تیئە سەر
 ژینم، ئینتیزار، هەر ئیمرو، سۆزی
 بەختم گوم کریا و، بئی تۆ نەمدۆزی
 کاش تۆیش، هەر وەك من، عشقت ئەناسی
 دلت عاشق ئەو، بە راسی راسی
 ئەگەر مردم و نەتمدی بازەم
 بئی كەمیی شین کە، لە سەر جنازەم
 وەختی «نادر» مرد، بە حالی نەزار
 چاشۆ بە سەرتا و، بئی بۆ سەر مەزار

ئەسرینی چاوم

دلبەر نازەنین، چاۋ شیرینی خاس
 دلی لە من سەند، بی قسە و بی باس
 زەریف و شیرین، وە ک گولی نەسرین
 چاوم پەر ئەوئی، بی ئەو لە ئەسرین
 دلم کەفتە داو، یار بالابەرزی
 فکر ناکەم بی ئەو، دلم دامەرزی
 تا تیت لە دوورەو، بوئی گول بەر ئەوئی
 وەختی دوور ئەوئی، چاۋ من تەر ئەوئی
 ماله خوەشە کە، لە بان شەیخانە
 بی ئەو پیم خوەشە، بچمە مەیخانە
 داخۆم لە یارم، نازارتیری هەس؟
 شیرین تر لە گول، چاۋمەستر لە مەس؟
 لە تە ک ئەو خوەشە، سەحرا و دەر و دەشت
 هەر کوئی ئەو بوئی، ئەژن پی بەهەشت
 عە کسی دا بە من، بە رەسم دلداری
 هەلیگرم بو خوەم، بە یادگاری
 ئاوی دا بە من، لە ئاوی کانی
 گوارا و شیرین، خوەشتر لە «رانی»
 عەزیز و نازار، شیرین جوانم
 ئاوی هەمیشە، هالا سەر زوانم
 تەنناز و زەریف، پەعنایە یارم
 دلی من من خوەشە، تەنیا بە یارم

جيءَ ٿو ها له ناو، گليءَ ٿي چاوم
 تا تاسه ٿي ٿه ڪم، له چاو تي ٿاوم
 نزيڪه به من، هر وه ڪ لباسم
 ٿو له خوم زياتر، به خوا ٿه ناسم
 وه ڪ ٿو له دؤنيا، هر په يا ناکه م
 ساقيم چوو له دس، خوم ٻو خوم ڊاڪه م
 تالي مووي عه وه ز، به دؤنيا ناکه م
 ڪاري غير شيوهن، به شؤنيا ناکه م
 ساتي دوور له يار، وه ڪ سال ٿه گؤزه ري
 ٿه ترسم ٿينم، بي ٿو نه گؤزه ري
 زهنجيري عشق ٿو، ٻو من ناچري
 هه ز ٿه ڪا به ناز، دل من ڊاڊري !
 ٿو گولي شيرين، منيش په روانه ي
 خوه زگه م به «نادر»، ٻو وگه ديوانه ي

ئەسىر

بە داۋى چاۋى مەستى تۆ، ئەسىرم
 دىلم تەنگە، لە دووریت بۆ نە گىرم؟!
 برۆ، برژانگ و چاۋت دىلرېنە
 دوو چاۋى من لە دەس تۆ، رەنگى خويىنە
 لە چاۋى تۆ، تەمەننا بووگە عادەت
 بە عەينە ك چاۋە كانت، كەم حىسادەت
 بە نازت، نازەنين، بوومە شكارت
 لە بىربردن شكارت، كار و بارت
 ئەسىرت بووگم و بەستووتە بالم
 لە دەس تۆيە، كە وا، ۋە ك نەى ئەنالم
 بە من بىژە گولم، چەبكەم بە دەستەو؟!
 بە دەس خال و خەت و ئەو چاۋە مەستەو؟!
 مە كە وىلم، مە كە شىتم، بە قوربان
 مە كە كارى كە من بمرم، تۆ قورعان!
 لە من ناپرسى ئەحوالم، لە بەر چى؟!
 ئەگەر قارى، بە من بىژە، لە سەر چى؟!
 چە زووخى من ئە كىشم! خوەم ئەزانم
 بەھارم بى تۆ بووگە، ۋە ك خەزانم
 سەرم لى بە، بزا دەردى دىلم چەس؟
 بى دەرمانم بكە، ئەى يارى چاۋمەس
 گوناحى «نادر»ى بىچارە جا چەو؟!
 كە سەندۆ لى بە جارى، خواردن و خەو؟!

ئەووەلین دیدار

خۆزگا پۆژ ئەووەل، نەبوای بە یارم
 نەبوایستە قارار، دل بێقەرارم
 خۆزگا پۆژ ئەووەل، نەم ئەدی چاوت
 یا کە نەم کردای، دل خوەم بە ناوت
 کاش هەر پۆژ ئەووەل، نەو ئەدا پیم دەس
 بە درۆ نەتوتای، هەر تۆم هەس و بەس!
 کاش نەو ئەدا پیم، شەراو لە مالت
 با ئیمرو نەبوایم، شیتی جەمالت
 هەر تۆم دی ئوسا، لە ناو دل بەران
 بە ناز و غەمزە، عەقڵت لیم پەرەن
 وشە و کەلامت، ئەنیشیتە دل
 وتۆ: «یارى تۆم»، کەنى شیتە دل!
 بوچی بوویتە یار؟! یاری نیمەری؟!
 بووگە بە زیندان، مأل و جیگە، پری
 ئیتەر وە ک جاران، نانیشیتە لام!
 قسەم بو ناکەى، حەتتا یە ک کەلام!
 ئیسە کە بووگم، بو تۆ دیوانە
 هەر لیم دوور ئەگرى، هەر وە ک بێگانه
 دەس نای، بە دەسمەو، ئەیژیت جوژامیم!
 خو من ناقلی، ویرووس وەبانیم!
 ئیتەر نامناسی، بووگمە بێگانه
 وەلى کار «نادر»، لە تۆ سەردانه

ئەويندارم

ئەويندارم بە تۆ، بووگمە زەبوونت
 چ جور باوەر بکەم، ئاخىر نەبوونت؟!
 دڵە دامماگە کەم، غەمبارى تۆيە
 لە دوورى قامەت و، ئەو رەنگ و بۆيە
 بە رۆژا يارە کەم، تا تێتە سەر شەو
 ئەپرسم ناویشانى تۆ، لەم و لەو
 وتم تیت و ئە کەي، مالم، چىراخان
 نەهاتى نازە کەم، ئەي داخى داخان!
 پەريشانم گولم، چەبکەم لە دەس غەم؟
 ئەزانم عشقى تۆ، پشتىم ئە کا خەم
 ژيان تا هەس، گولم، تۆ هەي لە دڵما
 غول و زەنجىرى عشقت، ها لە ملما
 گوومان ناکەم کەسى وە ک من حەزىن بى
 دووچارى دەرد و ياو و دلتەزىن بى
 دلم پر لە پەژارە، لىوبەبارم
 بپرەسە حالى من، ئاخىر هەژارم
 ئەمە کەي عەھد و قەول و کەي قەرارە؟!
 هەرتا بىتەو، دلى من هەر تەمارە
 عەوەز ناکەم جەمالى تۆ بە عالەم
 ئە گەرچى بىخەوەر ماگى لە نالەم
 بە نازى تۆ، دلى «نادر» شکاوە
 بى سەيرى چاوە کەم، پر لە ئاوە

ئىنتزار

دامى گىردووه،خەفەت،پەژارە
 كارم شەو و رۆژ،ھەر ئىنتزارە
 چاوم لە فرمىسك،پىر بووگە وەك گۆم
 بى تاقەت دىەن،چاوى رەشى تۆم
 لە دىەن چاوت،ھەرگىز تىر ناوم
 عادەتى كىردگە،بىتوینى چاوم
 بى تاقەتى تۆم،لە سەفح تا بە شام
 ئەلف قامەتم،تۆ كىردت بە لام
 چەنى سادە بووم،چە زوو بوومە رام
 بە ئەو زەنجىرە،وا بەستۆ بە پام
 لە حال ئىتر،نەپرسى ئەگەر
 لە خوا ئەخوازم،عۆمىرم بىتە سەر
 خالىە نازار،جى تۆ بە لامەو
 ئاسانە مەردن،بى تۆ بە لامەو
 دل پەرىش،مەئىوس،بىزارم لە ژىن
 خوەشم تى بى تۆ،پام گىركات لە مین!
 ھەرچەن لە جەورت،دىگمە زۆر نازار
 لە خوام داوايە،ھەر خوەش بى نازار
 ھەرچەن دوورم كەى،دوور ناوم لە لات
 تاكوو بىمكوژى،خوینم بىتە پات
 دلخوەشى «نادر»،تۆ بوویت لە دۆنيا
 خوەشىم لە دەس چوو،وئىلم بە شۆنيا!

باخ

له بیرته ناو باخ، پالمان دا به دار؟!
 تواشای دوو چاوت، منی کرده هار؟!
 دانه‌ی پهروانه، نه‌هات و نه‌چوو
 به ده‌ور گولیک واهه‌ر له تو نه‌چوو
 له‌قی گول چنیم، پیشک‌ه‌شی تو که‌م
 تا به‌م به‌هانه‌و، ده‌سی تو بو که‌م
 گولم دا ده‌سته‌و، دیم ده‌ستت داخه!
 وه‌خته بی‌هوش بم، له ناو نه‌و باخه
 وتم بموه‌خشه، گول وه‌ک خوه‌ت نه‌بوو
 گولت له من سه‌ند، وه‌لی چوویت، چه‌زوو!
 هه‌رچی خوه‌شی بوو، له ته‌ک خوه‌ت بردو
 خوا لیت بو‌گزه‌ری، بو‌کاری کردو!
 تو دوو‌ری له من، نه‌ماگی له لام
 من ته‌نیا ماگم، زه‌نجیرت به‌پام
 غه‌مم، دوو‌ری تو، پره‌نجم فیراقه
 دل‌م نه‌سووزی، نه‌یژی ئو‌جاقه
 په‌ریش و په‌شیو، زور داپ‌ژیاگم
 نازانم بی‌تو، من بو‌چه‌ماگم؟!
 هه‌ر وه‌کوو شکار، به‌تیر پی‌ویاگم
 به‌ده‌ی دوو چاوت، سه‌ر لی شی‌ویاگم
 دل‌م بو‌دوو‌ری، بالات په‌ریشه
 سه‌ر تا پای «نادر»، بی‌تو هه‌ر ئیشه

باری کرد یارم

باری کرد یارم، له لای من نه چي
 نازانم چه بکم، له یله کهم نه چي
 یاری من ته که، کي وه ک نه و نه وې؟!
 چه نې نه زرم کرد، نه و جیا لیم نه وې
 دلّم بی تاقهت، زور بیقه راره
 بیقه راری دل، له دووری یاره
 لافاوی فرمیسک، له چاوم بهر بوو
 له ناو دلبه ران، یاری من سهر بوو
 نه یار نه ویني، پړوخساری زهر دم
 نه کار ته بیبه، دهرمانی دهر دم
 رهنگ و پروم زهرده، چوون دوور له یارم
 گهلار یزانه بی نه و به هارم
 نازانم چه بکه م، یارم لی جیاس
 چاویکم لیخا، له سهر من زیاس
 سهر خوه م هه ل نه گرم، نه رم بو غوربه ت
 خاک بهر ماله که ی، نه و هم بو توربه ت
 له رهنگی گیلاس، رهنگ لیوی یارم
 گیلاسی شهراو، سه هل نه کا کارم
 عقم گوریا گه، یارم چوو له دهس
 شیتی وه کوو من، جا عه قلی بو چه س؟!
 داخوم بو یاری، له من بیخه وهر
 مردنی «نادر»، نه واکي خه وهر؟!

باوکی عهزیزم

باوکی عهزیزم، باوکی له دهس چووگ
 موحتاج به غهیر خوا، به هیچکس نه بووگ
 نان ئاوه ر ئیمه، تو هه ی له کوینه؟!
 سه ر سفره بی تو، دل پر له خوینه
 نه هاتیه مال، خه فته ده رئه چوو
 زوو چوویت و خه سیت، هه رگیز ده رنه چوو
 بو خوهشی ئیمه، خوه تو فه نا کرد
 به رووینت، بی یار، پشت و په نا کرد
 هه میشه و دائم، دل واپهس ئیمه
 ئیسه هه ی له کوینی؟!، نه ی گشکس ئیمه؟!
 کارت هه میشه، دلسوژی و په ند
 بی تو ئهم دۆنیا، بووگه حه بس و به ند
 نه توت مال حه رام، گوناح و عه یبه
 رزق بنیام له ناو، خه زانه ی غه یبه
 نه توت ته ک ته قدیر، له جباری مه کهن
 کهس به غه یر ویجدان، به قازی مه کهن
 گاهی توند نه بووی، به خاتر خوه مان
 که بی راه نه چین، یک روژ، یک زه مان
 تو خوهت فیدا کرد، بو خوهشی ئیمه
 سه ر زیارتی تو، شه و جمعه جیمه
 نه مدی نه سووتی، وه ک شه م له خه لوته
 نه گیرئ «نادر»، بی تو به خه لوته

برو بیوه فا

برو بیوه فا، بالابه رزه کهم
 شکایهت له تو، به خوا عهرز ئه کهم
 ئه وو هل نه مزانی، دۆسی یا دۆژمه ن
 ئاوی بو ئاگر، یا ئاگر خهرمه ن
 چه مزانی که تو، ئه ونه زوان بازی
 منو به نازی، زوو کرده رازی!
 بیچاره مو کرد، به دۆسی، دۆسی
 ههر وه ک شکارم، که نیا که پۆسی
 بو تو خه له تیام، چه نی ساده بووم!
 تو ههر سوواره و، من پیاده بووم
 دات به نازی خوهت، قه لبی من ئاگر
 ئازاری ئاشق، که یفی چه و ئاخر؟!
 دلّم دهر تیرم، ئیتیر له ژیر پاو
 برو دووره و به، گۆم به له بهر چاو
 خاتراته کهت، ئه نمه ناو چالی
 بو خوهم فیدا کهم؟، ههر له بهر خالی؟!
 له بیر خوهم ئه وه م، بهم زوویه ناوت
 له بهر چاو ئه خه م، شیرینی چاوت
 به چاوت ئیتیر، نیازم نیه
 عشقت په رت ئه کهم، چۆن لازم نیه
 وتم ته ک عاشق، له جباری مه که
 به مه رگی «نادر»، خوهت رازی مه که

بگهین به داوما

فرمیسکم بهر بوو، نهی مهی پهرهستان
 بگهین به داوما، تو گیانی کهستان
 ئاو تی له چاوم، وه ک تفل دهستان
 وه ک نهو بهفراوه، تی له دوی زستان
 ژینم به سهر هات، وه لی نهو نه هات
 نازانی یارم، به سهر من چه هات!
 شادی له دل من، یه ک باره دهر هات
 ژینم له دهس چوو، عوومرم به سهر هات
 دل پر له ئاگر، نه یژی ته نووره
 بو خووم نه سووتم، یارم لی دووره
 یار وتی: «من تیم»، ماتل بووم که بی
 پرسیم له خوا کهم: «یاره کهم کهی تی؟!»
 نه هات نهو گوله، ماتل بووم تا کهی!
 نیشته له روخسارم، رهنگی زهرده بهی
 به ناز و غه مزه، زه جرم ئا یارم
 پی خوه شه، بی نهو، فرمیسک ببارم
 دهس به دامان و ده خیلی یارم
 لالیان له یارم، بوو که سه کارم
 نه سه برم ماگه، نه ئارام نه گرم
 چوون له مه حشه را، دامه نی نه گرم؟!
 دل «نادر» بو نهو، زور بیقه راره
 نه گهر رهنگ زهرده، خه تای دلداره

بمکوژە بە ناز

تا ههم له دۆنیا، له تۆ نایرم واز
 خوهشم تۆ به خوا، بمکوژی به ناز
 به برژانگی رهش، بمکه تیرباران
 ئازاری من به، ههر وه کوو جاران
 چاوی تۆم دیگه، چهیران و ماتم
 تواشای بهر پات که، من له ژیر پاتم
 شیرین و نازی، گول بۆ خاره کهم!
 ههساره ی رۆشن، له شهوتاره کهم!
 دلم تهنگ بووگه، بۆ تۆ بۆ شهراو
 له بهر چاوی من، دۆنیا وه ک سهراو
 په ریش و نالان، غه م به باری تۆم
 تا کوو بتوینم، بیقه راری تۆم
 وه ختی لیم دووری، یاری خوهش نگار
 خهفته ئه واری، له دار و دیوار
 سه حرا و دهر و دهشت، بۆ تۆ ناباره
 بۆ با بتوینم، رۆژی دووباره
 دلی من بۆ تۆ، به هانه ئه گری
 تۆ نهوی، شوینی، مه یخانه ئه گری
 هفت رۆژی ههفته، من هه مه بیرت
 به پیرت قه سه م، من بووگمه پیرت
 پی خو شه «نادر»، ههر وه ک هه ژاری
 له بهر مالی تۆ، بیده ن له داری

بۆت پەرەست

مَن بۆت پەرەستم، یاری مَن بۆتە
 دوور لە ئەو یارە، دڵ مَن کوت کوتە
 تاقانە یارم، ویڤنە ی، کەس نیە
 چاوی، وە ک چاوی، خۆمار، مەس، نیە
 تیری برژانگی، دڵ مَنی پیک
 لەو وەختا بە ناز، ئەچوا بە رینگا
 روومەتی جوانی، هەر وە ک خوەرە تاو
 ئەترسم کەسی، لە ئەو بدا چاوی
 داخی داخانم، یارم لی دوورە
 بی ئەو نەمردم!، دڵ چەن سەبوورە!!
 هیژ و هەناسە و رووناکی چاوم
 بی تاقەت ئەو، چاوی پەر ئاوم
 کەنین و شادی، لە بیرم چووگە
 لەو رۆژەو یارم، لە مَن دوور بووگە
 دوور لە نازارم، نازانم چە کەم
 لە دۆنیا فەقەت، حەز بە ئەو ئە کەم
 هەر رۆژ و هەر شەو، دلم ها لە لای
 لە هەر شوینی هەس، خوا پشت و پەنای
 لە خوام داوایە، دەر دەدار نەوی
 گولی نازارم، هەر ژاکا و نەوی
 ژيانی «نادر»، بی ئەو بە سەر چوو
 یار خۆشەوایسم، لە دەس مَن دەر چوو

بۆچە دووری کەي؟!

بۆچە دووری کەي، لە من، ھەمىسان؟!
 بۆ دوو چاوى تۆ، چاوى خوھم ئەخىسان
 تاسەي بالا کەت، ئاخىر چۆن نە کەم؟
 خوھم لە دەرد دووریت، لاغر چۆن نە کەم؟
 جوانى وە کوو تۆم، ھەرگىز نەدیگە
 لەو پۆژەو تۆم دى، خەوم پەریگە
 تۆ وە ک فریشتە و حوورى بەھەشتى
 دەنگى تۆ خوھشتەر، لە ماىەي دەشتى!
 ھەر بۆي تۆ خوھشە، من گول بۆ ناکەم
 شىتم کەي لە غەم، دۆعاي تۆ ناکەم
 لە زوقمى زمسان، تا تىنى تاوسان
 غەم و پەژارەت، تەك منا ھاوسان
 دەردم گرانە و ئىشى من زۆرە
 رەحمت بى نازار، لە من مەتۆرە
 ئەي یارى شیرىن، خوھش قەدد و قامەت
 ھەر بىر ت ئە کەم، تا تىت قىامەت
 ئە گەر بى بۆ لام، ئەي دلدارە کەم
 زوو ئارام ئە گرى، دلە ھارە کەم
 کفر خو ناوى، تۆ بە پارم بى
 رەفىق دلسووز و یارى غارم بى
 تەنئائى، «نادر»، لە پا دەر تىرى
 ھەر وە کوو ئاھوویک، کە ئەيخوا شىرى

بووگمه فەرهادت

بووگمه فەرهادت، یاری شیرینم
 کە ی دەرتی له مال، تاوی بتوینم؟!
 دووری لێم مه که، پەڕیش ئەحوالم
 بێ تو، چۆن سەرکەم؟!، هاوار به مالم؟
 له بهین من و دل، له سەر تو شەره
 له دەس دل، دائم، دوو چاوم تەره
 هەر کارێ ئەکەم، له بیرم ناچی
 خوەت بیژە چەبکەم، تا له دل لاچی؟!
 دلی پر له غەم، زوو زوو تێتە جۆش
 بەهانه ئەگرێ، شەراو بکەم نووش
 له ناو دل بەران، بە جوانی تاقی
 خوەش ئەو شەراو، تو بی به ساقی
 خەفەت دووری تو، گەردگیه دەورم
 خوەشم تی بمرم، بیتە سەر قەورم
 ئەگەر تو رازیت، بە مەرگم نازار
 هەر تا که ئەمرم، هەر بمکه ئازار
 گیانم بووت ئەدەم، گەر بیکە ی قەبوول
 به پات ئەسووتم، هەرتا بم به بوول!
 له دووریت کارم، شیوەن و زاری
 بوچی نازانی، پەسمی دلداری؟!
 تەک دلی «نادر»، ئەگەر بسازی
 جا ئەو سا ئەوێ، له گەردوون رازی

بۆ لیم ئە تۆرى؟!؟

بۆ لیم ئە تۆرى، ئەى پشت و پەنا؟!
 ئە گەر نە یتەو، خو ئەوم فەنا
 لەو رۆژەو چووگى، دل پەريشانم
 چە نەفعى ئەو، لە دل ئيشانم؟!
 بە تيرى برژانگ، زوو بوومە شكار
 ئارام ئەسووزم، ھەر وەك نەخ سگار!
 بيژە بزەنم، لە بىرت ماگە؟
 وتەم: «من دلم، بە چاوت داگە?!»
 وتەم: «تۆ نەوى، حالم خراوە?!»
 «وہ ك گۆم و كانى، چاوم پەرئاوہ?!»
 بە دەس ئەو جفتە، چاوەخۆمارە
 رۆژگەل ئاخەرم، كەفگە شوۆمارە!
 بە ئاواتى تۆم، ئەى ئاواتە كەم
 ئەچمە بان ئاویەر، ھەر قاوت ئە كەم
 بە قەو كیف ئاویەر، غەم ھا لە شانم
 بىردن ئەم بارە، من كەى ئە تانم?!
 بەم ھەواى سەردە، لەم سۆز و سەرما
 لە عشقت گەرمم، وەك فەسلى گەرما
 بىي، پەريشانى، لە دل من لاوہ
 بىخە ناو چاوم، ئەو جفتە چاوە
 دەروونم ئاگر، جەرگم بىراوہ
 «نادر» بەسە سا، كەم كە وراوہ!

به خاتر چاوت

یاری دوور له من، دلّ بهر چاوقه شهنگ
 دلّی دیوانه م، زور بۆت بووگه تهنگ
 په ریش و په شیو، له هسرهت بالات
 مات و مه لوولم، غه رق له خه یالات
 من و خه یالی لیوی سووری تو
 تاوی بهرم نات، خه فته دووری تو
 کارم دوور له تو، ههر ناله ناله
 له بیر چوون بوهم، نهو ره شه خاله
 نه کهم بو چاوت، ههر نه زر و ساقه
 ئا بهو قورعانه، هاله و ئوتاقه
 ههر چهن له ژینم، بی تو بیزارم
 ههر تانه فسه ههس، چاوئینتزارم
 کهم که ئازارم، عه زیز نازارم
 چهو پی نه گهی وا، ههر نهی ئازارم؟!
 دلّم بی تاقهت، پر له به هانهس
 نه م دؤنیا بی تو، بوم به ندینخانهس
 دلّی هه ژارم، ههر داوات نه کات
 خوهت به نیشانم، سواوه، وه ک زه کات
 له ناو دلّ بهران، ههر تو نه ناسم
 مردم له دووریت، بی بو مه راسم
 به غه یر دلّ تهنگی، به شو پیم نه دا
 «نادر»، نه یته کوشت، بهم ناز و نه دا

به خيلم

به خيلم من، به خيلي كه به شانه
 نه كا نازى قژى تو، دانه دانه
 به ئاواتم به جيگه شانه كهت بم
 خواهه خواهه كه م، سهر و زولفي تو شانه
 مه گهر من ياره كه ي جاراني تو نيم؟!
 بو ناپرسی له من، ناو و نيشانه؟!
 په ژاره ي عشقي تو، نه ي نازه نيم
 له دل من، زور زه لام و زور گرانه
 نه پيكي دل، به تيري تيژي برژانگ
 بروي په يوه ستي جوانت، وه ك كه وانه
 نه سيحه ت دل نه كه م، ناچي به سهر يا
 له من نه گري، حوزووري تو به هانه
 خواهه به بي ته ك منا، روژي بو سهيران
 له لاي دهس يه ك بچين، شانه به شانه
 له خه و توم دي، له لاي دهس يه ك، به ته نيا
 قژى كالت، رژاندووت، باني شانه
 نه گهر هه روا قه راره، دوور له تو بم
 به ئاواتم به سهر بي نه م ژيانه
 له بـيرت ناوهم و ناچي له بـيرم
 به نه و خوايه، كه بيكه س، بي مه كانه
 نه گهر مه يلت نه بوو، من ياري تو بم
 بو كردو قه لبي «نادر»، تو نيشانه؟!

به ش خوریا گ

له ئه و وه ختا، كه شادی، به ش ئه کریا
 به شم خوریا، به من شادی نه دریا
 چه مه چاوانی من، یارم لی دووره
 ره شه رۆژ و دوو چاوم، رهنگی سووره
 به رۆژ و شه و، به چاوم ناکه فی خه و
 په ریشانم، دلم شکیا گه بی ئه و
 گۆزه شت ئه و رۆژگار، دل، خوه شی بوو
 له غه م سه همی نه بوو، شادی، به شی بوو
 خه فته دووری له ئه و، بوو گه به شی من
 له رهنگی زۆلفی ئه و، رۆژی ره شی من
 له بهر چاوم هه می شه، هات و چوونی
 خو ویل ناکات غه م و رهنجی نه بوونی!
 کز و مات و هه زین و گۆشه گیرم
 وه لی ئه و دل به ره، ناچی له بیرم
 له دووری ئه و، به رۆژ و شه و، ئه گیرم
 جووانی چوو گه ئیتر، ئیسه پیرم
 دلم شکیا، دوو چاوم پر له ئاوه
 بو تیماری دلم، فرسه ت نه ماوه
 هه موو عاله م، له ده ردی من خه وه ردار
 ئه سازم ته ک خه فته گه لما، له بهر یار
 بزا «نادر»، له ده س غه م، چیت به سه ر هات؟!
 به سه ئیتر، به سه، هه م کیشی، هه م مات!

به‌لا

چاوی ناز و شوخ و شیرین و به‌لات
 ئەم دله دیوانه‌یه، کرد مۆبته‌لات
 ئەم دله بیچاره‌مه، بی دەست و پا
 ژین و هه‌ستیمی، له ریتا دا به با
 هەر تو ئاواتی دله دیوانه‌که‌م
 باری رهنجی تو ئە کیشی، شانه‌که‌م
 من هه‌زین و دلشکاو و رهنجه‌رو
 بی پرسه‌حالی زاری من، مه‌رو
 بو برینی ئەم دله، هەر تو بی شه‌فا
 بو ئە که‌ی دووری له من، ئە‌ی بیوه‌فا؟!
 دلپه‌ریشان، چاو به‌گریان، لیوبه‌بار
 ده‌ستی من تاوی له ده‌ستت، بگره‌یار
 تو هه‌کیمی، تو ته‌بی بی ده‌رده‌که‌م
 تا له من دووره‌و ئە‌وی، زوو له‌رز ئە‌که‌م!
 روژ و شه‌و تیت و به‌یادت سه‌ر ئە‌چی
 بی تو رو‌حی من، له قالب ده‌ر ئە‌چی
 عشقی تو دایم له دل من باقیه
 هاو‌نشینم بی تو هه‌ر شه‌و، ساقیه
 که‌ی ئە‌وی، ده‌ردی دلی من که‌ی ده‌وا؟!
 کوشتنی ئاشق به‌ناز، که‌ی هه‌س ره‌وا؟!
 بی تو، ره‌حمی به‌م دله بیچاره‌که‌
 یا به‌هه‌نجه‌ر، قه‌لبی «نادر» پاره‌که‌

به لا کیش

به لا کیشی غه می توّم، بی به لا بی
 دوّعا ناکه م که وه ک من، موبته لا بی
 به لا گهردانی بالاتم، به قوربان
 شه و روژان له بیرى توّم، به قورعان
 ئه ڤرم بو ههر دیاری، تو دیاری
 هه سم مه پنهت، خه فتهت، لیت یادگاری
 دلّم ئه گری، بیانک ماله که ی تو
 بوینم قه دد و بالا، خاله که ی تو
 تو خاوه ن قه لب و روّح و چاره نووسم
 کتیوی بو دوو چاوی تو ئه نووسم
 وه کوو گوچان، قه د و بالام، شکاوه
 له دل من، غه یر ئه وینی تو، نه ماوه
 سه رم لی به، تو گیان خوهت، جار، جاری
 بزا فرمیسک له چاوم، چوّن ئه باری!
 بپرسه بوچه من حالم خراوه؟
 هه سیلی چاوه کانم، پپر له ئاوه؟!
 کی ئه یژی چاوشیرین، بی تو ئه مینم؟
 قه رارم به ستووه، بی تو نه مینم
 له دووری چاوی تو، گولچیره، چه بکه م؟
 به جیم بیلی، بچی، من لی ره چه بکه م؟
 به ئاواتم، بوینم به رزی بالات
 له دل «نادر» بچی، فکر و خه یالات

به‌لا نه‌وینی

به‌لا نه‌وینی، ئه‌ی شوخ و به‌لا
 ههر چی حه‌ز بکه‌ی، پێشکه‌ش که‌م ته‌لا
 وه‌ختی ئه‌یژی بی، عه‌زمی ری ئه‌ که‌م
 له‌ خه‌لوته‌، ته‌ ک خوه‌م، هه‌له‌رکی ئه‌ که‌م
 وه‌ ک تو نازاری، نه‌مدی که‌سی تر
 وه‌ ک خوه‌م نه‌مدیگه‌، هه‌رگیز مه‌سی تر
 وه‌ ک عه‌تر و عه‌بید، چه‌نی بوخوه‌شی
 منت ئاشق کرد، عشقت پیم چه‌شی
 چاو دل‌رفینت، سو‌نع ئیلاهی
 گایی به‌ر مالت، بو‌من شاهیه
 چاوت له‌ ناو تو، چاوانا ته‌ که‌
 لاوه‌ حیجابت، شه‌رمم لی مه‌ که‌
 بووگه‌ کاری تو، هه‌ر دل‌ئیشانم
 سه‌رو لی‌م شیوان، زور په‌ریشانم
 من مه‌ئووس ناوم، عه‌زیز وه‌ ک چاوم
 به‌ هیوام روژی، بی، بکه‌ی قاوم
 گه‌ر مو‌سه‌لمانی، یاری نازارم
 بو‌ره‌زای خواکه‌ت، که‌م که‌ نازارم
 خوه‌شه‌ خوه‌م روژی، بگرم باله‌ که‌و
 پا به‌ پا برین، هه‌ر تا ماله‌ که‌و
 ناله‌ی دل «نادر»، ناله‌ی نه‌رمه‌نه‌ی
 تینگم بو‌مه‌ی، ره‌نگم زه‌رده‌به‌ی

به هار

گه لاریزان و سه رما، به فر و باران
 به سه ر هات و به هار، پرووی کرد له شاران
 ئه وئی سه رشاخی داران، پر شکوفه
 ئه ویتته سه وز و شیرین، به رگی داران
 ئه وینی پر له گول جا، باخ و بیسان
 ئه کهن لانه، له سه ر داران، هه زاران
 ئه کا بولبول، به سۆزی دل، له سه ر گول
 سپاسی خالقی فه سلی به هاران
 قه ناری، جا، قه راری خوهی له دهس ئات
 ئه خوینت و ئه نالی، وه ک هه ژاران
 ئه کا سهیره، له سه یران، ئه م دوعایه
 که: «یاره ب، به، تو سه بری بیقه راران»
 له ناو باخ و له ژیر دار و چه مه نزار
 له هه ر گۆشه یک، ئه وینی، به زمی یاران
 ئه وه، وا ئاشقی یاریک جوانه
 ئه نووسی ناوی یاری، بان چناران
 ئه نیشن ئاشقان، دل به ره په رستان
 له سه ر کانی، له لای دهس چاو خوماران
 به هاره، فه سلی جووانی جوانه کانه
 ئه چن خه لوه ت ئه کهن، ته ک گولعوزاران
 برپو «نادر»، ده می بو ناوی باخان
 بکه بیری جووانی، بیری جاران

بی

وتو: «تیم» و نه هاتی! ماتلم، بی
 مه وه رازی، که بیته قاتلم، بی
 شه وی، روژی، ده می، بی با، بزانی
 که فرمیسکم له چاوم، بی تو چون تی
 له مه ولا بی تو من، رازی دلی خوه
 تو بیژه من به کی بیژم؟ به کی؟ کی؟!
 مه که زیاتر له مه، نازاری ئاشق
 بی بائه و گشته نازاره، له بیر چی
 بو لا ناکه ی له دوسی پاره که ی خوه ت؟!
 به ئاواتم که چاو یکو له من بی
 عه زیزی تو، له گشت مه رد م زیاتر
 به خاتر ئه و ئه وینه، ما له دل جی
 بو چاو که فتن به تو، وا زور عه زیزی
 ئه ویسم تا که بی، نازار، له سهر ری
 وه کوو مه جنونی ئاواره، به دهس له یل
 ئه چم وه ک دهر به دهر، له م شاره بو دی
 نه ما زیاتر له چهن روژی، ژیانم
 فقه ت ماگه که می، یه ک یا دوو یا سی
 ئه گهر دیر بی، بو پرسین حالی «نادر»
 ئه وینی هیچ ئه سهر، ئیتر نه ما لی

بى ئاشت بىنەۋە

بىرەۋ دووبارە، با ئاشت بىنەۋە
 بىچىن بو ئاۋىر، گول بىچىنەۋە
 لە تەك يەك، بخوۋىن، كۆلۈرە ۋ ماسى
 تەختەنەرد بىكەين، ھەر دوو بە تاسى!
 لە دلمان خەفەت، با دوور خەينەۋە
 ھەر تا نىمەشەۋ، ئىتر نەينەۋە
 لىم بىر يا ئارام، ئارامى گيانم
 بى با شىرىن بى، تەك تو ژيانم
 بى با بتوۋىنم، كەم بى لە تاسەم
 بو تو، ھەل ئەسى، زوو زوو، ھەناسەم
 ناۋى من بىر، بە سەر زوانت
 تا بىم بە قۇربان، روومەتى جوانت
 بە شوۋىتتا وىلم، ھەر ۋەك ئاۋارە
 دلم لە دوورىت، پىر لە ھاۋارە
 ھەر رۇژ ئەۋىتەۋ، تىمە بەر مالت
 بەشكەم، ئەمە خواس، بىنم جەمالت
 كۆپر بى ئەۋ چاۋە، چاۋت لى ئەدا
 دل من، بە غەير تو، بو كەس لى نەدا
 تاۋى نە تاۋى، دل ئاگر ئەگرى
 چە بىكەم بەم دلە، بىانك تو نەگرى؟!
 دل «نادر» شكىا، نەھاتى بو لام
 تانەى، نازانم، بە چە ئەيژن كام

بی ئه و

له لای من که پره، بی دۆسه کهم، کاخ
 بی ئه و خوهش نیه، دهشت و دهمه ن، باخ
 به ژن و بالاکه ی، داری سیننه و بهر
 دووری ئه و حه دیس، ئه مبه ر و ئه و به ر !
 من له ئه مبه ر ئاو، ئه و له ئه و به ر ئاو
 مه ر ئارام بگرم، بنۆشم شه راو
 دلّم به ئاوات، دیداری له یله
 به داخه و له یلم، به من بی مه یله
 ئازارم ئه کا، به ناز و ئه توار
 له چاوم فرمیسک، تیژی به ره و خوار
 بوون و نه بوونم، به دهستی یاره
 ئاواتم وایه، بیته و دوو باره
 بزه ی لیوانی، دلّ ئه و ئاسان
 به نازی چاوی، ئه مکا هه راسان
 هه ر که بیوینی، دلّی ئه بازی
 به رۆخساری وه ک، مانگی ئه نازی
 لیوی وه ک خۆنچه، شیرین وه ک قه نه
 به خوین ئاشقی، دهس ئه گری خه نه !
 دوورم له دلّ به ر، دهردم گرانه
 کاری دلّ به ران، هه ر دهس به رانه !
 دلّ «نادر»، کون کون، وه ک نه ی ئه نالی
 هه ر وا ئه زانی، ها له ناو چالی

بی به نازەوہ

بی به نازەوہ، وہ ک کہو خەرمان
 دەستی من بگره، دەستم به دامان
 چاویکم لیخه، خوهت لیم، گیل مه که
 ئەوینداری خوهت، تهنیا ویل مه که
 قاویکم لیکه، تاوی بیمه لات
 دانیشم تا دل، خوهش بی له پهنات
 بیره و دانیشه، بیره لای دەسم
 بگهی به داوما، ئەهی هەرچی که سم
 دەسه نهرمه کهت، بنه ناو دەسم
 کهمی ناز بکه، تا بکهی مه سم
 تو خاس ئەزانی، خاترخات منم
 وه ک گەلەزەردی، له بهر پات منم
 نازانم چه بکه م، بی دەسه لاتم
 دهخیلی خوهت و شیخ و مه لاتم
 به خوا، دل بردن، هەر لایق خوهته
 وهلی دل شکیاگ، ئاخر بو چه ته؟!
 کهسم بو چیه؟، گهر تو کهسم بی
 له خوام داوایه، هەر تو کهسم بی
 ئەگەر هاتیت و، وتیان من مردم
 بزا له دووری، بالات، دیق کردم
 دەمه خوئچه کهو، رهنگی شهراوه
 خوهشی بو «نادر»، بی تو سهراوه

بى تاقەتم

رەنگى رۆخسارت سىپى، لىت بە رەنگى خۇنچەيە
 خوينى ئاشق من ئەوينم جى خەنە، بەو پەنجەيە
 بى سەفایە بى خۆزوروت گولشەن و بىسان و دەشت
 خوەش نىە بى تۆ بە تەنیا، سەیری گولزارى بەهەشت
 كەى جوانى وەك تۆ هەس، ئىتر لە ناوی لاوہ كان؟
 زینەتى بۆ ئەم ژيانە، زیوہرى بۆ باخە كان
 تاكە ماگم، بى بە لەنجە، دەرد و رەنجم چارە كە
 بى دووبارە یارى من بە، دیدەمەس، وەك پارە كە
 ئەى گولى باخى ژيان، تەنیا گولى، گولزارى من
 بەو دوو چاوى خوەت، بلى، باكەم بكەن ئازارى من
 بىكە بۆ خاتر خوا، رەحمى بە ئەم بىچارە كە
 یا بە دەس خوەت، ئەم دلە، تۆ خوا بە خەنجەر پارە كە
 نامەوى من ئەم ژيانە، بى رۆخت، دلدارە كەم
 خەنجەرى بە، با دلى دل بەرپەرەستم، پارە كەم
 ھەر بنازە نازە كەم، دائم بە نازى چاوە كەت
 گيان بە قۆربانت ئەكەم، شیرینە وەك خوەت، ناوہ كەت
 تۆ برو شادی بوینە، من ئەمىنم، غەم ئەخوہم
 من شەھیدی چاوى تۆم، ئەى چاوە كەم، خوەزگەم بە خوہم
 بى تۆ ئارامى دل و شەوقى چرای ژینم نەما
 ھیزى بۆ گریان لە دووریت، چاوى بۆ شینم نەما

تا تو دووره و بوی له من، ژین و ژیان، تامی نه ما
 که ی له بیر ی من نه چی؟! تو هه ی له کونجی سینه ما
 ئاسمانی چاوه کانم، پر له غم، بارانیه
 ئاشقی، ئاواره گی، هم شیتی و حهیرانیه
 قانعم تاوی تو اشام که ی، به گوشه ی چاوه که ت
 جا په ریشانم بکه ی، وه ک زولفه کال و خاوه که ت
 گهرچی «نادر» دل حه زین و پر له رهنج و وه ره مه
 گهر بخه ی چاوی له نه و، نه م کاره بو نه و مه ره مه

بیخه وەر چو وگی

خه فەت دووری تۆ، دەر دی زه لامه
 دوور له من ناوی، دائم له لامه
 بیخه وەر چو وگی، بی خوا حافزی
 به مه رگم رازیت، مه گهر قابزی؟!
 بۆچی پیت خوه شه، بموینی هه زین؟!
 بۆقه سدی گیانم، ئه کهی نازه نین؟!
 بی که سم بی تۆ، دوور که فتگ له یار
 بی یار، بی هاو دهم، دائم لیو به بار
 چوومه لای دوو کتر، وتی: «ناسا قی
 چه ن رۆژی زیاتر، نه تما گه باقی!»
 بی با نه مکۆژی، خه فەت دل داری
 دهس کی شه دل بهر، له دل ئازاری
 تۆ هه ی له کوینا؟! چۆن تۆ په یا کهم؟!
 په یات گهر نه کهم، مه حشر به پا کهم
 له کوینی بتوینم، سو مای چاوه کهم؟!
 ره شه و بی یا خوا، بی تۆ ناوه کهم
 من ئه سیری تۆم، به داوت گیرم
 تا قام قیامهت، ناچی له بیرم
 کهس کوا؟! ها له کوینی؟! وه ک تۆ بی نازار؟!
 جه لاویش وه ک تو، کهس نا کا ئازار!
 «نادر» بۆ خالی، گۆنات بوو گه شیت
 به خاتر خالت، دلی دا گه پیت

بیچاره تم

تا ئەو پۆژە ھەم، بیچارە تم من
 لە کووچە و کۆلان، ئاوارە تم من
 بوومە ئاشقت، تا لام کردەوہ
 دلم دا بە تۆ، ھەر نەمبردەوہ
 دەرد و بەلای تۆ، بە گیان ئەسینم
 وەلێ شەرەتە دل، لە تۆ نەسینم
 چونکە دیوانە ی ئەو زۆلفە کالەم
 بـمگەینێ بە تۆ، چارەنووس عالەم
 لە بیرم ناچی، ھەر ھە ی لە بیرم
 بە ئیمرو سۆزی، تۆ کردۆ، پیرم
 ساقە ی سەر چاوت، کەم بـمگە ئازار
 شایەد تا سۆزی، بـر نە کەم نازار
 ئاسمانی دل، بـی تۆ پـر ھەوہ
 بە تۆ ناکەفی، ئەم جەفا و جەوہ
 ئاگر دووری تۆ، بەر بوو لە گیانم
 لە بەر چاوم کەفت، بـی تۆ ژیانم
 چاوی تۆ باعیس، دووری من لە دین
 نەبوونت دەلیل، بـی مەیلیم بە ژین
 ئیتیر خوەش نیە، ژین لەم زەمانە
 ئاواتم بـی تۆ، ئیتیر نەمانە
 بیژە «نادر» ت، بـی تۆ چۆن سەرکات؟!
 عشقی تۆ لە دل، چ جور بە دەرکات؟!

بیرم بۆ نا کە ی؟!؟

لە بیرت چووگە، پوژۆی یارت بووم؟!؟
 منۆ گەرە ک بوو، کەس و کارت بووم؟!؟
 بۆ وە کوو جارەن، مە یلت نە ماوہ؟!؟
 چەو لە من دیگە، بەو شیرین چاوہ؟!؟
 کارم گریانە، شەو تا بە یانی
 لە بەر چاوانم، دائم عە یانی
 دلت لیم گۆرا! نە مزانی بۆ چی!
 عاشقت ئە مرئ، گە یگە وەخت کۆچی
 بی تو گۆزە شتم، لە خەیر ژیانم
 بۆ چیمە بی تو، ئیتەر گیانم؟!؟
 غەم نیشتە دلم، خەوم لی بریا
 دل وە ک حەریرم، بە دەس تو دریا
 لە بان سەرم هەس، هەمیشە هەوری
 بی تو وازانم، هام لە ناو قەوری
 بیرت ئە کا دل، بی تاقەت ئەوم
 لە دەس ئەم دلە، کە ی راحەت ئەوم؟!؟
 غەریب و تە نیام، نیمە هاو رازی
 قاتل منی تو، بە غەمزە و نازی
 نە ماگە بی تو، تاقەت و سە برم
 ئە زانم بمرم، نای بۆ سەر قە برم
 ئەو سە برە ئە یژن، کوا؟!؟ ها لە کوینا؟!؟
 دل «نادر» ئیتەر، غەرقە لە خوینا

بیره وه

تواشای ههر کوئی کهم، تو هه ی له ئینا
 زوو بیروه بو لام، خوهشیم بوم بینا
 له کوئی، نازهنین، ئاخر په یات کهم؟!
 تواشای دوو چاوی، پر له حه یات کهم؟!
 ههر کهس ئه وینم، تو تیتته نه زهر
 لهم جه وور و جه فا، بو ناکه ی حه زهر؟!
 یاری به شهرم و زور به حه یا کهم
 وه ک چاوت، چاوی، له کوئی په یا کهم؟!
 له و رۆژه و چاوت، له من دوور بوو که
 دلخوهشی ژینم، له دهس دهر چوو که
 وه خستی نازارم، تو تیتته بیرم
 نازانی چه نی، بی تو ئه گیرم!
 تواو ئاه و ناله م، به بوئی تو یه
 دلی سووتا گم، پر له بو سو یه
 دللم ئاشق و زه بوونی تو یه
 ده لیل غه مباریم، نه بوونی تو یه
 کردگمه تاسه ت، تو هه ی له کوینه؟!
 بیروه وه ک جارن، که می بمدوینه
 که ی سزاواره، ئهم گشته جه فا؟!
 مه گهر نه ماگه، له م دۆنیا وه فا؟!
 عه زیزی «نادر»، شیرین خه ت و خال
 بیروه، ژیانم، ئه ونه مه که تال

بیٚکه س

کوا له ئەم دۆنیا، کهس وه ک من بیٚکه س؟!
 ویل بی به شوین یار، وه ک شیتیکی مه س؟!
 ئەو گشکه سمه چوو، چۆل بووگه ده ورم
 که سیکم نه ما، بکیشی جه ورم
 له و رۆژه و چووگه، ناجۆره حال م
 سه رم لی شیویا، ویرانه مال م
 سه قفی بو مالی، ویرانم نیه
 یاری وه ک ئەو ناو، ئیرانم نیه
 نازانم جه فا و، جه وری، له بهر چه س
 ئازارم ئە کا، به چاوگه لی مه س
 هه رچه ن یار دووره و، ته ک من ناسازی
 بیری ئەو ئە که م، به هه ر ئاوازی
 ئە گریجه ی خاوی، ئەمکا په ریشان
 کاری نازانی، به غه یر دل ئیشان
 بووگه قسه مه تم، چاوی پر له ئاو
 ده رمانی ده ردم، چه ن ئیسکان شه راو
 شه راوم پی به ن، به قه سدی مه ستی
 فه رامۆشم بی، خه فته گه ل هه ستی
 له م سینه، مه ینه ت، با خالی بکه م
 ئە گه ر خه فته بی، خوه م خالی بکه م!
 دل «نادر»، فه قته، بو ئەو لی ئەدا
 گه ر خوا مه یلی بی، ئەوی بو ی فه دا

بیگانه

دل دیوانه می، به ناز بردووه
 له ئاگر هیجری، گرم گردووه
 عه زیزترین کهس، بووکه بیگانه
 داخی تا ماگم، ههس له سه ر شانه
 ده میکه یارم، له من توراوه
 له و روزه و دلته نگ، چاوم پر ئاوه
 تاوی نه تاوی، هه ر تیته بیرم
 نه چمه گوشه یک و بو خوه م نه گیرم
 چاوم پر فرمیسک، دلم پر له خوین
 له دووری یاری، شیرین وه ک ههنگوین
 یاس بووگم له دهس، نه م گشته ئیشه
 خه فته ویل ناکات، نه یژی سریشه!
 دلم پر خه فته، حالم په ریشه
 که ی نه جاتم تی، له م ژان و ئیشه؟!
 زور دووره له من، ستاره ی به ختم
 له بهر چاوم که فته، ژیانی سه ختم
 دوور له چاوی نه و، خه م، وه ک که وانم
 فه رقی بوم نه ما، مان و نه مانم
 خوژگه به جارن، که نه و یارم بوو
 هه ساره ی روشن، له شه وتارم بوو
 دل «نادر» غه مین، پر له په ژاره
 ناسازی ته کیا، نه م روزه گاره

بیوہ فا

خہفتہ دووری ٿو، تاویٰ من بہر نات
 لہ من نازارم، خوٰ ہیچ وہخت سہر نات
 بمرم لہ خہفتہ، یار پیّم نازانی
 لہ دل بیّمارم، یارم چا زانی؟
 ها لہ کوئی داخوّم، شیرین یارہ کہم
 یاری پارہ کہ و، ہمہ پیّارہ کہم
 بہ یہ ک ئیّشارہ، زوو کہفتمہ داوی
 خواوہ ننا، بہ لا، دوور کہی لہ چاوی
 ہہر بیری ٿہ کہم، تا ٿین بہ سہر چی
 تا ٿہو روژہ گیان، لہ قالب دہرچی
 لیّم داخراوہ، درگای مالہ کہی
 جا چوّن بزائم، داخوّم حالہ کہی؟!
 یارم خواہشی بیّ، ہہر بہختہوہر بیّ
 قہیچاکا چاوّم، بیّ ٿہو خواہوہر بیّ
 رہسمی زہمانہ، داخوّم بوّ وایہ؟!
 ئاشق فقیر و دلّ بہر وہ ک شایہ؟!
 بیّ ٿہو حہوسہ لہی سہیرانم نہما
 خوزگہ ہمیشہ، لہ لای من ٿہما
 ہہرچہن کہ دوورہ، ها لہ بہر چاوّم
 داخوٰ لہ بیری، ٿہو ماگہ ناوّم؟!
 یارم لیّ دوورہ، جام بوّم پر ناکات
 بہم جوّره «نادر»، سالیّ بر ناکات

پائیز

بوو به پائیز، شاخ و بهرگی من وهری
 ئاشقی تۆم، تۆ له دل من کهی ئه پری؟!
 تا له من دوورهو ئهوی، زوو یاو ئه کهم
 بی ئیراده، ناوی جوانت قاو ئه کهم
 من خه زانم، داریکم، بی شاخ و بهرگ
 بی تۆ ئهی نازاره کهم، پازیم به مهرگ
 لار و له نجه و نازی تۆ، بۆ من دهوا
 ژینی تالم بی حوزوورت، نارهوا
 زور به نازه چاوه کانی تۆ، به لام
 حه یف دلی بیچاره، ناگهینی به کام
 گشکه سی من، بی تۆ ته نیا، بی که سم
 بی مهی و بی باده، ههر شهو، سه رمه سم
 له م زه مانه بوو که به ش من، بی به شی
 فهرقی چه س بۆم دلخو هشی؟ یا ناخو هشی؟!
 خه لوه تی کوا تا بگیرم زاری زار؟!
 من له دووریت، یاری شیرین گولعو زار؟!
 رۆژ و شهو بیرت ئه کهم، ههر کوئی ئه چم
 دوور له تۆ، ته ک عالم، ته ک خوه م له جم
 نازی تۆ، شادی له دل من، بردووه
 سه د هه زار خو زگه به وه وا مردووه
 گهرچی جووانی چوو که، «نادر» بوو که پیر
 عه هد و په یمانی که به ستوی، ها له بیر

پهروهندهی عشقت

پهروهندهی عشقت، له دلّما بهسیا
 هاتگمه سهر عهقل، له خواکهه، به زیبا
 تا پوژئی ماگم، ناوت لی ناوهم
 شهرته ناوه کهت، له بیر خوهه لاوهم
 ناوت پاک ئه کهه، له لهو حی سینه
 دل خوهه پر ئه کهه، وه ک تو له کینه
 ئیتر ئه حوالت، له کههس نا پرسم
 له جیابوون له تو، ئیتر ناترسم
 وه مزانی گولی، نه مزانی خاری
 ئه سلنه نازانی، پرسمی دلّداری
 دلّم دا به تو، نه وزانی قه درم
 ماتل بووی بمرم، بیته سهر قه ورم؟!
 منت ئه سیر کرد، ههر به سیاست
 قه ولّم دا به خوهه، هیچ نه کهه تاسهت
 له زهنجیری تو، خوهه ئازاد ئه کهه
 شهرته له مهولا، بیرى تو نه کهه
 حه یف ئه و شیعرانه، بو توّم ئه نووسی
 هه زاران ره حمهت، به دوژمه ن پرووسی!
 من نه مدی له تو، غه یر بیوه فائی
 شو کر، که وا گه ی، وه ختی جیائی
 ناو توّم بیوه فا، له بیر برده وه
 تویش ناوی «نادر»، ده فعه ی تر مه وه

پهريشان

وه ك زولف بلاوت، بوگمه پهريشان
 كارم شهو و روژ، منت تو كيستان
 له چاوم فرميسك، تو كردت رهوان
 تاريك تو كردو، روژم وه ك شهوان
 تو له من دووري، من بوټ خوټمارم
 تو نيت كه بيژم، رهنج بي شوټمارم
 له دووري تو، توي له ديهم ئاو
 قانعم له دوور، بتوينم به چاو
 بي تو خهفته هات، دو چاوم تهر بوو
 بو ديهن بالات، دل دهر به دهر بوو
 جل و لباسم، هاوړهنگ غهزايه
 خهفته دووري تو، بو من غهزايه!
 مهبهست و ئاوات، دل ديوانه مي
 فكر و خهيال روژ، هم شهوانه مي
 له باخي ژيان، بوومه پهروانه ت
 سهرو نيا سهرم، بووگمه ديوانه ت
 نهچمه سهر ئاويه، هر هاوار نه كه م
 عالم له غم خوه م، خه وهردار نه كه م
 بمكوژه به ناز، يا به نه مانم
 چون به دس خوه ته، مان و نه مانم
 نه جات به «نادر»، له دهر د و به لا
 عهلاج كه دهر دي، شيټ و موټه لا

په شیمان ئه وی

وتۆ: «جیم بیلا، بروه شۆن کارت»
 تۆ پروویت و ته نیاس، ئاشقی زارت
 تا تۆ چوویت، خه فته، له درگا ده رها ت
 خوه شی ته ک تۆ، چه زوو به سه رها ت!
 هه رچه ن له ده سته و، شی ت و داما گم
 خو شه ویس منی، عه زیز، تا ما گم
 به ته ورات، ئینجیل، به قورعان قه سه م
 له عشقت پره، ته وای جه سه م
 خو زگه به و رۆژه له لای ده سم بووی
 هه م ره فیق، هه م یار، هه م گیشکه سم بووی
 له ناو ئه م خه لکه، هه ر تۆم به دل بوو
 بی تۆ دلخوه شی، شادیم له ده س چوو
 فره پیم خو شه، به قورعان عه زیم
 عه تر و بۆت بی ری، بۆ لای من نه سیم
 تووشی خه فته و ره نجی فیراقم
 نیشتمه بی تۆ، له کۆنج ئۆتاقم
 خه تای چاو تۆه، وا ده رده دارم
 تا رۆژی ئه مر، هه ر به ته مارم
 په شیمان ئه وی، ئه توینم دوا جار
 تیته و بۆ لای خوه م، ئاخری ناچار
 چه خوه ش به ده سته و، گیرم کردگه
 تا لا که یته وه، «نادر» مردگه

پهلکه زیرینه

په لکه زیرینه، پر له نازه کهم
 تو ئاوات منی، دلنه وازه کهم
 تو گیانی خوهت و، نه و جفته په لکه
 لایکم لی که ره و، موشکلم هل که
 له پا خستمی، چاوه جوانه کهت
 چه نی شیرینه، له هجه و زوانه کهت
 له تاق ئاسمان، شه و، مانگه شهومی
 خوه شه نه و خه وه، وا تو له خهومی
 به کلپه ی ئاگر، عشقت نه سووتم
 له دهس هیجرانت، گیان گه یکه لووتم!
 ده ریچه ی ئومید، په نجیره ی مالت
 مه مکه نا ئومید، تو سه وزه شالت
 له پشت په نجیره و، سه ر بیرانه دهر
 بزا له دووریت، من چه م هات به سه ر
 چه نی بو خوه شه، بو ی جل و به رگت
 خوا نه کا بمری، بم به پیشمه رگت
 زه نگ ئام له مالت، خوه م دائه شارم
 وه ختئی بیته دهر، نه یژم هه ژارم
 به ناز ری نه چی، وه ک که و خه رامان
 دیق کوژم نه که ی، هه وشو بی ئامان!
 تا دوور نه وی لیم، کهم تیرم نه فهس
 بی تو، بو «نادر»، دؤنیا وه ک قه فهس

په لکه شوږ

قه سه مت ئه دهم، به و په لکه شوږه
 نازاره که ی من، دل لیم مه گوږه
 هه رچهن چاوانت، له دو نیا ته که
 باسی جیایی، له ته ک من مه که
 ناوت له سهر زوان، تاوی ناکه فی
 تا کوو نه مردم، تو خوا زو وکه بی
 حالم بپرسه، ههر وه ک پاره که
 ژین بی تو سه خته، سه ختم چاره که
 شیرینی فهرهاد، که ی نه گه یته پات؟!
 خاتراته که ت، که ی ویلم نه کات؟!
 په ژاره ی دووریت، دهس هل ناگری
 من نه سوو تیڼی، ههر وه ک ناگری
 همد و سه نا بو، خالق چاوه که ت
 نه مکوژی ئاخر، زولفه خاوه که ت
 دوور له تو ته نیا، مات و غه مینم
 له ناو خه یالم، ههر تو نه وینم
 کویریش نه گهر بم، هه ی له بهر چاوم
 بیژی بمره بوم، نه یژم سهر چاوم
 له دووری بالات، نه مماغه تاقه ت
 ئاخری روژی، نه وم به ساقه ت
 بی بو لای «نادر»، تاوی دانیشه
 خه فته دهر بیړا، له بیخ، له ریشه

تابلو نه قاشی

زه ریف تر که ههر، تابلو نه قاشی
 نه حواله پرسیم، وتیان که باشی
 بزانه خو هشی، من خو هشم نازار
 هوشت بی له خو هت، له کووچه و بازار
 نه سالی، نه دووان، عومری یارم بووی
 ره فیقی خاس و، یاری غارم بووی
 به گیانت، گیانم، گه یکه نووک لووتم
 بی تاقهت دیه ن، زه ریفی پرووتم
 نه چواین بو خیابان، بازار و پاساژ
 دلمو چهنی خاس، نه دا تو ماساژ!
 وه کوو به ههشت بوو، باخچه ی ماله کهت
 خوه م بیم به ده ورتا، ههر وه ک شاله کهت!
 دوسی عه زیزی چه ندین ساله کهم
 ناگهی به گویچکه ت، ئیتر ناله کهم
 له بیرته نه توت: «تویت ژیانه کهم»؟!
 من چیم کرد بوو یته، دوژمه ن گیانه کهم؟!
 بی وه کوو جارن، لایکم لی که ره و
 بی، شان به شان یه ک، بچین بو دهره و
 بو من نه گیرای، وه ختی دوور نه بووم
 منیش به گیریان، له لای تو نه چووم
 له و پوژه و تووم دی، پووگی به ئاوات
 دل «نادر» دائم، ههر نه کا داوات

تاسه تم کردگه

تاسه تم کردگه، عه زیزباوانم
 ئه ونه گیریا گم، کویر بوو چاوانم
 دلم به دهسته و، پر له هاواره
 به شوینتا ویلم، بووگمه ئاواره
 هاتن تو دهرمان، لهرز و یاوه کهم
 پیشکشی تو کهم، ههر دوو چاوه کهم
 سفح و نیمه رو، ئیواره تا شام
 ههر دوعا ئه کهم، تا تو له دهس نام
 ههرچهن که جهفا، بووگسه کارت
 دهس بهرنا له تو، ئاشقی زارت
 نیشته سهر دلم، خهفته دووری تو
 ناوینم روخسار، پر له نووری تو
 له دووری تو، دله پهریشانم
 بی دهس بکشیسه، له دله ئیشانم
 کاری ناره واس، ئهم دهس برینه
 گوئاحه به خوا، ئهم دله درینه
 ههرچهن غه مو دا، پییم یادگاری
 داوای تو ئه کهم، له ذاتی باری
 له دهس خهفته تو، دله دارزیگه
 مهرگ خوهم ئه وینم، زور پییم نزیکه
 ههرچهن که ناکه ی، تو بیرى «نادر»
 من بیرت ههرگیز، ناوهم له خاتر

تاق و تهنیام

ئەى عەزىزتۆراوہ كەم، ئەى نازەنىنى خوہش جەمال
ئەم ژيانە دوور لە چاوانى خوڤمارت بووگە تال
تاق و تەنيا، بوڤ خوہم و بوڤ دل ئە گىرم پوڤ و شەو
بووگە زىندان ئەم جىهانە، بووگە بەندەم بى تو مال
تو دوو پوڤژە واكە چووگى، وا منو جى ھىشتگە
ئەم دوو پوڤژە تال و سەختە، بى تو چوو، ھەر وەك دوو سال
بى شىرىن كە ئەم ژيانە، ئەى عەزىزى چاوشىرىن
بى سەرم بە، ئەى قزى خاو و درىژت، كىرچ و كال
بى تو تارىك و پەشە، پوڤ و شەوم، ئەى چاوپرەشم
بى تو سەختە ئەم ژيانە، ژىنى من، بى تو مەحال
دل منو پىكا بە ئانى، ئەى جەمالت دلرڤىن
داتە ناو خالى دلەم، نازارە كەم، بەو دانە خال
تو لە كى چاوت برىگە، تو لە كى فىر بووى جەفا؟!
ھىچ ئەزانى بەم جەفايە، تو لە من، گەردكتە حال؟!
زور بە خىلى كەم بە كوتر، سەد ھەزار خوزگەم بە خوہى
من قەفەس بووگە بەشم، من ئەو مەلەم، بەس ياوہ بال
بەسىە ئازارى دلى ئاشق، بە قوربان، بىرە لام
كەم بكەم با نازەنىم، من لە دوورىت، نالە نال
من بە دل، نازت ئە كىشم، نازە كەم، زوو بىرەوہ
بىخە دەور مىل ئاشقت، با ئەو دوو دەستە، بىتە شال
گەر نەپرسى حالى زارم، يا نە كەى دەردم دەوا
قار و دوورىت، بى خەيالىت، پوڤژى «نادر» نىتە چال

تاقه تم نه ما

تاقه تم نه ما، ئارامی گیانم
 پیّم خوْشه بیّ تو، ته رکی ژیانم
 چاوم له فرمیسک، هه میشه سووره
 به خاتر ئه وه، چاوت لیّم دووره
 تو وه ک گول، شیرین، من زهرد، وه ک گه لا
 به لات بوّت نه گه ی، شیرین زوربه لا
 شه راوم گهره ک، شه راو ده سی تو
 با منیش مهس بم، وه ک چاومه سی تو
 ئاگر دهروونم، ئاگر خه رمانه
 شه راو له دهس تو، بو من ده رمانه
 شه راویّ خوه شه، تو بو می داکه ی
 ئه و روژه که ی تیّ؟، ته مار بم تاکه ی؟!
 مه زه ی شه راوم، تو اشای جه مالت
 خوه شه مهس که م و، پال به مه پالت
 ئه گهر بتوینم، له شیرین خه ودا
 گله ی که م: «شه راو، بوچی پیّم نه ودا؟!»
 ده رد و به لا که ت، به گیان ئه سیّم
 به خوْشی دیه ن، بالات ئه میّم
 گهر خوانه خواسه، بوّت بگه ی به لا
 وه ک شیّت، له شاران، ئه وم به ره لا
 نه یماگه ئه رزش، ئه م ژینه بیّ تو
 خوا بیکا «نادر»، بمری به جی تو

تالان

گولم، چاوانم پریه له باران
 نه شادیم ماگه، نه خووشی جاران
 دلخووشی منی، عشق و نهوینم
 چه نی بوم سهخته، چاوت نهوینم
 شیرین وه ک قه نی، یاری نازارم
 تو ساقه ی سهرت، کهم که نازارم
 له دهس نه توارت، مهلول و ماتم
 دوور مه گره له من، من کهوشی پاتم!
 قه سه م به نائین، دین و ئیمانم
 له م ژینه بی تو، من په شیمانم
 هم دلنیا به، هم به، خاترجه م
 له سهر په یمانم، تا روژی که هم
 به ئیمرو، سوژی، شکاندو پشتم
 کاسه ی گدائی، تو نیایته مشتم
 نه چم بو ههر کوئی، دلم پر غه مه
 خه فته دل فره و، شادی من که مه
 نه مماغه تاقه ت، نه ماگه سه وری
 دؤنیا بوم ته نگه، ههر وه کوو قه وری
 دلی دیوانه م، نیایته ژیر پاکه ت
 بوچه واته کرد، روحم به ساقه ت؟!
 ته قدیری «نادر»، دهر د و به لایه
 روخساری پر غه م، زهرده گه لایه

تۆ ئيمانى منى

نەوينم چاۋى تۆبى نوۋرە چاۋم
 بە عشقى تۆ، لە ئەم دۇنيايە، ماۋم
 تۆ ئيمانى منى، ئائىن و دىنم
 لە خوا داۋامە، مەرگى تۆ نەوينم
 تۆ دىلسۆز و رەفئىق و يارى باشم
 لە بان دارى، گولم، ناوت ئە تاشم
 بە رۆژ و شەۋ، كە بىر و يادى تۆ كەم
 بە دل ئاۋات كەنن و، شادى تۆ كەم
 دوو لىۋى تۆ گولم، ھەر پىكەنن بى
 دوو چاۋم با لە دوۋرەت، پەر لە شىن بى
 خەفەت مېمانى من، شەۋ تا بە يانى
 لە بەر چاۋم، ھەمىشە تۆ غەيانى
 لە بىرم كەى ئەچى، ۋا ھاتمە مالت
 سەرى شىۋان لە من، حۆسنى جە مالت!
 ئەشى گيانم، بۆ گيانى تۆ فېدا كەم
 ئە گەر مام و نە مردم، شەرەتە ۋا كەم
 لە دلما ئاگرى، بى تۆ گە شەۋ بوو
 توۋ دۇنيا، لە بەر چاۋم رە شەۋ بوو
 ۋە كوۋ ھەۋرم، ھەمىشە پەر لە باران
 ئەزانن دەردى من، ھەر دەردە داران
 ئە گەر «نادر» بىكەى، رۆژى فەرامۆش
 لە جەۋرى تۆ ئەۋى، غەمبار و رە شپۆش

تۆبۆتى

تۆ حەيات و ژينمى، ئاوى حەياتم بۆ چيە؟!
 رۆژى كۆچ و مردنم، ئىتر خەلاتم بۆ چيە؟!
 تۆ شيرىنى، وه ك قەن و شەھد و شەكەر، ھەنگوینی باخ
 شاخە گول، شيرىنە كەم، شاخەى نەواتم بۆ چيە؟!
 گەر لە بىرى تۆ بچم، ويىلم بکەى، يادم نەكەى
 پىكەنين و دلخوەشى، شادى، نشاتم، بۆ چيە؟!
 گەر تۆ قەسدى گيانى من كەى، گيانە كەم، ھەر وه ك جەلاو
 سەر لە بەر تىغت ئەنم، رىگەى نەجاتم بۆ چيە؟!
 دۆژمەنى من، ھەر دوو چاوى، پەر لە ناز و مەستى تۆ
 چەك لە سەر شان، خەنجەرى دەس، بۆ خەباتم بۆ چيە؟!
 رۆژ و شەو ھەر تۆيى لە دلما، گيانە كەم، نازارە كەم
 گەر تۆ مەعبودم نەوى، نوپژ و سەلاتم بۆ چيە؟!
 ھەر بە شەوقى وەسلى تۆ، من ماگم و شادە دلەم
 گەر بە خاتر تۆ نەوى، من خاتراتم بۆ چيە؟!
 بۆت پەرەستى، كار و بار و دىن و ئائىن «نادر»ە
 تۆبۆتى بۆتخانەمى، «لات» و «مناتم» بۆ چيە؟!

تۆۋەن كىمى

تۆۋەن نازى، نازەنىنى، مەن ئەويندار
 ھە كىمى، دووكتىرى، مەن لىت بىرىندار
 تەبىبى دەرد و زامى لايەلەم
 لە دەس ئەم گىشتە نازە، ھاج و واجم
 دەرىغۇ كىرد لە مەن، بۆچى، شەفا كەت؟!
 لە بىرم كەي ئەچى، جەۋر و جەفا كەت؟!
 شەۋم رەش بوو، بە سورمەي چاۋە كانۇ
 غەمەي پىم دا، وتەن، دالاولە كانۇ
 لە دوۋرى تۆۋەن دەس چوۋ، سەبىر و تاقەت
 ۋەلى ھەر ھەز ئە كەم، خوەم كەم بە ساقەت
 لە ئەۋرۇرەۋ، كە تۆۋەن بويىتە ئەوينم
 دوو چاۋم ھەز ئە كا، غەير تۆۋەنەوينم
 لە دوۋرى تۆۋەن، ژيانم ۋە ك سەراۋە
 ئەلەلەجى دەردە كەم، خۆمرەي شەراۋە
 دىم غەمگىن، لە دەس ئازارى تۆيە
 پەريشان بوۋ، دوو چاۋ، نازارى تۆيە
 تۆۋەن نازار و غەزىز و نازەنىنى
 ۋەلى فرمىسك دوو چاۋم، كەي ئەوينى؟!
 قەرار و غەھد و قەۋل، نىيەتە ژىر پات
 بە دەس جەۋر و جەفات، غۆمىم بە سەر ھات
 دىلى «نادر» بوۋ بىردۆۋا بە تالان؟!
 بگىرم ھەر بە شوپىتتا، ۋەك مەنلان

تۆ خوشه ويسي

تۆ خوشه ويسي، زۆر بى ئه نازه
 بۆ چاوى شينت، شيت بووگم تازه
 ئه ونه زه ريفى، هه ر ئه ونه نازى!
 دلم به دووريت، هه ر ناوى رازى
 نازانى دلم، تۆى چهن خوش ئه وى
 تا دوور ئه وى لىم، دل بيهوش ئه وى
 تو ئارامشى، دل بيقه رارم
 وهختى كه تو نيت، له زين بيزارم
 ئوميد ئيمروژم، دلخوھشى سوزيم
 بووگه خه فته تو، به رزق و روژيم
 ئارزوى دل و، ئاواتى زينم
 روخسارى جوانت، تا كهى نه وينم؟!
 سهخته بووم دووريت، تا قهت ناگرم
 له ياو ئه سووتم، ئه يژى ئاگرم!
 بزهى ليوانت، دل تي ريته جوش
 تاويك، ده قيقه يك، ناتكه م فه راموش
 كه مهنده زولفى، دريژر و كالت
 كهى ئيجازهم ئه يت، پا بنمه مالت؟!
 ئه و زيننه زيننه، تو بى له پالم
 به حه ق و ناحه ق، بپرسى حالم
 عه زيز و ره فيق، هاوموونس «نادر»
 هوشى پي ته و بى، ئيزه دى قادر

تۆ و من

تۆ سووره گۆلى، جيت بان ياله كان
 من تالغ شوومم، له ناو فاله كان
 كلامت شيرين، دهنكت وه ك ههزار
 من به سه زوانم، ههر وه ك لاله كان
 تۆ به ستۆ به قژ، دل و دهس و پام
 ههر تۆم به دل بوو، ناو قژكاله كان
 به خاتر خالت، رۆژ خوهم كرده رهش
 خال تۆ شيرين تر، له گشت خاله كان
 خهفته دوورى تۆ، ته نيا موونسم
 دۆس و رهقيق تۆن، تواو خوهش حاله كان
 به ختى تۆ سپى، خوا ههر يارت بى
 شانس و جيگهى من، ناو ژين تاله كان
 تۆ ئه و به هارهى، شيرين ئه كهى سال
 به هارم نيه، له تواو ساله كان
 تۆ سۆلتان منى، من فهقير و گام
 ههر وه ك فهقيرى، ئا له ماله كان!
 مالى تۆ به ههشت، پر نوور و خوهشه
 مال من تاريكه، وه ك بيخ چاله كان
 دوور ناوى له تۆ، تاوى پيكه نين
 كار «نادر» گريان، وه ك مناله كان

تۆھەسارەي ئاسمان

تۆھەسارەي ئاسمان، من شەۋرەشم
 من لە ئاگر ھىجرى تۆ، دائىم گەشم
 ئەي ەزىز و نازەنن و شوخ و شەنگ
 لەم ژيانە، بى تۆ من، ھاتوومە تەنگ
 ديمەن و پۇخسارى جوانت، مانگەشەو
 ئەم دوو چاۋە، دوور لە تۆ، ناچىتە خەو
 من ئەسرى چاۋى تۆم، تۆ ساحرى
 بو دل و دىن، بردنى من، ماھرى
 يارى شىرىن، ناز و بالابەرزە كەم
 تائەوينم تى لە دوورەو، لەرز ئە كەم
 لەم دلە، شادى ئەچى، ۋەختى ئەچى
 خوا بكا دلېەر، لە دەس من، دەر نەچى
 ئاشق و ديوانە كەت، بوو دەر بە دەر
 بى تۆ چاۋى من ھەمىشە، سوور و تەر
 دل تەمەنناي تۆ ئە كا، ھەر پۇژ و شەو
 بى لە ئاشق خوەت بىنە، ياو و تەو
 دل بىرىندارم، تەبىم، مەرھەمى
 بى تۆ قىمەت دارى دۇنيا، دىرھەمى
 بى دووبارە، پۇژى تە ك من، سەر بكة
 خوەت خەفەت لەم ژينە تالە، دەر بكة
 تۆي لە «نادر» سەندگە، چەرخى زەمان
 پىم خوەشە بى تۆ گولم، ئىتر نەمان

تہ قدیر

لہ دہس تہ قدیرہو، دلی من پرہ
 لہ کاری گہردوون، سہری من سرہ
 تہ قدیر و قسمت، ہم قہزا و قہدہر
 دہسیان دا دہس یہ ک، تا بم دہر بہ دہر
 تہ قدیر لہ عنہ تی، دوژمنہن شادیہ
 گورگہ و بہ زاہر، سہ گ ئاوائیہ
 تہ قدیر، باعیس و، بانی جیائی
 بہ دہس شاوہ ئا، کاسہی گدائی!
 عہزیز نازارم، لہ من دوور ئہ خات
 ریگہی ہموارم، بہرہو ژور ئہ کات
 تہ قدیری زالم، کہی حہیا ئہ کات؟
 خہفہ تگہل تازہ، بوم پہیا ئہ کات
 تہ قدیر تہ ک منا، ہہر خہریک شہرہ
 بہ دہسیہو چاوم، ہہمیشہ تہرہ
 تہ قدیر، چاودیہن، خوہشی ئیمہی نہو
 خوہشیم زوو تواو بوو، ہہر وہ ک دیہن خہو!
 تہ قدیر، خوہی ئہووہل، ئیمہی کردہ یار
 ئیسہ بی دل بہر، ئاوارہم لہ شار
 پہ کی ناکہ فی، تہ قدیر بو کہ سی
 کاری ہہلا کت، گول بی، یا خہسی
 ناشو کری بہسہ «نادر» دیوانہ
 کہمی قہدر نیعمت، خواکەت بزانیہ

ته نیا

به ته نیایی نیه، وه ک من له دۆنیا
 خو هشی ههر ده رئه چی، من ههر به شو نیا
 ره فیقی باخ و بیسانم له دهس چوو
 به جی ماگه له ئه و، ته نیا ته لی موو
 غه ریب و بی که سم من، تاق و ته نیا
 به رووم، درگای خو هشی، بهم زوویه ژه نیا
 ئه گیرم زۆر به یادی ئه و، له شه ودا
 ئه وینم رهنگ و رو خساری، له خه ودا
 ئه گه رچی بیخه وهر ماگه، له ناله م
 عه وه ز ناکه م، جه مالی ئه و به عاله م
 زه مانه ته ک منا، بی ئه و خراوه
 له تاسه ی چاوه که ی، چاوم پر ئاوه
 سپی بوو مووی سه رم، قامه ت که مانه
 جووانی چوو له دهس، فه سلی نه مانه
 له من دووره، عه زیز و یاری جاران
 له تاسه ی ئه و، دو چاوم پر له باران
 خو هشی جارانی من، ئیتیر نه ماوه
 خه فه ت زۆره له دل، پشتم چه ماوه
 نیه وه ک یاره که م، یاری له عاله م
 به داخه و، که ی ئه وینی ئاه و ناله م
 دلی بی ره حمه، وه ک سه نگی مه زاره
 خه فه ت «نادر»، زیاتر له هه زاره

ته نیایی خوه شه

با هه ر ته نیا بم، ته نیایی خوه شه
 یارم بی مه یله، جیایی خوه شه
 فهرقی بوم نه ما، رۆژان و شه وان
 نه هیزم ماگه، نه تاقت، ته وان
 نه ونه گیریا گم، لیل بووگه چاوم
 رهد بووگه له چل، وابزانم یاوم!
 سه بر و تاقت و قه رارم نیه
 ریگه ی نیجات و قه رارم نیه
 نه رم بو جیگه ی، کهس نا ئازارم
 راحت بم له دهس، یاری نازارم
 نه چمه بیاوان، یا خه لوه ت باخی
 بو تالی ژینم، بکیشم ئاخی!
 نه کهس بموینی، نه کهس بوینم
 له دل با دهر کهم، عشق و نه وینم
 نه کهس یارم بی، نه یاری کهس بم
 بیخه وهر له خوه م، هه میشه مهس بم
 شام و نه هارم، شه راو و نانئ
 با کهسی ره نجی، دلم نه زانی
 نامه وی کهسی، له من بدا سه ر
 خاترات دل بهر، نه کهم له دل دهر
 سفره ی دل «نادر»، بو کهس داناخه م
 شه راو غه یر بو خوه م، بو کهس دانا کهم

جاده‌ی نه‌جات

پیچ و خه‌م کۆلانه‌که‌ت، جاده‌ی نه‌جات
 عاشقت بۆچی له‌ غه‌م، ناده‌ی نه‌جات؟!
 بۆ دله‌ مه‌جنونه‌که‌م، بووگيته‌له‌یل
 بۆ وه‌کوو جارانه‌، عه‌زیز، نه‌تماگه‌مه‌یل؟!
 ده‌ردی بی‌ده‌رمانی دل، ناکه‌ی ده‌وا
 بووگه‌ بی‌گانه‌، دوو چاوم ته‌ک خه‌وا
 زۆر دوو چاوم بۆت، ئه‌گیرن رۆژ و شه‌و
 لائیه‌قه‌ل بی با‌بوینم، تۆ له‌خه‌و
 بی‌که‌ بۆ خاتر خوا، ده‌ردم ده‌وا
 بی‌یوه‌فائی ناپه‌سه‌نده‌ و نارپه‌وا
 من هه‌ژاریکی فه‌قیر و بی‌که‌سم
 تۆ به‌ته‌نیا، خزم و قه‌وم و گشکه‌سم
 من وه‌فادارم به‌تۆ ئه‌ی بی‌یوه‌فا
 ئاشقی تۆم، مه‌مده‌ به‌ر تیغی جه‌فا
 بی‌که‌ بۆ ساقه‌ی سه‌رو، زوو بی‌ره‌وه
 ما‌تلم، هه‌ر دئه‌نیشم لی‌ره‌وه
 له‌م ژیا‌نه‌ پر له‌زووخه‌، سه‌رده‌ دل
 بی‌بکه‌ین باز هه‌م له‌ته‌ک یه‌ک، ده‌رده‌ دل
 ئه‌م ژیا‌نه‌، بی‌تۆ وه‌ک ژانه‌ له‌لام
 هه‌ر تۆ ئاواتی منی، تۆ، والسه‌لام
 گه‌رچی گه‌ردوون، تۆ له‌«نادر» جیا‌ئه‌کات
 رۆژ به‌رۆژ، عشقت له‌دلما زی‌ئه‌کات

جه حانم جيٽه

چاوت دلرڦڻ، شيرين و به لاس
ريخ بهر ماله كهت، به چاو من ته لاس
تهپ و توڙ مالت، سورمه ي چاوه كه م
له بريت نه چي، يا خوا ناوه كه م
برزانگ و برؤت، تير و كه وانه
ئه گهر عاشق بووم، ته قسير ئه وانه!
من ئه سيرم، به و، برزانگ و برؤ
به خواوه ن قه سه م، پيٽ نايژم درؤ
بگه ي به داوما، به رم نا خه فته
ته نيا ئاواتم، ته نيا تو ي فه قته
تو غه زاي رؤح و، من بي تو برسي!
نه زه ننگ، نه نامه، نه لي م ئه پرسی!
بزا ئه و قڙه و پيچ و تابه كه ي!
حال م ناپرسی، داخو تابه كه ي؟!
كه م كه ئازارم، با دلم نه يشي
مي مانم بكه، به نووش و عه يشي
شه رته تا رؤڙ مه رگ، له بريت نه و هم
خاتراته كه ت، رؤڙ مردن، ئه و هم
له بريم بو هيت، له بريت نا و هم
تو له نه سل مه غول، من خيلي كا و هم
هه ي دا و هه ي بي دا، له م دله شي ته!
«نادر»، به م دله و، جه حانم جيٽه

جه فا

دلمۆ به نازی، له رڤی به دهر کرد
 جا به جه فاکهت، دوو چاومۆ تهر کرد
 مه عنای ئاشقی، توۆ که ی ئه زانی؟!
 غه یر جه فا به من، ئیتیر چه زانی؟!
 لاک ناخوونه کهت، سووره وه ک گیلّاس
 دلت نه رم ناوی، وه ک ته خته سی لاس!
 یا خوا په شیمان، نه وی له کارت
 به تیری جه فا، کوشتنی یارت!
 بیړانه بیر خوهت، عه هد و قه رارت
 شاهد قه رارمان، چاو پر شه رارت
 بو خوه م دانیشتم، ساکت له سووچی
 ماتلم گه ردوون، رپوژی له روو چی!
 له بیرت ناوهم، هه ر بیرت ئه کهم
 خوه م زیاتر ئه سیر، زه نجیرت ئه کهم
 یادگار ه کهت، ها له بهر چاوم
 به یادی جارمان، پر له زوو خاوم
 چه سه هله بو توۆ، له بیره و بردن
 چه ئاسان بو من، له داخ توۆ مردن
 به شکم یا توۆ بی، یا که عزرائیل
 بمرم، خه وه ر بم، به سوور ئیسرافیل!
 یا خوا بتوینم، له رپوژی جه زا
 بو مه رگی «نادر»، گه ر دکه ته عه زا!

جه فا کار

له بیرم تی، وتۆ: «من بیوه فانیم»
 وه لی ئیمرۆ له تۆ، جه وور و جه فا دیم
 دلّم پر له غهم و، چاو بوو به کانی
 تۆ ئهم زۆلم و جه فایه، چۆن ئه تانی؟!
 هه ساره ی ئاسمان، له و بانه به رزه
 له ئاهی من خه وهر بوو، کهفته له رزه!
 جوانیم دا له پای، جوانی وه کوو تۆ
 ئه که ی ئازاری من، ئه ی بیوه فا، بو؟!
 به ناز و غهمزه که ی تۆ، بوومه بیمار
 ته بیبی من خوه تی، بی بمکه تیمار
 هه کیمی من وه ره، زۆر دهرده دارم
 له دووری و فیراقت، بی یقه رارم
 تۆ دهرمانی غهم و ته سکینی دهردی
 توشای عاشقت که و، پرهنگی زهردی
 گوومان ناکهم، نه جاتم بی به دهسته و
 به دهس خال و خهت و، ئه و چاوه مهسته و
 به سه زوان و هه ژارم، مه مده ئازار
 له چاوی من مه خه ژین، یاری نازار
 ئه ترسم نازنین، بمرم له تاسهت
 به کاری من نه خوات، ئیتر هه ناسهت!
 تۆ بو من، تاکه ههم، عشق و ئه وینی
 ئه ترسم پوژی بی، «نادر» نه وینی!

جەفا مەكە

لە ئەو رۆژەو، كە چوویت، نەو كەرد لە من لا
 غەم و مەینەت، كۆلوور یكۆ بە من دا!
 گۆلی بیسان و باخ و سەرزەوینم
 بۆ دووری كە ی لە من؟! ئە ی نازەنینم؟!
 لە خەو، هەر شەو، جەمالی تۆ ئەوینم
 هەتا كە ی، شەرم و نازی تۆ نەوینم!
 نەوی، شادی بە لام، ئیتەر هەر نایت
 خەفەت ئەونە بە من، تۆ بۆچە هەر ئایت؟!
 بێ نازارم، لە دەس مەینەت، بەرم بە
 بە جیگە ی شۆرەبی، سیوەر سەرم بە
 نەبوونت یارەكەم، ئەمكاته گریان
 دوو چاوم بۆ دیەن تۆ، زیت و وریان!
 لە چاوم خوین بە جی فرمیسك ئەواری
 خوەشم تی، بەم، لە بەر مالی تۆ، چاری
 چە مەزلوم و بەسەزوانە دلی من
 بە دەورت بووگە پەروانە، دلی من
 عەزیز خوەش قامەتم، خوەش لار و لەنجە
 گەلوومی گەردگە، عشقت بە پەنجە!
 نەهاتی ئە ی درۆزن، تا ئەجەل هات!
 بۆ رۆخ جوان و شیرینت، كیشم، هەم مات!
 لە بەر چاوم تۆ رەد بووی، وەك غەریبە
 جەفاكاریت، لە تەك «نادر»، عەجیبە!!

جه لاو

برژانگ و برۆت، بووگنه جه لاوم
 ئه كهن په پهرم، ئه ي گولگولوم
 ههر وه ك جه لاوي، كه فتگنه گيانم
 رهنگ ئه كهن قزم، له رهنگ ديانم
 راسي پيم بيژه، دهردو له گيانم
 بوچه رهشت كرد، له غهم، ژيانم؟!
 به ناز و غمزت، بووگمه دوو چارت
 بو، عاشقكوژي، بووگسه كارت؟!
 چون له دهس چاوت، خوهم بپاريزم؟!
 بي تا بويني، چاو وه ك كاريزم
 كاريكي سه خته، دوسي به ريزم
 پير بووم به دهسته و، نه ماگه هيژم
 وه خته بو دووريت، گيانه كه م دهرچي
 فيداي توي ئه كه م، حهز ئه كه ي ههرچي
 خه راماڼ چووگي، به فرزي كه وي!
 دووباره نيشتن، له لات، كه ي ئه وي؟!
 دوور له تو نازار، خوه شيكم نه دي
 ئازارم كه م كه، بو خاتر نه بي
 بيمه دهور خوه ت و، بالا و قامه ت
 ئاواتم دائم، ههر سلامه ت
 به پوژ و به شه و، ههر توم له فكره
 دهستم به داوين، دهس «نادر» بگره

جیایی

له عنەت له قسمەت، تۆی لیم جیا کرد
 رەنگ و رووی منی، زەردە گیا کرد
 ژیان کە ی خوە شه، بی تۆ، یارە کەم؟!
 تۆ تەنیا گولی، ناو گولزارە کەم
 بالای کەسی تر، وە ک بالات نیه
 کەس وە ک تۆ ساحە یو، کە مالات نیه
 نەمدی کەس وە ک تۆ، لەم سەرزەوینە!
 هیلای کی چاوتەم، تۆ وام مەوینە!
 جوانتر لە تۆ کەس، نەیدیگە چاوم
 بی تۆ حەز ئە کەم، رەشه و بی ناوم
 بیری تۆ ئە کەم، بە هەر نەواری
 تا بیرت ئە کەم، باران ئەواری!
 عشقت لە دلما، هەر بەردەوامە
 هاتنت بو لام، تەنیادەوامە
 تۆ مانگ و خوەری، شهوگەل هەسارەم
 وەختی لیم دووری، پەر لە پەژارەم
 لە بیرم ناچی، هەرگیز ناو کەت
 من نیمە تاقەت، دووری چاوە کەت
 ژیانم بی تۆ، هەر دەرد و بەلاس
 لەم هەموو دەردە، بو نامکە ی خەلاس؟!
 دل «نادر» شکیا، بووگە ویرانەو
 بیرو تە ک خوە تا، شادی بیروانەو

جیگه ت خالیه

جیگه ت خالیه، له ناو چاوانم
 منت به جی هیشت، چی بوو تاوانم؟!
 تو به رزی له گشت، بالابه رزه کان
 ته رکت دا به من، نویژ و فره رزه کان
 سه ندی دوو چاوت، ئیمان و دینم
 بی تو خواهش نیه، ئیدامه ی ژینم
 دۆنیای من بی تو، وه کوو غه مخانه س
 مالم ههس وه لی، ئه یژی و ییرانه س
 فرمیسکی چاوم، ههر وه کوو باران
 هه روا تیته خوار، به یادی جاران
 شیرین تر له مانگ، پرووت وه ک مانگه شه و
 رازیم که جار جار، بتوینم له خه و
 دل په ریشان و حالم ناسازه
 جوانیت له من سه ند، به م گشته نازه!
 تا رۆژی مردن، ههر هه ی، له بیرم
 له دووری بالات، ههر رۆژ ئه گیرم
 شیرین و زه ریف، ههر وه ک گولی رۆز
 له دووری بالات، ئه گیرم به سۆز
 بالات ئه وینم، ههر شوینی ئه چم
 عاشق رهنگ په ریاگ، به وینه ی که چم
 بیژه بزانه م، که ی ده رتی له مال ؟
 «نادر» په ریشان، بیژیه سه ر حال ؟

حووری بههشت

ماله کەت بههشت، خوەت حووری، پەری
 حووری هەدی چەس؟! لە حووری سەری
 مەن گەلای زەردەم، تۆ سەوزەلانی
 کەفتگمە ژێر پات، بۆ پیم نازانی؟!
 بە شەرم و بە ناز، ئەری بە رێگا
 چە مەحشەریکە، خستووتە رێگا؟!
 لێو خۆنچە کەو، هەر پێکەنینه
 کام گولی باخان، وە ک تۆ شیرینه؟!
 زەریف و شیرین، هەم چاودۆرشتی
 دل، لە ئەم، لە ئەو، ئەو هی لە گشتی!
 چەن بە نازی تۆ، کەبکی خەرامان؟!
 بۆ خاتەر خواکەت، بەریکە لامان
 شیرینی چاومەس، دەسم بە دامان
 دلم نەشکینی، ئامان، سە ئامان
 فرمیسک شەوانەم، لە دووری چاوت
 دلی دیوانەم، هەر ئە کا قاوت
 هەم لە بەستەرا، ناخوەش و ناساق
 لە دووریت ئەمەرم، لە کۆنجی ئوتاق
 زۆر بە ئاواتم، بگەیمە خزمەت
 دیەن دووبارەت، بویته قسەت
 جەفا بە «نادر»، هەر کاری تۆیه
 ئاواتی مەن هەر، پرزگاری تۆیه

حه له بچه

حه له بچه، پوژي، هه ر وه ك هيروشيما
 كرا خاپوور، بو زالم، پرووره شي ما
 نه هات فرميسك، له چاوي تواو هه ژاران
 له نهو كاته، نه يان كرد، بو مب، باران
 قيامهت بوو، جه حانم بوو، به لا بوو
 له مال و دهشت و كولان، هه ر، هه را بوو
 هه موو لاواني چاك و فرز و بي باك
 به دهس نهو زالمانه، چوونه ژير خاك
 ژني، لاشه ي منالي خوهي به دهس بوو
 نه ما منداله كه ي، ره نجی عه بهس بوو
 جواني، دهس له گه ردهن ياره كه ي بوو
 جنازه ي نهو نزيك، دلداره كه ي بوو
 هه موو كوژيان، به تاوان بي گوناحي
 به تاوان بي كه سي و بي په ناهي
 شه هيدان، هه ر به وانت، بار نه كريان
 دوو چاوي دوسه كان، پر بوو، له گريان
 له دار، هه روا، نه پرثيا، ميوه كانی
 هه ژار و بي نه وا بوون، بيوه كانی!
 جوواني ك، چاو به گريان، وه ك منالي
 به دهس زولم و له دهس زالم، نه نالي
 منالي، دهس به دامنه خالقي ديم
 به دهسيه و بوو، تفهنگي پر، به جي كيم!

له ئه ولاتر، منالی پاپه تی بوو
 فه قهت کاری خه قهت، بی تاقه تی بوو
 وتی : «دایکم، له ته ک باوکم، له دهس چوو»
 خوای ئه و، ته ک خوای زالم، یه کی بوو!
 خویا، ئه م هه موو زولمه نه وه خشی
 جنايةت زالم و بیړه حم و وه خشی!
 هه له بچه، شاره که م، شیواوه حالم
 له تو کووتا بوینم، دهستی زالم
 به لا ئیتر نه وینی، بی قهزا بی
 وه کوو گول، سوور و شیرین، بی عهزا بی
 به سه ئاوارگی، ئه م شار و ئه و شار
 نه وینم لاهه کانی تو، له سه ر دار
 ئه وی پوژی له زولم و زور، ئازاد
 دووباره تو ئه کهین، ئاوان و ئاباد
 ئه زانم دل هه مووتان، زور په شیوه
 ئه کا «نادر»، هه ناسه ی، پیشکه ش ئیوه

خاترات

ئه پرن رپژره، له بهر چاو، خاترات
 ئه پرنن جاله چاو، ئاو، خاترات
 تو نازانی، به من چهی کرد، فیراقت!
 له ژینم، شادمانی برد، فیراقت
 به چاوانت، دلی من، موبته لا بوو
 ئه وینی من له عالم، بهرمه لا بوو
 له هیجران و له دووریت، دهرده دارم
 تو ناوینی که چون، فرمیسک ئه بارم
 به قورعانی عهزیم، واهاله مالت
 له ئاورووی خوهم، گوزه شتم بو جه مالت
 به لامه و ماگه تالی، زولفی کالت
 له ئه و روژا، که پالم دا به پالت!
 له عشقت، گهرچی که فتمه، ناو فله لاکهت
 ئه سینم من به گیان، دهرد و به لاکهت
 ده می، روژی، عهزیز، بی سهر به لیمان
 ئه کهم گیانم فیدات، گهر بی به میمان
 به قوربانی دوو چاوی پر له رازت
 ئه زانم ئه مکوژی ئه م گشته نازت
 ئه گهر روژی بنم، من پا به مالت
 به قه و قهرنی ئه کهم، تواسای جه مالت
 له «نادر»، گهرچی ماگی بیخه وهر، یار
 هه رتا ئه و روژه ماگم، نیته جیگار

خانه باخ

چووم له ته ک یارم، ناو خانه باخی
 خواهش بوو ئه و جیگه، وه ک قه سر و کاخی
 دایکرد بوم شه راو، به قه و لیوانی
 جا ره قسی بوم کرد، به ساز دیوانی
 دیم به چاوانم، به هه شتی به رین
 غم و په ژاره، له دل من په رین
 له لای ئه و خواهش بوو، گوزه شتی زه مان
 جا باران باری، دیم په نگین که مان
 هه وزی لینا بوو، هه وزی بوو چکه له
 که نی، جا وتی: «ئه که ی تیا مه له؟!»
 پی که نینه که ی، دل می داوه شان
 به من ئه و مانای، دل خواهشی چه شان
 گوزه شت ئه و روزه، وه ک باقی روزهان
 له و روزه و خواهشی، پرووی له من پوشان
 نه مدی دوو باره، هیچ وه خت یاره که م
 باری کرد یارم، له ناو شاره که م
 له و روزه و ژیان، ته کما ناسازه
 ئیتر هه ر نه مدی، ئه و چاوه نازه
 ئه و روزه تکرار، هه رگیز ناو یته و
 مه گه ر یاره که م، له غوربه ت بیته و
 شارم بی دل بهر، بوو که که لاهه
 ته قدیر ته ک «نادر»، ئه یژی جه لاهه

خودکۆشی

بـم به پـیشـمه رگت، یاری دوور له من
 هه رچه ن غه یر خه فته، نه ودا هیچ به من
 له دڵ ده ر ناچی، هه رگیز خه یالت
 بووگه ئاواتم، سلامه تی حالت
 دڵ هه ر هین تویه، لا ناکا له کهس
 تۆ نه وی نازار، ئەم ژینمه بۆ چهس؟!
 دڵ ته نگم، فه قهت، جی تۆ ئە کاته و
 خوه شه بیژن پیم، یاره که و هاته و
 بی وه کوو جارن، وشکه وکه چاوم
 له بان کتیوت، بنووسه ناوم
 بووگه میمانم، خه فته به جی تۆ
 له بهر چاوم که فته، ئەم ژینه بی تۆ
 قسه ی هه ساوی، گو یچکه نا دلم
 تا روژی که بی، من هه ر ماتلم
 بی با باوه ر کهم، تۆ بیوه فا نیت
 مه گه ر نه توت پیم، تۆ ئە هل جه فا نیت؟!
 له خوا نه ترسیایم، خوه م ئە کوشت نازار
 نه جات خوه م ئە دا، له م خه فته بازار
 به دهس ئەم دله و، پشت من، بووگه کۆم
 هه یف خوا فه رمووگیه: «لا تَقْتُلُوْکُمْ»
 «نادر» ناساق و حالی به تره فه
 دلی ئاشق و یه کبار مه سره فه

خۆزگای

كەس وینەى نیه، یاره جوانه كەم
 بە ئاوات ئەو، دڵ دیوانه كەم
 خۆشترین جیگه، له ناو شاره كەم
 كۆلان و كووجی، بهر مال یاره كەم
 خۆزگه بوایتایم، هاوسای ماله كەى
 زوو زوو بۆمداى، خەت و خاله كەى
 پۆسچى بوایتایم، زەنگ بەم له مالى
 وهخته هاته دەر، بپرسم حالى
 یانه و كەر بوایم، بۆ خزمه تكارى
 هه رتا هه میشه، بمبه غه مخواری
 بچمه ناو زۆلفى، هه ر وه ك شانه كەى
 لیباس بۆى هه لخم، له بان بانه كەى
 له وهخت ناساقى، بگرم یاوه كەى
 جا كه مێ ناز كه م، زۆلفه خاوه كەى
 كاش سیوهر بووایم، بپروایم له ته كیا
 یا خوینی بووایم، جارى له ره كیا؟!
 كاش قالى بووایم، له ناو ماله كەى
 بمنیته ژیر پا، له ناو هاله كەى
 كاش بالش بووایم، بمنیته ژیر سه ر
 نزىكى بووایم، هه ر وه ك جل و به ر
 خۆزگه ئەبوومه، دووگمه ی كراسه كەى
 چرای كه م مه سه رف، بان تراسه كەى

خوهشم تى بووايم، نهنگوشتهر دهسى
 يا عهينه ك له بان، دوو چاوى مهسى
 كاش خرخال بووايم، له بان مووچ دهسى
 نيشانمى بدای، به خزم و كهسى
 كاش جلی بووايم، تا بمکاته بهر
 يا گيرهی قژی، بمیدای له سهر
 خوژگه نه بوومه، ملوانك ملی
 يا نهو دووگمه وا، هان له بان جلی
 كاش کیفی بووايم، له سهر شانه كهی
 يا پووله ورده، ناو گیرفانه كهی
 خوژگه نه چوومه، سهر کلاسه كهی
 وه ك پهره ی کاغه ز، لای گلاسه كهی
 گهر قهلم بووايم، به دهس دلدارم
 نه منوسی بو نهو، «بوت بیقه رارم»
 نهو نهوی، ژینم، زور، زور، بی تامه
 كهس وه ك یاره كهم، هاله کوی؟! کامه؟!
 «نادر»، به سیه سا، كه، ئارزوو
 دلبر هات و چوو، چاوت پیه و نه بوو؟!

خۆزگەم بە جاران

بالابەرز، شیرین، ئەى خوەش لەنجه و لار
 دل پەریشانم، بۆ نیايتە سەر کار؟!
 دل پەر لە غەم و، چاو پەر لە باران
 نەمماگە خوەشى، خۆزگەم بە جاران
 لەو رۆژەو کردۆ، دینەن من، قاخە
 قسەى سەر زوانم، هەر ئاخ و داخە
 تۆ فکر و زکر و دین و ئیمانم
 تۆ خوا پیم مەژە، من پەشیمانم
 وەختى کە تۆ چوویت، من دیم قیامەت
 تەك خوەتا بردۆ، خوەشى، سەلامەت
 سەر لى شىویاگم، بى نەجاتم بە
 رینگەم گۆم کردگە، رى نەجاتم بە
 بۆ خاتر خواکەت، لیم دوورى مە کە
 بەنەى خوا جیا، لە حوورى مە کە!
 بە داوت کەفتم، بە غەمزە و بە ناز
 تەنەمردگم، لیم مەیرانە واز
 دەردەدارم من، دەردى تۆیش بۆ من
 خوەشم تى بمرم، بە دەستى تۆ، من
 وەك بەندىخانەس، دۆنیا بە لامەو
 چاوم ھا بە رى، کەس بىرى نامەو
 کار «نادر»، بى تۆ، هەر رەنجه رۆیه
 شیعەر و هەلبەستى، تەوسیفى تۆیه

خۆزگەم بە چاوم

خۆزگەم بە چاوم، وا تۆی دی له خەو
 خەوئ خوەشی بوو، تۆ نازانی چەو!
 له خەو وه ک جاران، تە ک من سەمیمی
 تۆ نیمە ی من نیت، زیاتر له نیمی!
 رۆژی من بووگە، له رەنگ رۆژرەشان
 یادی به خەیر وا، ئەچواین شان به شان
 له دووری چاوت، من خەفە تبارم
 دامـاگ و زەلیل، زۆر گرفتارم
 ئیشارەت لیم کرد، بەو جفتە چاوه
 چەنئ سادە بووم، نەمزانی داوه
 دل له دەس خەفەت، خەلاسی نیه
 ماسیگیر خەوهر، له ماسی نیه!
 نه غەمخوارم هەس، نه دلسۆزی خاس
 ئیتر هەر نایرم، بئ تۆ تاسی خاس!
 شەوانە، شەراو، خوەم بۆ خوەم داکەم
 تۆ ویلم بکە ی، من ویلت ناکەم
 له دووری بـالـات، زۆر پەریشانم
 دەس کیـشە تـوخوا، له دل ئیـشانم
 دلئ شکیاگ و چاوی پر له ئاو
 پـیشکەشی تۆ کەم، عەزیزی قـرخواو
 ئازارم ئەکە ی به نازت هەروا
 له کوشتن «نادر»، بۆ ناکە ی پەرەوا!

خۆزگەم بەو رۆژە

خۆزگە بەو رۆژە، دلبەر یارم بوو
 لە ناو ئەم خەلکە، کەس و کارم بوو
 لە من، دلبەرم، بەینیکە دوورە
 ژیانم بێ ئەو، ھەر سەرەو ژوورە!
 تالە ئەو بپریم، خەفەت دامیگرد
 رەنجی ھیجرانی، دەس و پامی گرد
 ھەر وہ ک کۆتری، دوورم لە لانیەم
 یارم ناژنەوی، شیوەن شەوانەم
 شام و نەھارم، تیکەل خەفەتە
 چەرخى زەمانە، بێ مەعرفەتە!
 شکیاگە بێ ئەو، دل بپریاکەم
 یاری دلسۆزم، لە کوئی پەیاکەم؟!
 خوەشە ئەو کاتە، بیری ئەو ئەکەم
 ھەر عەزیز منە، بیری چۆن نەکەم؟!
 حەز ناکەم غەیر ئەو، کەس کەم توأشا
 ئەوینی لە دل، چۆن بکەم حاشا؟!
 دلەم پەر لە خوین، ھەناری ساوھم
 من بیۆفە نایم، لە بیری ناوھم
 ئەگەر دوورەو بین، لە مەیش زیاتر
 خاتراتە کەى ناوھم لە خاتر
 ھەر رۆژ و ھەر شەو، ھەر ناوی ئەوھم
 بەشکەم بێ، «نادر»، دەر بیژی لە غەم

خوہش ئەو رۆژانە

خوہش ئەو رۆژانە، دەس لە ناو دەس بووین
 بێ خواردن شەراو، ھەر دوومان مەس بووین
 لە بێرت ماگە، عەزیزی نازار؟!
 ئەھاتین، ئەچواین، لە کووچە و بازار؟!
 بۆ سەفەر ئەچواین، ئەم شار و ئەو شار
 ھەر وہ ک دوو کۆتر، دوو ئاشق بێ عار
 ئەو رۆژە تۆم دی، ئەزانێ کە ی پوو؟!
 خوہشی دل ئیئمە، ھیچکەسی نە یوو
 تۆم دی لە ناو باخ، لە پای چناری
 ھەر چی خەفەت بووم، نیامە کناری
 تۆم دی لەو باخە، خەریک گولچین
 چەنێ زەریف بوویت، لە وەخت پیکەنین!
 دلی لە من سەند، چاوپر شەرارت
 بۆ چی لە بیر چوو، ئازا قەرارت؟!
 خوہشی جارنەمان، چە ھات بە سەریا؟!
 بیژە خوہشی مان، بۆ زوو گۆزەریا؟!
 ئیسە بە جی تۆ، خەفەت بووگە دۆس
 بە دۆسی دۆسی، کەندی لە من، پۆس
 فرمیسک بۆم نەما، ئیتەر بپرژنم
 سزایە ژینم، لە یە ک بپرژنم
 ئەگەر بۆت کریا، بیرم کە گاهی
 بە یادی «نادر»، بکیشە ئاهی

خەفەت دوووری تۆ

خەفەت دوووری تۆ، لە دڵ من زۆرە
 دڵم داغان و حالم ناجۆرە
 لە و پۆژەو کە تۆی، دیگە دوو چاوم
 یاوم کردگە و کەم ناوی یاوم
 ناوی تۆ بردن، بۆم بووگە عادەت
 تەرکت دا بە من، زکەر و عبادەت
 بە شویتتا دڵم، هەر شوینی ویلە
 ئەو نە گیریاگم، بەر چاوم لیلە
 قەسەم بە چاو و، گەرمی بازارت
 شیت بووگم بە دەس، سەختی ئازارت
 ئازاری ئاشق، مەهپارە، مە کە
 بێ تۆ نامینم، ئەم کارە، مە کە
 لە تۆ نازەنین، بیخەوەر ماگم
 وە ک داری وشک و، بێ سەمەر ماگم
 زەعیف و نەحیف، پیری چاوی تۆم
 پەڕیشان وە کوو، زۆلفی خاوی تۆم
 ھەمیشە مۆشتاق، زیارت پووتەم
 ئەسیر و ئاشق، تالی لە مووتەم
 فەسلی خەزان و گەلاریزانە
 بێ تۆ دێق ئە کەم، قەدرم بزانە
 ئە گر «نادر» مرد، پۆژی لە بەر پات
 بە مەردم بیژە، عۆمەری بە سەر هات!

خه فەت دەرکەر

خوا قەزای بالّات، یاری خوەش جەمال
 کەسیکم نەدی، وە ک تۆ باکەمال
 خە فەت دەرکەری، بە غەیر تۆم نەبوو
 وەختی کە تۆم بوو، پشتم کۆم نەبوو
 تا تۆ ئەهاتی، خە فەت ئەبێرد با
 خەتای گەردوون بوو، و تۆم لە دەس دا
 بە گەردەن گەردوون، دەینی من و تۆ
 دیواری کیشا، بەینی من و تۆ
 هیچکەس لە دلّ من، جیگەت ناگری
 کام نۆکەر ئاخر، جیگە ی شاگری ؟!
 تۆ نەبزی منی، تا ئاخر نەفەس
 من چۆن دلّم تۆ، جی تۆ، بەم بە کەس ؟!
 تۆرە گە حەیات، رۆحم بە ساقەت
 بە شەوقی تۆیە، گەردوومە تاقەت
 لەم دۆنیا فەقەت، بالای تۆم ئەوی
 ئەم دۆنیا بی تو، میخام هەر نەوی
 دوور لە چاوانت، زۆ زۆر کلافەم
 بۆ تەسکینی دلّ، هەر شەو لە کافەم
 دلّی ئاوارەم، هەر نایتەو بۆ مال
 فەقەت بۆ لای تۆ، هەر ئا، پەر و بال
 سفح و نیمەرۆ، عەسر و ئیوارە
 چاو «نادر» پەر ئاو، وە کە زریوارە

خەفەت فیراقت

خەفەت فیراقت، بە قەو سەدەھزار
 بە گیانت رازیم، بچمە ژیر مەزار
 ھەر ھا لە بیرم، قەولی پارە کەت
 بۆچی بە جیت ھیشت، دۆس و یارە کەت؟!
 نووری چاوانم، زۆر سەختە دووری
 سەخت تر لە دووری، ھەر رۆژ سەبووری!
 رازی نیم بێ تو، بکیشم نەفەس
 بووگە ئەم دۆنیا، بە لام وە ک قەفەس
 لە دووریت غەمبار، پەریش، دامماگم
 لە بێرت ناوہم، عەزیز، تا ماگم
 دلم تەنگ بووگە، بۆ رەنگ چاوە کەت
 لە زوان ناکەفی، تاوی ناوہ کەت
 دەس ھەل ناگرم، لە چاوخۆمارت
 کێ ھەسی ئاخر، حۆسن بێ شومارت!
 رۆژم رەش، ھەر وە ک، سۆرمە ی چاوە کەت
 پەریشانم وە ک، زۆلفە خواوە کەت
 تەرکی ژین ئە کەم، گەر بکە ی تەرکم
 ئاواتی ژینم، بۆ ناکە ی دەرکم؟!
 رازیم کە چاوم، بۆ تو دەر بینم
 دوور لە تو ئازیز، من بۆچ بمینم؟!
 بێرەو شیرین کە، ئەم ژینە تالە
 دل «نادر» فەقەت، تە ک تو خوە شحالە

خەلە تيام

فەورى خەلە تيام، بە ناز چاۋە كەت
 حە ك بوو لە بان دل، شيرين ناۋە كەت
 پەخش و پەلایە، ئە گرىجەى خاوت
 ئاشق شىت ئە كا، خۆمارى چاوت
 ئاوتى لە چاوم، ۋە ك كانى جوۋشان
 بىژە لە بەر چە، پرووت لە من پوۋشان؟!
 پاو نيا بە دلما، ئەى كەوش كە تانى
 ئەم گشتە جەفا، تو چوۋن ئە تانى؟!
 ھەرچەن دلرڤىن، زور فرەزانى
 ماناى ئاشقى، تو كەى ئەزانى؟!
 زووخاوم مەيرا، بە غەمزە و بە ناز
 بىلا بوينم، روۋخسارە كەت باز
 دلەم دوور لە تو، ھەمىشە ئەيشى
 بى تو خوەش نى، ھىچ نووش و عەيشى
 بو رەزاي خواكەت، سەرىكم لى بە
 جاريتەر پىالەى، شەراوم پى بە
 نازانى ژينم بى تو چە تالە!
 بى با بوينم، ئەو قەژە كالە
 دەنگى تو مەوزوون، ۋە ك قەنارىە
 ۋەختى لىم دوورى، كارم زارىە
 ھەرچەن چاۋ دىەن، «نادر» ت نىە
 سەد جارتەر ئەيژم، كەس ۋە ك تو كىە؟!

خهوم دی ئه مرم

خهوم دی بئی تو، ئه مرم به راسی
 رهنگ و پرووم زهرد بوو، خوهمم نه ناسی!
 له جهور و جهفات، ئاخر بو نه مرم؟!
 له بان سه رم بی، راحت تر ئه مرم
 من خوهم ئاشق و دلم دیوانه س
 تو نهوی، مالم، ئه یژی ویرانه س
 حالم بپرسه و لایکم لی که رهو
 بئی با وه ک جاران، بچین بو دهره و
 مه گهر نامناسی؟! من یاری پارت
 وا ئیشارهت کرد، جا بووم به یارت
 په ریشانت کرد، زولفت به دهس با
 من بو تو عه قل و، دینم له دهس دا
 گیج و حه یرانم، له کاری دلم
 بئی با سو که و بئی، غه مباری دلم
 دوور بگری له من، گیانم دهرئه چی
 که ی بئی تو بو من، ژیان سه رهئه چی؟!
 چین و چرووکی، روخساری زهردم
 به خاتر ئه وهس، له لای تو ته رد م!
 نهوی به یارم، ته رکی دین ئه که م
 به ینی دوا ی ئه وه، ته رکی ژین ئه که م
 زولفت، دل «نادر»، په ریشان ئه کات
 چاوی تو ته مرین دل ئیشان ئه کات

خه یال

چهن خوه شه پیم، ئه و خه یاله، تو ئه وینم، تی له دوور
 تی به ره و من، وه ک فریشته و وه ک پهری، جوانتر له حوور
 تی دووباره، تا بپرسی حالی من، وه ک پاره که
 جائه وی شیرین له بهر چاوم، دووباره شاره که
 تی ئه وینم روومهت و، ههم قامه تی بهرز وه ک چنار
 تیته ناو دل شادی و، پرهنجم ئه وی زوو بهرکنار
 تی وه کوو جارن ئه که ی ناز و، دلم تی ریته جوش
 جائه سیننی نازی تو، ئاسان له ئاشق، عه قل و هوش
 تی له من دووره و ئه که ی، رهنجی فیراق و بی که سی
 گیانی تازهم پی ئه ده ی، ته ک خالقا، تو هاوده سی؟!
 گهر خه فته بی، ههر وه کوو جارن، به داوما تو ئه که ی
 ههم به دهستی نه رمی خوهت، فرمیسک له چاوم پاک ئه که ی
 دهستی من ئه گری، ئه وه ی من ته ک خوه تا، بو خانه باخ
 جا له دل من دهر ئه که ی، زووخ و خه فته، ههم ئاخ و داخ
 پا به پا، ههم شان به شان، ههر دوو ئه چین بو گول چین
 جا به لوتفی تو شه فا په یدا ئه کا، کونه برین
 بوم ئه رزنی، پر پیاله ی، له و شه راوه سووره وا
 مهست ئه کات و دهر د و مهینهت، زوو له سینه لا ئه وا
 زور تو اشای تو ئه که م، تا به شکه پشکی، تاسه که م
 بوت ئه که م، ههر وه ک گولی، شیرین گولم، گول یاسه که م
 جا به تو ئه یژم: عه زیزی «نادر» ی، ئیتر مهرو
 تو حه یات و ژینمی، ته رکم مه که، ساقه ی سهرو

چاۋ ئىنتزارم

چاۋبە گىريانم، پەشيو و دلتەنگ
 لە تاسەى چاۋت، يارى شوخ و شەنگ
 چاۋ ئىنتزارم، ھەر رۆژ و ھەر شەو
 بىرەو دووبارە، خەرامان ۋە ك كەو
 بەشكەم بىتەۋە، ئەى گولغوزارم
 مەن لە بەر دوورى، چاۋى تۆ، زارم
 لە بىرم ناچى، ئەى دلدەر كەم
 تاۋى نە تاۋى، ھەر تاسە ۋە ئە كەم
 فەرقى بۆم نەما، رۆژان و شەۋان
 سەرت لىم شىۋان، برۆت ۋە ك كەۋان !
 ئەنالم بە دل، ھەر ۋە ك قەنارى
 بۆ تۆ، كە شىرىن، ۋە ك گول ھەنارى
 تۆ شىرىن، شەكەر، مەن تالى قاۋەم
 تا رۆژى ماگم، لە بىرت ناۋەم
 كى وتى نازار، دل لە مەن بەردە؟!
 كى خستىيە بەينمان، ئەم گشتە نەردە؟!
 سەيرى گول ناكەم، لە گول جوان تىرى
 لە گشت ئەم خەلكە، شىرىن زۋان تىرى
 جى تۆ لە دلما، كەسى ناگرى
 ۋە سلى تۆ نازار، يا خوا پاگرى
 حالم پەرىش ۋە، دل گىرفتارە
 دلت لە «نادر»، كەى ئاگادارە! !

چاو به ری

دلّ دام به دلّ بهر، به خوهی و خالی
 نازانم چه بکهّم، له دهس ژین تالی!
 ماله کهم بیّ ئه و، بیّ ره ونه ق ماگه
 به و به خت ئه و که سه، ویرانه مالی
 هه میشه و دائم، چاو به ریگه یم
 له ناو چاوگه لما، جیگه ی ئه و خالی
 چه زوو به سهر هات، زه مان عه زیزیم
 که فتگمه ژیر پا، وه ک بهر و قالی
 به ینی، ته کیه گا و، سه نگ سه بوورم بوو
 دوو باره که ی تی، پال بهم به پالی!
 دلی دوور له یار، کاری ههر شینه
 تالعی نه حسه و، تاریکه فالی
 ههر کهس بیکه سه، وه ک من له دونا
 به زه ی نایته وه، که سی به حالی
 ههر که سی وه ک من، دلی با به یار
 په نجه ی عزرائیل، ئه و یته شالی!
 غه ربی ئاشق، زور دلّ کزینه
 دووره له یار و، دووره له مالی
 سهر ئه نیته وه، ئاشق به داخه و
 ئه واته ژیر خاک، ئاوات و سالی
 «نادر» گهر بمری، زوو له بیر ئه چی
 تالات کردگه سه و، زوو گه یگه سالی!

چاوت شکارچی

جوان و رڼک و پڼک، شیرین و ره‌عنا
 بو من، ناشقی، تو کردو مه‌عنا!
 چاوت شکارچی، بروت تیرکه‌وان
 له من سه‌ندگیه، عشقی تو ته‌وان
 ئیسه وه ک جاران، خو نیم نازهنین
 له بیرم چو وگه، بی تو پیکه‌نین
 قه‌شه‌نگ و زه‌ریف، هم مانگی، هم ناز
 دل، شیتی تو یه، شیرین دلنه‌واز
 بوچی وه ک جاران، مه‌هل لیم نانی؟!
 ئه‌م گشته جه‌فا، تو چون ئه‌تانی؟!
 دلی من ناسک، له‌تیف، وه ک پهره
 تو خسته ژیر پا، وه‌تزان‌ی به‌ره؟!
 بیژه له سهر چی، عه‌زیز باوانم
 دووره‌و بووگیته‌و، له بهر چاوانم؟!
 بیکه بو خاتر، سیی جزمه‌ی قورعان
 بی با بتوینم، خوه‌م که‌م به قوربان
 غه‌ریب و بیکه‌س، دوور له خاکی خوه‌م
 ههر وه ک کیسه‌لی، چو وگمه لاکی خوه‌م!
 به‌شکه‌م له داخ، زوو سهر بنمه‌وه
 با خه‌ف‌ه‌ت دووریت، لیم جیا بیته‌وه
 هاله ناو جه‌رگم، کلپه‌ی ئاگری
 دل «نادر» له تو، ده‌س ههل ناگری

چاوخۆمار

له دەس چاوی خوُماری تۆ،خۆمارم
 پـهـریشان و غـهـمین و دەرده دارم
 شه و و رۆژان له داخی تۆ ئه سووتم
 ئه سیری پیچی زۆلف و،تالی مووتم
 به لاگهردانی تۆ بی،چاوه کانم
 بو نادهی تۆ،ولامی قاوه کانم؟!
 تۆ جوانی،وه ک پهری،حووری،فریشته
 به لام جهور و جهفا،ئائین و کیشته!
 بو بیر ناکه ی له یاری بی په ناکهت؟!
 که بی تۆ،کهفته ناو،به حری فه لاکهت؟!
 له تۆ دوورم،ئه کهم بۆت بیقه راری
 گولم،هیلاکی دهردم،بمده یاری
 به هاری تۆ،وه لی من وه ک خه زانم
 گوله نازاره کهم،قه درت ئه زانم
 وه کوو جارن،بی بو لام و،سهرم به
 له دەس مهینه ت جیایی،بی،بهرم به
 دلّم رۆسوای زه مان و خاس و عامه
 نهوی،شادی،خوهشی،ژینم ته مامه
 دلی «نادر»،خه فه تبار و هه ژاره
 ئه گهر بی،کوچ ئه کا،پهنج و په ژاره

چاو شیرین

چاوی شیرین تر، له چاوی ئاهوو
 کراسه سهوزه کهی، سهوزه وه ک کاهوو
 لیوی شیرینی، له رهنگ هه ناره
 له تیف و زه ریف، وه ک گول به هاره
 ئاشق کوشتنی، به ناز، زور عالی!
 مالی ها له خوار، «مزگتی والی»!
 گوناسووره کهی، وه ک سیفی سووره
 به داخه و چاوم، له چاوی دووره!
 روومه تی جوانی، مودل نه قاشی
 عه مهل به په یمان، وه لی زور ناشی!
 ئه و نایت بپرسی، ئیتیر له حالم
 بی ناز دا که فتگم، له گوشه ی مالم!
 بی تاقهت بووگم، بو قژی کالی
 نازانم له کی، بپرسم حالی!
 نه یوینم ئیتیر، گهر خوانه خواسه
 ریشه م دهر تی ره، خه فته، هه ناسه!
 من که، له دهس چووم، خوا یاری ئه و بی
 خوا نه کا ئه ویچ، وه ک من بی خه و بی
 ئاواتم وایه، بمرم به جی ئه و
 بمینی، بچی، خه رامان، وه ک که و
 من بو هه میسه، دل م دا به ئه و
 ئیتیر جیا ناوی، دل «نادر» له ئه و

چاو که ژال

چاوت شیرین تر، له چاوی که ژال
 چاوت به ئاشق، تاوی نات مه جال
 هه لاله ی به هار، سه ر داره کانی
 رووناک تیر له گشت، هه ساره کانی
 سووری رهنگ لیوت، هاوړهنگ گولاله س
 بو ئه و سووریه، دل پر له ناله س
 له دهس دوو چاوت، کاری من، زاری
 روخسارم زهرده و، برینم کاری
 شهوم وه ک، توئیل، دریژ و تاریک
 روژیچم هه روا، ئه ی که مه رباریک!
 ئه م دونه بیا بی تو، هه ر وه ک زیندانه
 هه ر کهس ئه وینم، وه ک زیندانبانه
 کوردگیه دووریت، پیر و بیمارم
 بیړه و دووباره، خوه ت که تیمارم
 بی سه حرا بچین، شانه به شانه
 جا بیم به دهورتا، هه ر وه ک په روانه!
 خوه شه دانیشم، دلخوهش له لای تو
 بو گه ریان بچم، جا پا به پای تو
 ئیسه که چاوت، منی کرد ئه سیر
 توخوا ئه سپرت، هه ر نه وه ی له بیر
 ته نیا ئاواتی «نادر»، وسالت
 دوور ناوی له تو، بووکه وه بالت!

چاومهس

دوو چاوی مهستت، شهیتان و به لاس
 دل په ریشانم، به تۆ مۆبته لاس
 منۆ نیا سهر کار، له ناو ئه و کووچه!
 قهول نازاره کان، وه ک پر یا پووچه!
 به دهس چاوی تۆ، له دهس دهر چووگم
 مه گهر نه وزانی، ئاشق تۆ بووگم!
 تۆ خو، وانه بوویت، بۆ واته پی هات؟!
 منۆ رۆسوا کرد، له شار و دیهات!
 دلمۆ، بیوه فابۆ خسته ژیر پات؟!
 دل منۆ شکاند، نام چۆن دلت هات؟!
 خاتراتی تۆ، بووگنه ره فیقم
 بۆ عه هذۆ شکاند، دۆسی شه فیقم!
 چۆن فهرق نا کا بۆت، بوون و نه بوونم!
 داوام ههس له خوام، له دۆنیا چوونم
 به عشقی تۆیه، هه میسه مهستم
 بۆ چاوی تۆیه، شیعر و هه لبهستم
 له م دۆنیا به دا، ههر تۆیت مه بهستم
 فرامۆشت که م، بزانه پهستم
 هه رتا که ماگم، بۆ من ئه وینی
 دهر د و ره نج فیراق، هه رگیز نه وینی
 شه و تا به یانی، به یانی تا شه و
 چاو و دل «نادر»، پریه له تاسه و

چاوه كه م

من له دووريت زۆر ئه گيرم، تا كه كوڤر بڤي چاوه كه م
 چون شيرين و زۆر به نازي، دل به ره قژخاوه كه م
 به و دوو چاوه پر له نازه، بڤي بوينه حالي من
 چاوي سوور و پر خه فته، ههر رۆژ و شه و، پرئاوه كه م
 كه ي ئه زاني حال و ئه حوالي دلم، ئه ي ديدة مه س؟!
 بڤي بزا ده ردي دلم، ئه ي دل به ره تۆراوه كه م
 من ئه وينداري جه مالت، ئاشق و پابه ندي تۆم
 پيچي زۆلفي تۆ كه مه نده، ئه ي گوله له ولاوه كه م
 من ئه سيرم، كاخ و مالم، بووگه زيندان و قه فه س
 بڤي نه جاتم به، له زه نجير و كه مه ند و داوه كه م
 زۆر بريندار و نه خوه ش بووم و، دلي من پر خه فته
 تۆ نه هاتي ئه ي شه فا كه م، تا كه كه م كه ي ياوه كه م
 ههر به ئاواتم كه رۆژي بيم، بوينم قامه تۆ
 بڤي ئيراده، پروو به مالي تۆ ئه چي، ههنگاوه كه م
 تا كه عاله م به رقه راره، چاوه ريتم، ماتلم
 عۆمري من بڤي تۆ به سه رهات و له ژينم، ماوه، كه م
 وڤل و سه رگه ردان، وه كوو ديوانه، ههر شويني ئه چم
 ناوي شيرينت، شيرينم، من له ههر كوڤي قاو ئه كه م
 خوه م ئه زانم زوو به زوو، رۆژي له بيري تۆ ئه چم
 هه م فه رامۆشت ئه وي، رۆژي له رۆژان، ناوه كه م
 بيري «نادر» ههر مه كه، با دل حه زين، وه ك من نه وي
 تۆ برو خوه ش به، گولم، با ههر بژيت، سه رچاوه كه م

چه بکه م؟!؟

چه بکم من له دهس، یاری نازارم؟!
 به چاوی مهسی، ئه کا ئازارم
 جه فا پیم ئه کات، دلّم ئه شکینّ
 ئه ترسم له لام، روژی نهمینّ
 دلّم دا به ئه و، به یادگاری
 لای من، خه فته ئه و، ماگه به دیاری
 لیوی وه ک گوله و، دوو چاوی زور مهس
 به داخه و دووره و، ناکه فیه دهس
 شیرزم، بی حال، هه ر وه ک ئاواره
 دلّم بی تاقهت، پر له هاواره
 دهردم زور فرهس، به یان ناکری
 به لای ئه م و ئه و، عه یان ناکری
 ئه ونه گیریا گم، بو ناز ئه و قره
 بهر چاوم تاره، ئه یزیه مژه!
 ئه جهل ئه وینم، بی ئه و، پیم نزیک
 تیته پیشه وه، ئارام، بی دزیک
 ها له بهر چاوم، مؤژه ی چاوانی
 گوناح ئاشقی، سه خته تاوانی!
 کونه برینی، ها له سه ر جه رگم
 نه ویت به یارم، رازی به مه رگم
 له ناز و غه مزه، ئوستاد و ماهر
 قاتلی «نادر»، دلّسوز به زاهر!

چه نئی شیرینی؟!

چه نئی شیرینی، پامووره له پا؟!
 دل و دین ئه وهی، به نازی، یه ک جا!
 خالت به نیشان، ئاواتی ژینم
 حیجابت لاوه، با خاس بتوینم
 خستووته گیانم، هه رچه ن ئاگری
 دل باز هیئ تو یه و به غهیر نادری
 له زولفت، تالی، جی ماگه لامه و
 زهنجیر ئه وینت، هه ر ها به پامه و
 دلم بو لای تو، وه ک کوتر ئه فری
 هه رچه ن ئه زانم، به دهس تو ئه دری
 ئه و نه کیشامه، غه ری بی، دوووری
 ئیتر نازانم، مانای سه بووری!
 له دۆنیا، ئاوات، به غهیر تۆم نیه
 بیژه له دۆنیا، وه کوو تو کیه؟!
 هه رچه ن ده رمۆ کرد له ناو شاره که و
 هه ر ها له ته کما، یادگاره که و!
 هه ر وه ختی نازار، بیر جاران ئه که م
 خاتراته که و، گولباران ئه که م
 بو دوو چاوی تو، چاوی من، گریان
 به غهیر تو، دل خه لک، بۆم بوو به بریان
 تو خه ریک به زم و، هه لپه رکی گه پریان
 «نادر» و دلی، له سه ر تو س شه پریان!

دایه دلته نگم

دایه دل ته نگتم، فره و فره راوان
 نیت بیژی به من «عه زیزی باوان»!
 له دووریت دایه، غه مینم، نالان
 ژینم تارپکه، وه ک ته نگه دالان
 تو هه ی له کوینا، بزانی حالم؟!
 وه ک کوتر ئه سیر، برپاگه بالم
 خه وه ر ناپرسی، له کار و بارم
 له و روژه و چووگی، بیکه س و کارم
 دائم له دووریت، وه ک دهرده دارم
 خه فته و گریان، بووگه سه کارم
 تو خو ناوینی، مووی سپی سه رم
 تو که ی ئه وینی، عازیه تی به رم؟!
 دایه گیان، دلّم، غه مباری تو یه
 مائل موحه بیه ت، دلّداری تو یه
 تا که ی ته نیا بم؟، غه ریب و بیکه س؟!
 هه ر وا ئه زانم، هام له ناو قه فه س
 ئیتر له دووای تو، شادیم نه دیگه
 دلّیکم هه س من، زور تیکه تیکه
 له بیرمه دایه، خوه شمۆ گه ره ک بوو
 وجوود نازارت، له دۆنیا ته ک بوو
 ناوینی له چاو، فرمیسکم چۆن تی!
 کاش بمرم، قه ورم، نزیک به تو بی

قهولت دا هه رگیز، تو ته رکم نه که ی
 خاوهن هیچ دهرد و، هیچ ئه رکم نه که ی
 فرمیسک دوو چاوم، باران سه ر قه ورت
 بو وه فات نه کرد، به عه هد و قه ولت؟!
 شه و و پوژ بی تو، دائم غه مبارم
 هه ر وه ک مندالی، بو ت بیقه رارم
 هه رتا پوژ مردن، چاو ئینتزارم
 له دووری تو، وه ئه وه نه زارم
 هه رچه ن له دووریت، دائم ناشادم
 وه لی تا ماگم، ناچی له یادم
 له دووری بالات، من کز و ماتم
 ئه زانم تو نایت، تا به ی نه جاتم
 به هیوام شه وی، تو بیته خه وم
 تا له ناو خه و، شیرین بی شه وم
 خه فته دوور بکه ی، له دل پر غه مم
 خوه ت خالی بکه ی، له دل وه ره مم
 له بیرمه ئه توت، پوله «نادر» گیان
 من له تو رازیم، خوه شو بی ژیان

دروژن

له بیرت چووگه؟، قه ولو دا: «که تیم»؟!
 دلّمۆ بردگه و، غه مۆ داگه پیّم
 بو به درۆ وتۆ: «من یاری غارم»؟!
 تۆ چوویت و خه فته، بووگه به یارم
 له چاوم باران، نیم نم ئه واری
 دلّم پر ئه وئی، به هر نه واری!
 چاوم دوور له تۆ، پر له بارانه
 دلی من به داخ، خوه شی جارانه
 خه فته نه بوونت، که مه رشکینه
 کار چاوم بی تۆ، فرمیسک تکینه
 به غه یر ئاشقی، من چیم بوو خه تا؟!
 بو خاترات، نه تبرد ته ک خوه تا؟!
 به ناز و غه مزه، له دین دهرمۆ کرد
 به جیمۆ هیشت و، قور به سه رمۆ کرد
 دهردۆ له گیانم، شیرین کاله کهم
 بی ره و، شیرین که، ژینه تاله کهم
 ئه ترسم رۆژی، بپرسی حالم
 له ژیری خاک بم، به ده سته و، زالم
 خه فته، نه هار و مه ینه ت شامه کهم
 به دواپی تیرم، شیعر و نامه کهم
 جوانیم دا له دهس، پیر بووم به ده سته و
 له زیندانی عشق، «نادر» و به سته و

دل

له چاوم هەر تی، فرمیسک وه ک باران
 بگهین به داوما، له دهس چووم یاران
 دهر دیکم ههس من، بی دهوا و دهرمان
 هەر وه ک ئاگری، که فگه ناو خه رمان!
 دهو و بهرم چۆل، بی کهس و بی یار
 دل هەر ئه پرسى، «داخۆم که ی تی یار؟!»
 به دهس ئهم دلوه، مالم ویرانه
 هەر ئه یژى: «بچۆ، دل بهر بی رانه!»
 دل من شعوورى، حه ساوی نیه
 له لیست عاقلان، هەر ناوی نیه!
 دل، په لى گۆشته، وه لى زۆر په لاس
 ئه یژى: «ته ک دل بهر، وهخت هەر، وه ک ته لاس!»
 وه ک نه ی شوانه کان، دل پر له نالهس
 ژینى تالى من، وه ک پيشه تالهس!
 زۆر ههژ و واژه، دل بى تاقه تم
 نیه غهیر خه فته، ههچ لیاقه تم
 ئاخ له دهس دل و، ئوف له دهس گهردوون
 کارى کردنه، خو شه پیم، نه بوون!
 دلى دیوانه، بوچ ئه و نه هاری؟!
 بو دهس ناکیشی، تو له دلدارى؟!
 چه سپیا گه پیمه و، ئه جهل، وه ک که نه!
 بهین «نادر» و مه رگ، وه ک تالى به نه!

دل سووزيا گم

بۆي قرچهي كه واو، له دل سووزيا گم
 تيت و نازانم، بئي تو چۆن ماگم!
 چاوشيرينه كه م، ياري بالابه رز
 بئي با دهردي دل، به تو بكه م عهرز
 گزگيانم ئه يشي، له پا تا مه لاج
 مه گهر دهرده كه م، خوت بكه ي عه لاج
 بگه ي به داوما، ياري بيوه فا
 خوا قه بوول ناكات، ئه م جه ور و جه فا
 تو نه وي، شادي، بو من حه رامه
 ئاخ له ده س گهر دوون، چهن بئي مه رامه!
 دله شيته كه م، ههر داوات ئه كات
 خه فته دووري تو، من له پا ئه خات
 شيت و ديوانه، خو شاخي نيه
 مردن شيته كان، هيچ داخي نيه!
 من كه قابل نه وم، تو بي به يارم؟!
 پيم بيژه بوچه، بوويته دلدارم؟!
 ئاواتم وايه، پرورتي كه ئه مرم
 دووباره، تاوي، ده سي تو بگرم
 عومرم به سهر هات، ههر به يادي تو
 له رهنج ئاشقت، بوچه شادي تو؟!
 دل «نادر» بو تو، زور، بيقراره
 تو بي به ياري، زمسان به هاره

دل شکیاگ

دل شکیاگ ئیتر، شه فایکی نیه
 مه ککه بی که عبه، سه فایکی نیه!
 دلی من شیته، مه نعی دل مه که
 ئاشق دی مهنه، خه تایکی نیه
 خوژگه به و که سه، وا ئاشق نه وگه
 یاری پر جه و و جه فایکی نیه
 عشق و عاشقی، ده رد ناخوه شیکه
 ئهم ناخوه شینه، ده وایکی نیه
 وه ک شه م ناسووتی، به لا ناوینی
 هه رکه دل به ری، به لایکی نیه
 بیچاره دلیم، وا ئه وینداره
 دل ئه وینداران، به هایکی نیه
 له ناوه و ویران، به زاهر ئارام
 دلیم بی دهنکه و، هه رایکی نیه
 سه رگه ردانه دل، بی خانومانه
 بو خه لوه تی شه و، سه رایکی نیه
 ئارام ناگری، دلی دیوانه م
 یارم بیمه یله و، وه فایکی نیه
 نووری ماله که م، جه مالی تو بوو
 ئیسه که لاهه س، چرایکی نیه

قه ناری قه فہس، وہ ختی دلتہ نگ بی
 ئیتر ناخوینی، نہ وایکی نیہ
 ہہ ناسہم رپوژی، دامہنت ئہ گری
 کی ئہ یژی دل من، خوایکی نیہ؟!
 «نادر»، وہ ک داری، بی ریشہ ماگہ
 سہمہر و گول و، گہ لایکی نیہ

دلم

دلم، پر له غه م و، زوخاو و وهره م
 وه کوو ویرانه یه، داغان و دهره م
 دلم بی تاقاقت و، چاوم پر ئاوه
 تهوان و سه بر و هو شم، لی بر اوه
 ژيانی من له دووری تو، چه تاله!
 له تو دوورم گولم، ژینم به تاله
 دلم خوهش بوو، له ته ک تو، کفته بهر چاو
 وه کوو ویرانه مالی، کفته سهر ئاو
 له دل ئیتر نه ما، ئارام و سه بری
 له بهر مالت خوهشه بهم، چار و که پری
 په ریشانم وه کوو زولفی تو، ئه ی یار
 به چاوم مهرگ ئه وینم، رپوژی چهن جار
 تو نازانی که من، بی تو چه ته نیام!
 خوهش ئه و رپوژانه وا، ته ک تو ئه که نیام!
 گولی من، بی تو بیزارم له ههستی
 هه تا بمرم، تو ئاوات و مه بهستی
 هه میسه هه ی له ناو فکر و خه یالم
 له دووری تو ئه شی، تاکه ی بنالم؟!
 له بهر چاوی منه، ههر شهو خه یالت
 له دیوانم ئه که م، وه سفی جه مالت!
 دلی داماگی «نادر»، عاشقی تو
 به قوربانت ئه بم، چو ن لایقی تو

دلم بۆت تهنگه

دلم بۆت تهنگ بوو، هه ناسه م ده رهات
 له چاو تلیر بوو، فرمیسک وه ک هه لمات!
 نیشته ناو گه لووم، بوغزی، له دووریت
 شیرین تر له گشت، تو بو من، حووریت
 ژیر بوو ئەم دله، تا تو دی به چاو
 وهختی که تو چوویت، دۆنیا کهفت له چاو
 بۆم سهخته ئیتیر، چاوت نهوینم
 چاوی تو مایه ی، عشق و ئەوینم
 ئە گهر دلی من، تو بدا له دهس
 ئە مرم، دیق ئە که م، یاری دیدمه مەس
 بیر و باوه پ و، دین و ئیمانم
 تا تو م دی به چاو، نیامه گیرفانم!
 رفاندۆ له من، دلم بهیه ک جار
 له و ساوه و بووگم، به عشق تو دووچار
 من شهوی رهشم، تو هه ساره ی گهش
 بی لاوه له دل، په ژاره و پهنگ رهش
 داخۆم دوو باره، تیه ماله که م؟!
 بوینی به چاو، پوژ و حاله که م؟!
 که ی تی، بهر پاکه ت، خوه م که م گولباران؟!
 بیمه پیشوازت، وه ک جاری جاران؟!
 تو بو دل «نادر»، ئارامی گیانی
 مهبهست و ئاوات، خوهشی ژیا نی

دلم بئ مه نتق

دلم بئ مه نتق، دلم ناحالی
 ژيانی لیم کرد، بئ تو به تالی
 نازانی حال، عه جه ب حالیکه
 دوو روژ نه توینم، پیم به سالیکه!
 له م دۆنیا فه قهت، به تو دلخو شم
 له شادی، خو هشی، نه که ی بئ به شم
 خواجه زای خوهت و شیرین زوانه کهت
 منی شیت کردگه، چاوه جوانه کهت
 چاوی وه ک چاوت، ههر په یا ناوی!
 یا خوا له بهر مال، بتوینم تاوی
 هه زاران هه زار، چاو ها به شونت
 گشتی شیت بووگه، بو عه تر و بونت
 هه رچه ن له دووریت، زور داپژیا گم
 به خو شی دیه ن، تو یه که ما گم
 رازیم ههر له خه و، چاوم، پیت که فی
 به داخه و چاوم، هیچ شه و ناخه فی!
 له باخی ژیان، تو یی گولی ژاله م
 به وگه نیی به من، چاره نووس عاله م
 نه زانم چاوم، ههر پیت ناکه فی
 به دهر دی خو ه مه و، با دل داکه فی!
 به داوی چاوت، دوو چارم، دوو چار
 فیدات بئ «نادر»، نه یه ک جار، سه د جار

دَلَم دِيوانه س

دَلَم نا حالى، زوَر هيچ نه زانه
 به حه ق و ناحه ق، ئه گري به هانه
 قسه و نه سيحت، خو حالى ناوي
 ئه كا له جيازي، هه ر خه ريک مانه
 كار و باري دل، هه ر عه زيه ت منه
 له يار ئه پرسى، دائم نيشانه
 به من حوكم ئه كا، «زهنگى به، بو يار»
 هه ر فه رمان ئه دا، ئه يژيته خانه !
 له ناو مه ردما، من بووگمه رو سوا
 هه ر ئان له من، خه لك، ته شه ر و تانه !
 به ده س ئه م دله و، وا هيچ نافامى
 قسه مه تم له زين، دائم هه ر ژانه
 روژى له سه حرا، دَلَم په رت ئه كه م
 يا ئه يخه مه خوار، له و به رزه بانه !
 دل بووگه با عيس، نو يژ و روژگم
 ئه يژى ئاشقى، عه ينى عرفانه !
 بزانه م به زه رب، ته عنه و هه ره شه
 دَلَم ژير ئه وي، ئاخري يا نه ؟!
 له كار ئه م دله، سه رم سر ماگه
 «نادر»، شيت ئه كا، ئا به م قورعانه !

دلم ناشاده

دوو چاوپه‌شی تۆ، له پا خستمي
 بپويه وا ئه‌يژم، ژين و هه‌ستمي
 پپر له په‌زاره‌س، دلي ناشادم
 بو ئه‌وه هه‌رگيز، تۆ ناکه‌ي يادم
 پير بووم، وه‌لي دل، وه‌ك تفل ده‌بستان!
 به‌هاري ليم كرد، بي تۆ به‌ زستان
 مه‌ستي چاوي تۆم، نه‌ مه‌ستي باده‌م
 چاوي مه‌ستي تۆ، به‌ عاله‌م ناده‌م
 جواني ديمه‌نت، له دۆنيا ته‌ كه
 ناوي شيرينت، له دلما هه‌ كه
 دلم هيلاكه‌، له دووري چاوت
 دلپه‌ريشانم، بو زولفي خاوت
 هه‌ر له به‌ياني، تا كه‌ خوه‌راوا
 ئه‌م دله‌ شيته‌، تۆ ئه‌ كا داوا
 تۆ خوه‌شي دل و بينايي چاوم
 خۆزگه‌ به‌و ده‌وره‌، وا ئه‌و كرد قاوم!
 تا چاوي تۆم دي، ليم برپا ئارام!
 كه‌ي بتوينم باز، شوخي دلارام؟!
 له بالاي به‌رزت، سه‌د ماشالله بي
 دوو چاوي نازت، دوور له به‌لا بي
 دلم دا به‌ تۆ، ليتي ناسينم
 له «نادر»، جو‌نوو، شيتي، ناسينم!

دَلنیا به

دَلنیا به، تاکه هم، تۆم ها له بیر
 دل به داوی لار و له نجهت، کهفته گیر
 کۆنجی سینه م، پر له زووخ و داخ و ئاخ
 وه ک ته نورم یا جه حانم، داخی داخ!
 من مه لولم، پر له ره نج و مهینه تی
 تۆ عه تیقه، وه ک بو تیکی قهیمه تی!
 زۆلفی ئال و کال و جوانت، وه ک ته لا!
 چاوی مه ست، ناز و شیرین، زۆر به لا!
 تا دوو چاوی تۆ ئه وینم، شیت ئه وم
 جا به قۆربانی دوو چاوت، چۆن نه وم؟!
 هه ر دوو چاوی من به قۆربان چاوه که ت
 وا منی کرده ئه سیری داوه که ت
 بی تۆ هه ر رۆژ و شه وی، دۆسم غه مه
 سه د به لا بو دل بگهی، هیشتا که مه
 بی بوینه، چاوه کانم پر له ئاو
 جا وه کوو جارن، به پی م، پیاله ی شه راو
 بی بوینه، سه د هه ناسه ی سه ر لچم
 دوا ی دیه ن تۆ، جا له ئه م دۆنیا، بیچم
 ها له ناو جه رگم برینت، سه ده ه زار
 شاد ئه وم وه ختی که بی، بو سه ر مه زار
 تۆ خواهش و من ناخوه شم، جا کوا ده وا؟!
 که ی ئه زانی حالی «نادر»، له م شه وا؟!

دلواپه سی تۆم

هه می شه، رۆژ و شهو، دلواپه سی تۆم
 خو مار و عاشقی، چاوی مه سی تۆم
 تۆ سی فقه سوور منی، واهابه شاخه و
 به دهستم ناکه فی، ئه ی گول، به داخه و
 له دووری تۆیه، تووشی رهنج و دهر دم
 به یانی ئاشقی کا، رهنگی زهر دم
 گولم بی تۆ، به هاری من خه زانه
 حه راره ت یاوه که م، خو رماپه زانه!
 له هه ر کوئی بم، نه وی لێنا، غه ریم
 بو کردۆ دیده مه س، حه سره ت نه سییم؟!
 له بهر مال م، خوه شه رۆژی گۆزه ر که ی
 به چاوانت، به چاوی من، نه زهر که ی
 دل م پر له غه م و، ناله ی شه وانه
 له چاوم جو گه له ی فرمیسک، ره وانه !
 ژیانم بی تۆ بوو گه، زه هر مارم
 نه ماوی لامه وه، بو شیت و هارم
 له ته نیایی، له دووریت، دل غه مینم
 به خووشی هه ر بژی، داخه ت نه وینم
 دل م داوای که سی ناکا، مه گه ر تۆ
 خوا بیکا که من، بمرم له بهر تۆ
 ئه گه رچی دلخوه شیم، ئیتر نه ماگه
 دلی «نادر»، به عشقی تۆیه ماگه

دلّه شیتّه کهم

دلّه شیتّه کهم، بۆ ناگری ئارام؟!
 خوؤ ناپرسی لیت، یاری دلّارام
 دلّی دیوانه، بۆ دانارزی؟!
 یاره کهت چووگه، بیّ خواحافزی!!
 له بیر خوهی بردهو، بستگیه په یمان!
 روژئی هات و چوو، وه ک هاتن مه یمان!
 ئه ی دلّ، له من یار، کهم که ته قازا
 دپیر هاتگه دلّبه، زوو چوووه ئازا!
 کیّ ئه یژیّ که دلّ، به دلّ ریگهی ههس؟!
 ئه گهر ریگهی ههس، بۆ ماگی بیّ کهس؟!
 نازانم ئه و نه، بۆچ خوهش خه یالی؟!
 ههر وه کوو بولبول، بۆ یار ئه نالی؟!
 کهم هات و چوون که، له بهر مال دلّبه
 خاترات دلّبه، بیّ که له دلّ، دهر
 ئه زانم سهخته، چاره چهس ئاخو؟!
 عاقیبهت ههر عشق، مه رگه، دهس ئاخو!
 هه رچه ن که ته قدیر، بیّ ته قسیر نه بوو
 کاریگهر، دۆعای، شیخ و پیر نه بوو
 ته قدیر به دهس خواس، عه وهز خو ناوی
 وه سهت تهخته، تاس، عه وهز خو ناوی!
 له دهستهو «نادر»، ههر تووشی دهرده
 سهر لیوی دائیم، هه ناسهی سهرده!

دلی تو به رده

له و پوژهو زانیم، دلی تو به رده
 ئازای ئه نامم، وه رههم و دهرده
 به لاما خوهشی، بی تو هه رنه هات
 ژانم پیا پیچیا، ئه ی شاخه ی نه وات!
 تو ته نیا گولی، ناوچه ی کوردستان
 تو گول چوار فه سلی، حه تتا له زستان
 هه ر شوینی ئه ږم، شوینی تو ئه گرم
 دوور له تو نازار، بهم زوویه ئه مرم
 توژی ره حم بکه، بهم دیوانه ته
 به ده ورتا ویله، ئه م په روانه ته
 له دووری بالات، وه ک شه م ئه سووتم
 مه نعی من مه که، من ئاشق رووتم
 له ئه م دۆنیا یه، هه ر تو م هه س و به س
 جیگه ت له دلما، ناده م به هیچکه س
 به خاتر تو یه، فرمیسک چاوه که م
 بو تو یه شیعر و هونه راوه که م
 جه فات کرد به من، ده نگم دهرنه هات
 حه یف له ئه و دله، وایاته ژیر پات
 هه رچه ن که جه فا، هه ر کاری تو یه
 ئاوات من فه قه ت، پرزگاری تو یه
 بیته و لای «نادر»، به م زوویه، به شکه م
 بی تو به م دۆنیا، دلم چۆن خوهش که م؟!

دلی خه یرنه دیگ

دلی خه یرنه دیگ، دلی دیوانه
 به دهسته و مالْم، بووگه ویرانه
 بو دانا که فی، له گوْشه ی دنجی؟!
 ئازارت فرهس، خوهت به قه و فنجی!
 دلی بی مهنتق، دل به هانه گیر
 به خاتر دل بهر، من ئه یت بهر تیر؟!
 بو ئیسرار ئه که ی، دلی دیوانه
 من عه زیهت ئه که ی، له سهر بیگانه؟!
 دلی نائارام، ئاشقی ویل که
 دل بهر ئه گهر هات، خوهتی لی، گیل که
 ههر به یه ک ناگه ین، دوو خهت مه وازین
 ئیمه بو ته قدیر، وه سیله ی بازین!
 مه که ئازارم، دلی دار زیانگ
 دلی کوْس که فتگ، دلی دوو اب ریاگ!
 به شکم بسووزی، له مه یش زیاتر
 جیا که فی له من، له مه یش جیاتر
 ئه وده مه بهر تیر، به کلاشینکوْف
 با نه جاتم بی، له دهس ئاخ و ئوف
 ئه ونمه بهر درگا، با بتوا سپوور!
 یا په رتو ئه که م، روژی ناو ته نوور!
 روژی له روژان، من تو ژیر ئه که م
 جا «نادر» ئازاد، له زهنجیر ئه که م

دلی دیوانه‌م

دلی دیوانه‌م، گویچکه نا به پهنه
 کردگیه دۆنیا، بۆم زیندان و به‌ند
 نه‌مدی له‌م دله، به‌غیر دهردی‌سهر
 بووگه دۆژمه‌نم، ها به شوین دلبهر
 چهن بار پی و تم : «مه‌گره به‌هانه
 ئاخری ئهم‌که‌ی، شیت و دیوانه
 ئیتیر به‌سیه دل، وه‌ک نه‌ی، مه‌ناله
 رۆژم ره‌ش مه‌که، ئیتیر به‌ناله»
 وه‌لی دل دهریاس، ئارام ناگری
 بووگه سه‌ربارم، ده‌س و پاگری !
 هه‌رچهن دله‌که‌م، بی ده‌نگ و باسه
 ئه‌کیشی له‌ناو، سینه‌م هه‌ناسه!
 بیزارم له‌دل، دۆژمه‌ن گیانه
 له‌به‌ر چاومی خست، ئا ئهم ژیانه
 دلی که‌شکیا، ته‌عمیری نیه
 ژیاان و نه‌مان، ته‌وفیری نیه
 شکایه‌ت ناکه‌م له‌چه‌رخه‌ی گه‌ردوون
 دل ئه‌گه‌ر شکیا، با بشکی به‌توون!
 دوو چاوم، پر ئاو، هه‌ر وه‌ک زریوار
 رزگار ئه‌وم گه‌ر، بمده‌ن له‌سیدار
 دل په‌ریشانم، بیری له‌یل ئه‌کات
 دوو چاوی «نادر»، مه‌یلی سه‌یل ئه‌کات!

دوور له یار

دایم دلته ننگ و زور خه فته تبارم
 چوار فه سلّم خه زان، له دووری یارم
 ساعه تی زه مان، بو من خه فته گه
 ههر روره و ناوی، شه وانې تارم
 شه وانم دریژ، وه ک شه وی زستان
 بیخو ماتلی، هاتن به هارم
 دوور له دلدار و، چاو پر له فرمیسک
 دایم نه نالم، ههر وه ک هه زارم!
 بو خوه نیشتم، به تاق و ته نیا
 کز و مهینه تی، بیکه س، هه ژارم
 روه خسارم زهر د و به ختی من ره شه
 ماتل له سووچی، چاوه ری یارم
 من خوه نه زانم، لایق نیم به یار
 نه وه کوو گوله و، من وشکه دارم
 بو دین یارم، ویل و سه رگه ردان
 غه ریب، ئاواره، دوورم له شارم
 ههر سووچی نه چم، خه فته هه س لینا
 خوه له ده س خه فته، چوون دابشارم!
 یاری سه ند له من، چه رخی زه مانه
 ههر له بیخ که نی، ریشه و ده مارم
 گه ردوون باعیسی، دووری من له یار
 من له ته ک گه ردوون، هه میشه قارم

په نجه هه لپيکياگ، دلم عه زادار
 هه ر خوار دن خه فته، بووگه سه کارم
 خه فته دلداري، له دل دهر ناچي
 کردگيه ژيان، به زه هري مارم
 له عنته نه نيرم، تاوي نه تاوي
 بوو شانسي «نادر»، بوو به ختي لارم

دوور له يه ك

له وړوژو كه چوويت، من ماگم ته نيا
 دوور كه فتين له يه ك، خو هشي ليم سه نيا
 گوناخم چه بوو؟!، منت به جي هيشته
 دردی هيجرانت، بوچی به من چيسته؟!
 كهفت له بهر چاوم، بي تو ژيانم
 مووی سهرم بووگه، له رهنك ديانم
 شیرين تر له گول، زه ريف تر له گشت
 خه فته هيجرانت، شكاندوويه پشت
 من له م پهر دونيا، تو له و پهر دونيا
 خو هشي له من دوور، من ههر به شونيا
 گول نازاره كم، بيړه و، به هاره
 دل به شيته كم، بوټ بيقه راره
 من ئاسمان رهش، تو هه ساره می
 تو ژين و ژيان، عومر دوو باره می
 مه گره له ئاشق، نه ونه فاسله
 مورادم فقهت، ته ك تو حاسله
 بو ديهن بالات، چاوم ماتله
 ئاوات و خو هشيم، بي تو باتله
 گول وه ك تو نيه، له سه حرا و له دهشت
 له لای تو دونيام، نه وې وه ك به ههشت
 دهر نه چي گيانم، تو نه يته و نه گهر
 عه زيز «نادر»ی، نازانی مه گهر؟!

دووری

دوور له بالای تو، تاسه ی تو کردم
 نازانم بی تو، من بۆچ نه مردم!
 هه ناسه ی دووریت، له دل به رزه و بوو
 فرمیسک فیراقت، له چاو لیژه و بوو
 بۆی که واهه لسا، له سۆزی سینه م
 له دل دریگاگ و، زۆر پینه پینه م
 دوو چاوی رهشت، ئاشق ئازاره
 دیوانهت رۆسوای، کووچه و بازاره
 غه می فیراقت، له دل من زۆره
 بی تاقه تی تۆم، حالم ناجۆره
 هیوا و ئاوات و، مه بهستی منی
 خوهشی ژیان و، سه رمهستی منی
 بالابه رزه که م، گیانم به ساقهت
 فره بۆ دووریت، بووگم بی تاقهت
 هه رچه ن ناپرسی، له حالی زارم
 به لام تا که هه م، هه ر تویی دلدارم
 دۆسی پاره که و، هه م پیاره که م
 له بیرت ناوهم، چۆن کاروا ئه که م!
 هه ی له بهر چاوم، شیرین خوهش جه مال
 بی تو خهفه تبار، ته نیا هه م له مال
 ئه م رۆژگاره، بی تامه بی تو
 «نادر» ی ته نیا، ناکامه بی تو

دووری گرد یارم

دووری گرد یارم، دوور وه ک هه ساره!
 کهفته دا و بییدا، دلی بیچاره
 چه نی زوو شکیا، قه ولی یاره کهم
 ئه مه که ی شهرت و، کوینه ی قه راره
 دلم جن جن و، پهل پهل، له دهس یار
 وه ک نامه ی دریاگ، بووگه سه دپاره
 بو هه ر کوئی ئه چم، خه فته ههس لینا
 داخوم به خته کهم، بوچ ئه ونه لاره ؟!
 فه له ک ناچه رخی، هه رگیز به کامم
 هه میشه و دائم، له ته ک من قاره
 شه و ماتل رۆژ نیم، تا خوه ر بیته دهر
 رۆژ یچم وه ک شه و، هه ر دوویان تاره
 له ته ک دلی خوه م، دائیم شه ر ئه کهم
 خو له روو ناچی، چه نی بی عاره !!
 هه ر که ئه موینی، ئه یژی به ویا که:
 «ویلی کهن عه قلی، داگه ئیجاره!»
 ئه لبه ت راس ئه یژن، ئاخو ئاشقم
 ئاشق، ناو مه رد م، زه بوون و خاره !
 ئه یژن: «ئاشقی، جوورم و گوناچه
 سزای ئاشقه، به رزی سیداره!»
 ژین، ژه حری ماره، تا یار بیته وه
 خوه شی ناوینی، «نادر» دووباره

دؤسی غه مخوار

له و ساوه و که نه و، بووکه به دؤسم
 شادی و خوه شی، چووکه ژیر پؤسم
 غه مخوار و دلسوز، هم گشکه س منه
 بچم بو س ه ف ه ر، دل واپه س منه
 دل نه واته ک خوه ی، ریگه پروونه که ی
 له خوام داوایه، سهر حال بوونه که ی
 ریگ و پیک و جوان، شیرین تر له قه ن
 دلی له من س ه ند، بی هیچ فه ت و فه ن!
 وه ک مرواریده، ها له ناو س ه ده ف
 به تیری برژانگ، نه پیک ی ه ه ده ف!
 حیجاب ئاته لا، من مانگ نه وینم
 بروی وه ک شه مشیر، برژانگ، نه وینم
 شیرین و شه فاس، وه ک شاخه ی نه وات
 وه ختی تی، خه فه ت، له دل لائه وات
 ده رکردن خه فه ت، بی نه و، ناتانم
 ده رد لیم دوور نه وی، بشیلی شانم
 قه سه م به جه دد و سه وزه شاله که ی
 پیم خوه شه ته واف، به ده ور ماله که ی
 گولی بو نه وه م، باقه به باقه
 ئاخر جه مالی، له دؤنیا تاقه!
 ژيانی «نادر»، ها به ده س دل به ر
 بی حوزوور دل به ر، ژین ناچی به سهر

دوو کوتر

دوو کوترم دی، له بان ماله کم
 بارانیش نه هات، ورد ورد و کم کم
 که می دانه بو، نه دووانه بردم
 جال له دووره وه، تواسایان کردم
 نه بوو کوتری، به غهیر نه دووانه
 دانه یان نه خوارد، دانه به دانه
 یه کی له وانه، چه رمگ و زه ریف
 وه لی نه و یاکه، نابار و نه حیف
 زه ریف به نازه و، لایکی لی کرده و
 به نازه و تی : «بزانه، ورده و!»
 له ناو دلی نه و، ئاگری کرده و
 دین و ئیمانی، له بیر نه و برده و
 نه چرخیا به ده ور، یاره جوانه که ی
 دهنو وکی نه دا، به سهر شانه که ی
 نه گه ریا به ده ور، یاری شیرینی
 چه نی شیرین بوو، نه و کاته ژینی
 بوونه ره فیق و، دوو دلسو زی خاس
 رفاقت نه وان، بی قسه و، بی باس
 شریخه ی هه وری، هات له دووره وه
 بهرق هه لسا له هه ور، زه رد و سووره وه
 کوتری کتر هات، جوان و خواهش نه ندانم
 کوتر زه ریفی، ئازا خسته دام!

له ته ك ئه و جوانه، په ږي، چاوشيرين
 دووره و بوو ئيتر، شادي و كه نين
 فرين له و بانه، ئه و دووانه جوانه
 وه لي ئه ميا كه، بوو به ديوانه!
 په ژاره ي دووري، ئه و بيوه فايه
 كړدي به عه زاء گشت ئه و سه فايه
 كلپه ي ئاگرې، نيسته سهر دلي
 خه فته ئه و ياره، تاوي نه يتلي
 كومو و بوو پشته، له ژير باري غم
 بوو گه سه خه فته، غه زاي ئه و، ههر ژم
 له ناو سينه ي ئه و، ئاگر داگرسيا
 نيشاني دل بهر، بيخو ئه پرسيا!
 دل ئه و داماگه، كون كون و، له ت له ت
 به خه نجره دل بهر، دلي بوو خه ت، خه ت!
 كو تر بهر له لا، به شوين ياره كه ي
 تا بي روشن كا، شه وه تاره كه ي!
 رهش بوو له بهر چاو، چه رخي زه مانه
 قسه ي دلداري، قسه ي ئه وانه
 هه وره تريشقه و، بروسكه و باران
 مني خسته بير، خوه شيه كه ي جارن
 ناكه ني ئاشق، تانه يته و ياري
 به سيه «نادر» گيان، باسي دلداري!

دەردۆلیم

ھەر ھە کایەت غەم ئە کا، شمشالە کەم
 بۆ ئەسەر ناکا لە دل تۆ، نالە کەم؟!
 چاوخۆمار و، زۆلفی خا و، دپدەمەس
 بۆ جەمالت، دین و دۆنیام، دا لە دەس
 ئە ی عەزیز و نووری ھەر دوو چاوە کەم
 بێ تۆ دەردی ئەم دلە، چون چارە کەم؟!
 تۆ تەبیبی رۆح و قەلب و گیانە کەم
 تۆ عەلاجی دەردە بێ دەرمانە کەم
 تۆ شەفامی، گیان بە قۆرپانت، وەرە
 بێ لە دلما، رەنجی چەن سالەم بەرە
 ئە ی بە قۆربانی دوو چاوت، چاوە کەم
 ھەر لە دلما، ناوی جوانت، قاو ئە کەم
 بیخە یالی و، پە کو، بۆم نا کەفی
 عۆمری من بێ تۆ، لە سەر دەریا، کەفی!!
 ئەمکوژی ئاخر بە نازت، یارە کەم
 بۆ ئە کە ی، رۆسوام و شیت، ناو شارە کەم؟!
 دەردی بالاکەت، لە گیانی من کەفی
 سەد بە لا ماتل منن، ھەر ناو سەفی!
 من درک، تو وە ک گولی، وا ھا لە باخ
 دەردی «نادر» کە ی عەلاجی تی بە ئاخ؟!

دەردەدارم

بىي دەرمانم بىكە، مەن دەردەدارم
 شەفاكەي مەن، بە دەستى تۆيە يارم
 لە دوورى چاوى مەستى تۆ، خوۆمارم
 بو ناپرسى لە رەنجى بىي شوۆمارم؟!
 نەوى، بوۆچىمە بىي تۆ، ئەم دوو چاوه
 دوو چاوم ھەز ئە كا، بەو زۆلفە خاوه
 خو تاوى ناكەفئى، ناوت لە زوانم
 ئىدامەي ژىنم بىي تۆ، كەي توانم؟!
 لە بانى قەلبى مەن، ھەك بووگە ناوت
 بىي تا پىشكەش بىكەم، گيانم بە چاوت
 لە بىرى تۆم، بە قورعان، مەن ھەمىشە
 بىي ۋەك جارەن، لە پالم دابنىشە
 بەھارى مەن، گەلاريزانە بىي تۆ
 بو ئەو دۇنيا، سەفەر، ئاسانە بىي تۆ
 تۆ جوانى، ۋەك گول ۋ، مەن بەرگ خەزانم
 پەژارە ۋ مەينەتى خوەم، خوەم ئەزانم
 لە دووريت، رەنجى عشقم زۆر چەشىگە
 ئەوينى تۆ، لە دىلما، دلخوشىگە
 تەمارى ھاتنى تۆم، تاكە ئەمەرم
 دووبارە بىي عەزىزم، باكە نەمەرم
 دلى «نادر» مەكە تۆ، ئەونە ئازار
 مەنىش خوايىكم ھەيە، ئەي يارى نازار

ده لیلی ژینم

دووره لیم، بالات، دل ئه کا هاوار
 ههر وه ک ئه وه کهسه، ها له ژیر ئاوار
 بو مان و ژیان، ههر تووی ده لیلیم
 من ئاشق به توم، بو تو زه لیلیم
 بی تو چه سه خته، کی شانن نه فهس!
 من وه ک قه ناریم، وا هاو ناو قه فهس
 به ریگا ئه چی، وه ک کهو خه رامان
 نه مخه یته ژیر پا، ئامان، سه ئامان
 ئاو تی له چاو و، خوین تی له جه رگم
 به ده سستی تو یه، ژیان و مه رگم
 دل له دووری تو، موسیه تباره
 مه گهر ئهم دهرده، خوهت بکه ی چاره
 دهردی کم ههس من، دهردی زور زه لام
 له دل، دهر ئه چی، گهر تو بیته لام
 خه فهت هیجرانت، بو کردو به شم
 که ی رو شن ئه که ی، تو روژی ره شم؟!
 ژیانم تاریک، ههر وه کوو غاری!
 ته رکی من مه که، بمینه جاری
 غه م که سی وه کوو، غه می من نیه
 عاشقتر له من، له عالهم کیه؟!
 «نادر» ی هه ژار، دل به سستی تو یه
 ره گی حه یاتی، به ده سستی تو یه

دهورهی منالی

یادی به خهیر بی، دهورهی منالی
 دهورهی پرووداری، هاری، گهرالی!
 دهموچاو شوړیاگ، روشن وه ک چرا
 پروو به مه درهسه، ته ک دوس و برا
 پروو پووش بو که نیشک، کوټ بو کور، ئیجبار
 جل که سیف نه مدی، سهر کلاس، هیچ بار
 شیر مفتته نه هات، سفحانه یک ساده
 لازم، توول به دهس، بو نه زم، ئاماده!
 ئاغهی مودیر و، خانم ئامووزگار
 ییادگار نووسین، بان دار و دیوار!
 میداد، میداد تراش، ماژیک و خودکار
 گوونیا، نه قاله، خهت کیش و په رگار!
 زنگ هونه رمان بوو، قهلم خهت، دهوات
 خراوی خه تیش، ئاورووی کهس نهوات!
 تاریخ، جوغرافی، دهرس «علم الاشیا»
 کوټه ک حازر بوو، جه وهه ر ئه رژیا!
 ریازی، ئه سل و، باقی فهرعیات
 چه نی قینم بوو، له دهرس شه رعیات!
 دهرس نه خوین، ته مه ل، ئه بوو به سهر بار
 هه رکه پوولی نه و، ئه چوو بو سهر کار!
 نان و په نیر دایک، له کیف مه درهسه
 سهرمه شق موعه للم، ته کلیم مه درهسه

زهنگ ته فریخ له ناو،حهوشی مه درسه
 تائهو به رۆبعی،ئه یانوت: «بهسه»!
 کارتیی ته شویق و،ههزار ئافهرین
 له خووشی،له حهوش،ته ک یه ک،هه لپهرین!
 ماچ دایک حازر بوو،ههر بۆ نۆمره ی بیس!
 جایزه ی باوکیش،دانه ی خودنویس!
 تهنبیه نۆمره ی سفر،خودکار بهین ئه نگوس!
 ههر کهس ئه گیریا،ئه یانوت: «چه لووس»!!
 له سه ر ئیمته حان،مۆراقب سه ر سه خت!
 سزای ته قه للۆب،شه لاخ،له بان ته خت!
 به تۆپ پلاستیک،زهنگ وهرزش،تۆپان
 به ینابه ینی تۆپ،ئه که فته سه ر بان!
 زهنگ ته فریخ،له حهوش،سه روسا،هه را
 دوا ی زهنگ ته حتیلی،به ره و مال،هه را
 دووچه رخه سواری،له ناو کووچه کان
 هات و چوون مانگا،داوا ی قووچه کان!
 له مانگ ره مه زان،پاشیومان ئه کرد
 جا بۆ سفحانه یش،تیکه یکمان ئه برد!!
 به داخه و نایته و،دهوره ی منالی
 ئیمرو ده رگیرین،له ته ک،ژین تالی
 نه باوک و نه دایک،نه ئه و دهوره ما
 نه ئیحترامی،بۆ کهس گه و ره ما!
 دهوره ی منالی،چه زوو به سه ر هات
 له چاوی «نادر»،فرمیسکی ده رهات

دیارت نیه

بیژه پیم نازار، بۆچ دیارت نیه؟!
 خه وه ره ئاشق، هه ژارت نیه؟!
 قه سه م به چاوت، وائه ونه کاله
 له بیر بردن تو، بو من مه حاله
 زیری فتر له گشت، دهم بوو چکه لانه
 بی تو وه ک سهیره م، ئه سیر له لانه
 نه ما له دلما، به غهیر تو ئاوات
 هه ر پوژ و هه ر شه و، دل ئه کا داوات
 فه له ک ته ک منا، بی تو ناسازه
 بی با نه مکوژی، ئه م گشته نازه!
 ئاگر دووری تو، ناکوژگیته وه
 خوه شییه کان جاران، مه گه ر بیته وه
 کاش هه رگیز، عه زیز، نه بوای به یارم
 نه بوای ته خه فته، بو دل هه ژارم
 گله یی هه ر ناکه م، له تو که چووگی
 ئاخر زه مانئ، عه زیز من بووگی
 مه نعی تو ناکه م، ته قدير وایه کرد
 تو ی له من جیا، ژینمی زایه کرد
 پوژی تی، وه لی، عه زیز نازارم
 ناوینی به غهیر، زیارت، ئاسارم
 چه رخ فه له ک بی تو، خوه ش بوم ناچه رخی
 فه له ک وه ک گورگه و، «نادر» وه ک به رخی

دیهن یار

به تاسه ی پروومه تت، بهر، مالت هاتم
 وتم: «ئە ی نووری چاوم، من خاکی پاتم»
 وتم: «شیتم، دەخیلتم، بملە ریگە»
 وتۆ: «بۆشیته کان، نیمانە جیگە»!
 وتۆ: «تەرکەم بکە»! جا چۆن دلم تی؟!
 به غەیر تۆ، کۆ عەزیزە؟ چاوه کەم؟ کۆ؟!
 لە هەر کوویی تۆ بووی، ئینە به هەشتە
 شیرین وە ک تۆ نیه، خۆزگەم به و به شتە
 گولی تر، وە ک تۆ کە ی هەس، جالە دۆنیا؟
 بمە ئاوارە یا، شیتم بم، به شوینیا؟!
 قەسەم به و جیگە من، تۆم دی لە ئینا
 به من نە یژی گۆلم: «وازم لی بیئا»
 به گەردش ئاسمان و، هەورە کانی
 لە دەس چاوت، دو چاوم، بووگە کانی
 به مانگ و مانگەشەو، واشەو دیارە
 به تیخ برژانگی تۆ، دل پر شیارە
 به دیوانەت بکە رەحمی، به قۆربان
 بۆ خاتر ئیحترام، سیی جزمی قۆرغان
 شەهیدی چاوگەلی تۆم، چاوو لیم پی
 ئە گەر مردم، دلم، بۆت دا ئەنم، جی
 دلی «نادر»، به چاوی تۆ گرفتار
 مە کە تە ک ئاشقت، ئەم جوړه رەفتار

رؤخساری ئاشق

مۆسیبه تبارم، له دووری یارم
 گریان و شیوهن، بووگه سه کارم
 بازاری گهرمه، غه مزه ئه فروشی
 رؤخساری وه ک مانگ، له دوور ئه دروشتی
 وه ختی ناساقی، ئه و بوو، بۆم شه فا
 دوور له چاوی ئه و، ژینم بی شه فا
 دووره و بوو له من، زینه ت ماله که م
 به قسمه ت کافر، نه وی حاله که م!
 زه ریف و نازار، حووری به هه شته!
 بی ئه و، وه ک مه جنوون، من رووم له ده شته!
 رؤخساری ئاشق، هه ر له دوور دیاره
 پر چین و چرووک، پر له شیاره
 ئه ی دل، ویلم که، لیلم بیرانه واز
 له تو دوور بووگه، یاری زور به ناز
 ده وره ی نه ماگه، عشق له م زه مانه
 خه فته دل داری، ته قسیر خوه مانه!
 به مده ن شه راوی، غه م له بیرم چی
 هه رچه ن، که شه راو، ناگری یارم جی
 ئه زانم خه فته، ئه مکوژی، که م که م
 به شکه زوو بمرم، نه جات بم له غه م
 «نادر» له لوتف یار، ئه گه ر بی به شه
 خه تای دل به ر چه س؟! به ختی خوه ی ره شه

رۆژ ئاشنائى

رۆژ ئاشنايى، رۆژى خوهشى بوو
 ئەو رۆژە خوهشە، زوو ھات و زوو چوو!
 تا دىم دىمەنت، گر كەفتە گيانم
 زوانم، لە ھەولئى، كەفتە بەر ديانم!
 ۋە ك نەخوھش ئازا، رەنگى من زەرد بوو
 ئازاى ئەنامم، ھەر ۋە ك يەخ، سەرد بوو!
 ھەم دەسم، ھەم پام، زوو كەفتە لەرزە
 مەنەى من مەكە، باللات زۆر بەرزە
 لە كار كەفت ئانى، نۆتق و بەيانم
 بو لای تۆ لەشم، بە زۆر گەيانم
 تەپە تەپ قەلبم، ئاورووى، بۆم نەھىشت
 چاوى خۆمارت، ژانى بە من چىشت
 چاوى مەسى تۆ، زۆر دلرپىنە
 توشاى سىنەم كرد، نەماو لە ئىنە!
 دلەم دا بە تۆ، وتم: «ئەمانەت
 قەولم پى بدە، بە جى زەمانەت
 ئامانەت تۆ، دلە شىتە كەم
 بدەى ئازارى، مواخىزەت ئە كەم
 بۆ ھەر كوئى ئەچى، تەك خوە تا بىوھ
 ئاشقى تۆيە، ۋەك تۆى نەدىوھ»
 ھەلبەستى «نادر» پىشكەشى تۆيە
 كى رۆخسارى ۋەك، مەھوھشى تۆيە؟!

رۆژ رهش

بیره و یاره کهم، ههر وه ک پاره که
 برین بو ئاویه ر، ژیر چناره که
 له بیرته رۆژی، چووینه سهر کانی؟
 داره سیفی بوو، فرز چوویته بانی؟!
 وتم: «ئه ی به لا، من مۆبته لاتم»
 وتیۆ: «ته بیتم، بو یه له لاتم»
 وتم: «تۆ گولی، گول ناو باخه کان
 شکوفه ی شیرین، له سهر شاخه کان»
 بزه ی که نینی، نیشته سهر لیوت
 له ترس جیایی، بوومه په شیوت
 دوو چاوخومارت، منی کرده مهس
 دل و دۆنیا و دین، ههر سی، دام له دهس
 به سهر هات ئیتر، ئه و رۆژه خوه شه
 دووره و بووی، پۆژم، له و رۆژه و ره شه
 ناوت هه می شه، ها له سهر زوانم
 له بیر تۆم دائم، یاری زۆر جوانم
 به غه یر ناوی تۆ، ناوی نازانم
 ئیدامه ی ژیان، بی تۆ ناتانم
 بی دهرمان بکه، کۆنه برینم
 له ناو شیتته کان، من شیت ترینم
 رۆژی من ره شه، شه وم در یژه
 بۆچه چووی له لام؟! به «نادر» بیژه!

رۆسوائى

دلم غەير بە تۆ، بە كەس نە داگە
 جیگەى پات لە بان، دلى من ماگە!
 بۆ تۆ رۆسوا بووم، عەزیز یارە كەم
 سۆك بووم لە بەر چاۋ، مەردم شارە كەم
 قەھوم و ئاشنا، لە من بىزارن
 كاریان تەحقیر من، چەنى بى كارن!
 ئاوروو، ئىعتبار، گشتى لە دەس چوو
 ئەر زشم نە ما، بەقەو تەلى موو!
 لە تەكە و مزگت، رېگەى من نادەن
 ئەژن ئاشقان، دلبەستى بادەن!
 دوور ئەگرن لە من، ھەر وەك جۆزامى
 نازانن كە تۆ، شەفا بۆ زامى
 لىباس رۆسوائى، كرىا بە بەرما
 ھەرگە دلداری، چوۋگە بە سەرما!
 ھەزىنم، چۆنكە، زوو چووم لە بىرت!
 وەلى ھەر تا ھەم، من ھامە بىرت
 ناپەرەنجم لە تۆ، ئەى دلبەرەزیز
 خەفەت فیراقت، تالە و ھەم لەزیز!
 تۆ تەقسیرت نەو، تەقدیر خجالەت
 وا ژینمى تال كرد، بە تالى ئالەت!!
 عەزیزى «نادر»، دامەن پەر لە چىن
 ئەورۆژە ئەمەرم، بۆ من نەكەى شىن

رووسه‌ری ئاوی

پیم بیژه تۆ خوا، پرووسه‌ری ئاوی
 له بهر چی نازار، تۆ بۆ من ناوی؟!
 له و رۆژه و چووگی، ته‌ک دۆنیا قارم
 تۆ دۆنیا ی من بویته، ئه‌ی گولعوزارم
 تۆ خاوه‌ن فکر و خه‌یالی منی
 کۆترم، کۆتر، تۆ بالی منی
 ناو قه‌فه‌س سینه‌م، دل زیندانیه
 دۆنیا ی ئه‌ویندار، سه‌رگه‌ردانیه
 له دووری تۆیه، زار و بیمارم
 تا رۆژی مه‌رگم، ماتل تیمارم
 بۆ سه‌رم لێنایت؟! حالم ناپرسی؟!
 له کۆشتن ئاشق، مه‌گه‌ر ناترسی؟!
 خه‌وه‌ر ناپرسی، هیچ له دل ته‌نگم!
 بیخویه هاوار، ناژنه‌وی ده‌نگم!
 ئه‌گه‌ر بیژیت و، نه‌یژیت، دیاره
 کۆشتنی ئاشق، بۆ تۆ ویاره!
 هه‌ر وه‌خت نازه‌نین، یادی تۆ ئه‌که‌م
 له خوای خوه‌م، تکای، شادی تۆ ئه‌که‌م
 رۆژی دووباره، ئه‌تبینی چاوم
 جا ره‌حمی ئه‌که‌ی، به‌ چاو پر ئاووم
 دوور له تۆ «نادر»، نه‌یدیگه‌ شادی
 زیندانه‌ ژینی، هه‌بس ئینفرادی!

رۆلە کانم

«هيو!» ی خوښه ویس، نه و به رانه کهم
 دووره له من نهو، چوَن هه را نه کهم؟!
 هیوا و ئاوات و دلخویشی منه
 له گه نجی دۆنیا، هه ر نه و به ش منه
 په پوولهی «پویا» م، به دهوری ویلم
 وهخته دووره لیم، من کانی لیلم
 به هانهی ژیان، مایه ی سهر به رزیم
 عه قه به ی ژینم، به و نه کهم ته نزم!
 «پوریا»، به ریزه، وه ک پوریای وهلی
 هه ر تاسه ی نه کهم، به هه زه رت عه لی
 له تاسه ی، وه ختی، ئاو تی له چاوم
 با کهس نه زانی، چاوم نه ساوم
 هه ر سی، دلخویشی، سه مه ر ژیانم
 قه زای هه ر سیانیان، که فی له گیانم
 هه ر سی هونه ر مه ند، فه هیم و ژیرن
 به سن جوان و، له عه قلا پیرن
 دلسۆزن بو یه ک، یار و شه فیقن
 دۆژمه ن شه یتان و، ته ک خوا ره فیقن
 له رۆژ رۆشن و، تاریکی شه وان
 داوا کهم له خوام، سهر به رزی نه وان
 کهم کهم گه یگه وه خت، جیا بوونم له وان
 به خوا وهن «نادر»، نه سپیرم نه وان

رەشە خال

گرۆ تېم بەردا، بەو چاۋە كالە
 رەشۆ كۆرد ژينم، بەو رەشە خالە
 لېۋە خۇنچە كەت، ۋەك گول، شكۇفا
 رەنگ و رووم پەرى، مردم لە خوفا
 من بووم و دللى، ئەويچ دام بە تو
 گيانچىم بىژى، ھەر ۋا ئام بە تو
 دەردىكم ھەس من، دەرمانى نىيە
 ۋەك ماشىنىكم، فەرمانى نىيە!
 لە سەر كوۋچە تان، چاۋ بە رېگە تم
 بە ئاۋات دپەن، مال و جىگە تم
 بالاي تەرچەكت، ھەر ۋەك نەھالە
 دوور لە بالاكەت، ژين بۆم مەھالە
 دەسم لە دەس تو، ئىتر برىاگە
 ۋەك نامەى ئاشق، دلّم درىاگە!
 خەفەت دوورى تو، لە من دوور ناۋى
 بەختى من رەشە و، ھەرگىز سوور ناۋى
 من شەۋى يەلدام، تو پۇژى نەۋرۇز
 تو نەسىم بەھار، من ۋەك تەپ و تۇز!
 تو نىمەى منى، نىمەى لىم برىاگ
 بە دەستى تەقدىر، لە من جىا كرىاگ!
 «نادر» ى پۇسوام، لە شار دەر كرىاگ
 زەخمى، برىندار، مامر سەر برىاگ!

ره فېق نېمه پړۍ

منت به جی هیشت، ره فېق نېمه پړۍ
 فرمیسک له چاوم، بزا وه ک چه تی!!
 به قهول سنه یگهل، ئه ی دوسی چاومه س
 «رفاقه تی تو، تا ده ور حه وزه که س!»
 دلّم پر له داخ، خوین تی له جهرگم
 مه گهر من چه م کرد، رازیت به مه رگم!
 عه جهب په نیکو، دا به من نازار؟!
 روّسوا بووم بو تو، له کووچه و بازار
 به یاد ئه و روژه، وا چوینه ناو باخ
 تاوی نه تاوی، ههر ئه کیشم ئاخ
 که سی کوا وه ک تو، جامم بو پر کات؟!
 قژ ساف و شیرین، له بهر من، فرکات؟!
 خه فته له دلّم، یه کباره ده رکات؟!
 شیعرم بخوینی، گشتی له بهر کات؟!
 شادی لیم دووره، چوّن له تو دوورم
 ههر خه فته ئه خوه م، بی تو مه جبوورم
 ئه گهر ئه تزانی، تو بو من ناوی
 چاوت بو چه رخان، وا که فتمه داوی؟!
 ههر روژ و ههر شه و، بی تاقه تم بوت
 تو بی خه یالی، ئه ی خوژگه م به خوت!
 بهر بوو له گیانم، بی تو ئاگری
 دل «نادر»، بی تو، ئارام ناگری

رەمز عۆبۈر

خەيالىم يارە و، يارم بىي خەيال
 ئىتر ۋە ك جاران، ناپرسى ئەحوال
 لە و رۆژە و چوۋوگە، حال خراۋە
 رەفئىقم سگار، پيالەي شەراۋە
 من خاۋەن غەم و، ھەناسەي سەردم
 ئاشق دوو چاۋى، يارى دل بەردم
 خەۋەر ناپرسى، لە حالى زارم
 لە دوورى ئەۋە، ۋا لىۋبەبارم
 ۋە ك گۆچان لە غەم، چەماۋە پىشتم
 خەفەت دلدارى، ئەۋ نىايە مشتم
 دو چاۋم گريان، بۆ چاۋى مەسى
 دلى دىۋانەم، بازيچەي دەسى
 بۆى بۆسۆ لە ناۋ، دلەم ھاتە دەر
 بىي ناجى گۆزەشت، ئاۋ دەريا لە سەر!
 نەحسە تالەم، ۋە ك ھشت و پەنجەم!
 كەم ناۋى بىي ئەۋ، لە دەرد و رەنجەم
 دەردم ھەس ۋەلى، دەرمانم نىيە
 دانەم كاشت ۋەلى، خەرمانم نىيە!
 ھەر يار يار، ئەكەم، تا ئەمدەن لە دار!
 دەس بەر ئام لە ژين، دەس بەر نام لە يار
 ناۋى لە سەر زوان، خوەي لە من دوۋرە
 بۆ ژينى «نادر»، رەمزی عۆبۈرە!

رهنجی دلدارى

رهنجی دلداریم، زیاتر له مه جنوون
 که ی مه جنوون بووگه، وه کوو من زه بوون؟!
 له و رۆژهو که واپییت مۆبته لا بووم
 وه ک مه جنوون دووچار، رهنج و به لا بووم
 رۆژی، زه رییفی، چاوت، نه وینم
 دۆنیا له دووریت، کاول ئه وینم
 بى تو ژيانم، خالی بوو له نوور
 داخم له عشقت، دهروون وه ک ته نوور
 به ئاوات ديهن، رۆخسار و پرووتم
 بى با بويینی، بى تو ئه سووتم
 ئه سووزم وه ک شه م، ئه سازم ته ک غه م
 ناوم پاک ئه وى، له م ژينه که م، که م
 خوژگا به و دیاى، بى تو چه ته نیام!
 تا دوور بووى له من، له ریشه که نیام!
 ژين بى تو سه خته، ئارامی گیانم
 له بهر چاوم کهفت، ژين و ژيانم
 ژيان که ی خوه شه، بى ديهن چاوت؟!
 ههر له ناو دل خوه م، قاو ئه که م ناوت
 بى تو ئه ر بمرم، به توون و ته وه س
 دلی من ناکات، به غه یر تو هه وه س
 ساده پیی بیژم، به زوان خوه مانى
 پشت «نادر»، له غه م، عشق تو چه مانى

زۆر پەشیوم

له دووری شیوهت، من زۆر پەشیوم
 ناوی شیرینت، هال له سەر لیوم
 به ناز و غەمزە، چاوت، دووچارم
 له چاو تو نووسین، بووگەسە کارم
 پرووناکی شەو و، سۆمای چاوه کەم
 رۆژی سەد کەرەت، ناوت قاو ئە کەم
 تاوی لاناچی، له بەر دوو چاوم
 له سەر پەیمانم، هەر وا ویساوم
 پیشکەشی تو کەم، هەر دوو چاوه کەم
 هەر تو هە ی له ناو، دل سووتاوه کەم
 نازانی ژیان، بی تو چە سەختە
 ئەمە کە ی ژیان، ئەمە کە ی بەختە؟!
 وه ک باران، فرمیسک، تیته خوارە وه
 له جـهـوری تو و، رۆژگارە وه
 بو ئە گری له من، ئە ونە فاسلە؟!
 نەزر و نیازم، بو بی حاسلە؟!
 بیژە ژیانم بی تو، چۆن سەرکەم؟
 ئەم گشتە غەمە، له دل چۆن دەر کەم؟
 کوا چارە؟!، مە گەر، خاکم به سەر کەم
 بچم بو غۆربەت، خوهم دەر به دەر کەم
 «نادر»، بو خەفەت، ئە ونە ئای به خوەت؟!
 پیر بووی له عشق ئەو، کوا هیز و قوەت؟!

زەردە بەرگ

تۆ گولگولای، من زەردە بەرگ
 چەم کردگە نازار، پرازیت بە مەرگ؟!
 بووگمە رۆسواي تۆ، بووگمە پەن عالەم
 تۆ بوو گوئیچکە نای، بە ئاه و نالەم؟!
 بە حەق و ناحەق، هەر تاسەت ئە کەم
 تۆ مەبەست منی، چۆن تاسەت نە کەم؟!
 گلینە ی چاوم، پەر لە بیر ی تۆ
 بی لیم بپرسە، بو ئە گیری تۆ؟!
 بە ئاواتم من، هەر تۆم بی و بەس
 تۆ بی بە یارم، جا کەسم بو چەس؟!
 رەشی کرد رۆژم، رەشی چاوانت
 وتۆ: «دەسم خوەش، ئەمەس تاوانت»!
 تۆ دووری لە من، مەرگ نزیکه پیم
 تۆ خوا پیم بیژە، بو هیشتگە جیم؟!
 ئە ونە گول شیرین، دیگمە لیت نازار!
 حەز ناکەم بو کەم، هیچ گولی نازار!
 دەشت و کەژ و کیف، بی تۆ کەویرە
 ناچی لە بیرم، هەر تۆم لە بیرە
 ئە زانم رۆژی، بو لام تیتەو
 ئیتەر ناکەنم، تا تۆ بیتەو
 «نادر» لە دووریت، پەریش و پە کەر
 ژیان ویل ئە کات، ویلی کەیت ئە گەر

سنه‌ی سهر به‌رز

ئە‌ی سنه‌ی سهر به‌رز و شیرین، شاره‌که‌م
 من به‌ خاکی تو برینم چاره‌که‌م
 خاکی پاکت سوورمه‌یه بو چاوی من
 ئە‌ی به‌سه‌زوان شاره زور نازاره‌که‌م
 تو به‌ لایک و ئە‌م هه‌موو شاره به‌ لایک
 تو هه‌لوورک ژینمی، گه‌هواره‌که‌م
 ناوی جوانت قاو ئە‌که‌م، من هه‌ر له‌ دوور
 بژنه‌وی شایه‌د سنه‌، هاواره‌که‌م
 تو به‌لامه‌و زور عه‌زیزی، وه‌ک دووچاو
 هه‌ر له‌ دووره‌و، سلام له‌ تو سه‌د باره‌که‌م
 شاخ و داخ و باخ و بیسانت، سنه
 بۆم به‌هه‌شته و جه‌ننه‌ت و گولزاره‌که‌م
 تو به‌هه‌شتی، شاری شیرینی سنه
 تو بمینه‌، من دلم بۆت پاره‌که‌م
 ناوی بان‌کانی شه‌فات، هه‌ر وشک نه‌وی
 چوون شه‌فایه بو دله‌ بیچاره‌که‌م
 من له‌ غۆربه‌ت، زور په‌ریشم دوور له‌ تو
 هه‌ر ئە‌که‌ تاسه‌ت، دله‌ ئاواره‌که‌م
 ناوی تو ته‌سکینه بو زامی دلم
 بۆت په‌ریشانه‌، دله‌ غه‌مباره‌که‌م
 من له‌ تاسه‌ت، هه‌ر ئە‌وینم تو له‌ خه‌و
 هه‌م به‌ پوژ و هه‌م شه‌وانی تاره‌که‌م

من له دل، تاسهت به دهر ناکه م سنه
 چۆن ئه وى ئاخر عه زيز، ئه م کاره که م؟!
 چاوه که م رۆشن به دیداری تۆه
 شارى شیرين، ئه ی گولّه بى خاره که م
 من ئه گهر ماگم نه مردم، دوور له تۆ
 تۆ مه که لۆمه ی دلّه بیعاره که م
 شهرته غه یر بۆ تۆ، بۆ که س، سه ر خه م نه که م
 ئه تبه ره ستم، شاره که م، سالاره که م
 ههر که بیکا، خه ومه تی تۆ، ئه ی سنه
 ئه و ئه ویته، ره هبه ر و سه رداره که م
 به رقه رار بى، تا هه میشه، په رچه مت
 شارى شیرینی من و دلداره که م
 تیمه وه رۆژى بۆ لای تۆ، ئه ی سنه
 تا شیرين بى، ژینی زۆر ناباره که م
 رۆژى کۆچم، شاره که م، ههر وه خت بگه ی
 ئه وده مه ده س خالقه ره حماره که م
 مشتى خاکى تۆ ئه وه م، ئه و رۆژه وا
 له م ژيانه پاک ئه وى، ئاساره که م
 ههر بژى، چۆن خو شه ويسى «نادر» ی
 من فیدای تۆ کا، سنه، داداره که م

سنه‌ی شیرین

له تۆ دوورم وه‌لی، دائم له لاتم
 به‌هه‌شتی تۆ، به‌هه‌شتی تۆ، ولاتم
 زه‌ریفه، زه‌رد و سوره‌باخه‌کانت
 ئه‌نازم زۆر به‌کیف و شاخه‌کانت
 چه‌خو‌ه‌ش مه‌نزه‌ر، چه‌به‌رزه، کیفه‌کانت!
 چه‌شیرین و چه‌سووره، سیفه‌کانت!
 چه‌م و کانی، هه‌سیلت، پر له ئاوه
 له‌دووریت، حالی زاری من خراوه
 سه‌د و قشلاخ و دیهاتی گریزه
 وه‌کوو ئاویه‌ر، له‌لای من زۆر به‌ریزه
 له‌ناو ئیران و ناو ئه‌م گشته‌شاره
 فه‌قه‌ت شیرینی شاری من دیاره
 به‌لا هه‌رگیز نه‌وینی، شاره‌که‌ی من
 له‌تۆ دووره، دله‌بیچاره‌که‌ی من
 خوه‌شه‌بان ئاویه‌رت، چۆن جی قه‌راره
 له‌غۆربه‌ت دا، دلم بۆت بیقه‌راره
 هه‌میشه‌هه‌ی له‌ناو فکر و خه‌یالم
 له‌دووری تۆ ئه‌شی تا که‌ی بنالم؟!
 ولات و شاری جوانم، زۆر عه‌زیزه
 ندای «حُبِّ الْوَطَن» بووگه‌فه‌ریزه
 دلم بی‌تاقه‌ته، ماگم به‌تاسه‌ت
 نه‌وینم شاره‌که‌م، هه‌رگیز هه‌ناسه‌ت

چه لاوانی خوه یانیان کرد به ساقهت!
 له دهسیان دا له ره نجت، سه ور و تاقهت
 سنه ی سه ربه رز، به سه ربه رزی بمینه
 غه ریم من وه لی، دل ها له ئینه
 به سه ربه رزی بژی، وه ک جاری جارن
 بباری هر به سه رتا، به فر و باران
 بژی هر تا که عالم به رقه راره
 بوینم دوژمه نی تو، سه ر به داره
 خوایا، شاره که ی من بیوهری که
 نه سیبی ئیفتیخار و سه روه ری که
 له تو داوا ئه که م، په روه ردگارم
 له شه ر دوژمه ن، بپاریزه دیارم
 بکه ن ده فتم له ناو ئه و خاکه پاکه
 که خاکی شاره که م، زور جوان و چاکه
 له غوربه ت، چاوی «نادر»، پر له شینه
 فه قه ت شاری سنه، جی که یف و ژینه

سۆلتان منى تۆ

شیرین و نازار، خوهش خال و خه تی
 سۆلتان منى تۆ، من گای پا په تی!
 دوور له رۆخسارت، من کز و ماتم
 بۆ عاشقی تۆ، به دۆنیا هاتم
 له و رۆژه و که و، له تۆ بریا گم
 ههر ئه کا ناله، دلی دریا گم
 نمه ک مه پاشه، به بان برینم
 له ناو عاشیقان، عاشقترینم
 دوور له تۆ دلم، خوهشی ناوینی
 چاوم به غه یری، رهشی ناوینی
 تاسه ی کهس ناکه م، تاسه ی تۆ ئه که م
 مه نعی من مه که، تاسه ت بۆ نه که م؟!
 زۆر جوان و نازه، دوو چاوی مه ست
 که ی تی دوو باره، دهس بنمه ده ست؟!
 شه وتارم بی تۆ، چه نی در یژه!
 به رهشی رۆژم، چاوت بر یژه
 هه رچه ن نا پر سی، عه زیز و نازم
 هه ست و ژیا نم، بۆ تۆ ئه بازم
 عاله می شیرین، بی تۆ نامه وی
 که ی چه رخی گه ردوون، بۆ من رام ئه وی؟!
 هه رگیز ناکه فی، له چاوی «نادر»
 هه وش ی پیته و بی، «شیخ عبدالقادر»

سۆمای چاوه کهم

دلخویشی من، رویشنی دل، نوور و سۆمای چاوه کهم
 بئی تۆ ئه ی نازاره کهم، با ههر ره شه و بئی ناوه کهم
 دهردی هیجران و فیراقی تۆ، چه دهردی کاریه
 رۆژ و شه و بئی تۆ غه مینم، ئاوی چاوم جاریه
 ئاوی چاوم بهر ئه وئی، وه ختی، که بیرى تۆ ئه کهم
 ههم زه مانئ، ئه و گوله، وا دات بۆ دیاری، بۆ ئه کهم
 ئه ونه بیرى تۆ ئه کهم، نازار، له سه حرا، ههم له دهشت
 بیرى خالق گهر بکردام، چه تمى جیگه م ئه و به ههشت!
 جا به هه شتم بۆ چیه، تۆی تیا نه وینم نازه نین
 چه یف نیه لئنا نه وینم، لیوی سوورت پیکه نین؟!
 رۆژ و شه و فهرقى نیه، گهر تۆ نه وئی، رۆژ ههر شه وه
 دوور له تۆ ئه ی چاوه کهم، ههر شه و، دوو چاوم بیخه وه
 گهر نه وینم روومه تۆ، جا نووری چاوم بۆ چیه؟!
 تۆ نه وئی ساقیم شه وانه، من شه راوم بۆ چیه؟!
 من شه و و تۆ مانگه شه و، تۆ نووری دیواخانئ من
 من بریندار و نه خویش، ههر تۆی ته بیبی ژانى من
 چهن خوه شه باخی ژیان، ئه ی سیفه سووری باخه کهم
 رۆژئ بستیوینم، له دل، نامینئ ئاخ و داخه کهم
 چاره بۆ دهردی دلی «نادر»، فه قهت، په یمانه یه
 ئه و به دهووری قهدد و بالات، ههر وه کوو په روانه یه

سەختە فیراقت

دوورەو بووی لە من، ئەی گولعۆزارم
 بەزەیت بو نەهات، بە حالی زارم؟!
 سەختە فیراقت، سەختە نەبوونت
 دلم تەنگ بووگە، بو هات و چوونت
 لەو پۆژەو کە چوویت، گریانە کارم
 مەگەر نەوزانی، بە تۆ دووچارم؟!
 بەژن و بالاکەت، سەنعی خوڤایە
 فکر و خەیاڵت، کە ی لیم جوڤایە؟!
 چاوت مەست ترە، لە تواو چاومەسان
 بێ تۆ چە تەنیام، هەر وە ک بیکەسان
 ئەدرۆشی لە پۆژ، هەر وە ک خوهرەتاو
 هەر دۆعا ئە کەم، کەس نا لە تۆ چاو
 نەخوێش نەتوینم، هەرگیز نازەنین
 ھەمیشە سەربەرز، دەمت پیکەنین
 من کەسم بوچەس، غەیر از تۆ گشکەس؟!
 کارم چەس بە کەس، کارم بە تۆ ھەس
 نەقشی پۆخسارت، شیرین تر لە مانگ
 بە ئاوات ئەووم، کە من بکە ی بانگ
 خوا بیکە پۆژی، یە ک بگرینەو
 بە یادی جارەن، گول بچینەو
 «نادر» بو گیانت، گیانیش با، کەمە
 قەدری بزانی، ئاشق وا، کەمە

سەفەر

ژنەفتم وتیان، چو وگی بو سەفەر
 نازانم بوچه، نەودا پیم خەوەر
 بپرۆ خوەشو بی، خوا پشت و پەنات
 لە دوای خالقم، هەر ئە کەم سەنات
 من بە جی بیلا، یاری خوەش جەمال
 بی تو زیندانە، چە سەحرا، چە مال
 زوو بیته و گولم، خوا قەزای بالات
 ژینی من بی تو، هەس لە مەحالات
 دۆنیا بیتامە، وەختی کە تو نیت
 چاوە چاو ئە کەم، تا ئەو وەختە بیت
 لە ناو خەیاڵم، بالات ئەوینم!
 خوا قەزای بالات، بەلات نەوینم
 تا تو بیته وە، دلّم تەمارە
 خەفەت دووری تو، بۆم بی شومارە
 تا بیته و بو لام، من چاوەرپیتم
 دوور لە چاوانت، حەیران و شیتم
 وەختی بیته وە، تیّم بەر مالت
 ماچ ئە کەم دەسو، ئە پرسم حالت
 لە هەر کوئی کە هەی، ئەودەمە دەس خوا
 لە بیرت بوەم، لە بەینم بو
 زوو بیته و گولم، دلّما پیته وە
 بی با بەخت «نادر»، خەوەر بیته وە

شەراو

ئاگر دەروونم، كەي خامۆش ئە كەي؟!
 كەي باز ھەم شەراو، تە كمانۆش ئە كەي؟!
 دوو چاوخۆمارت، پەر لە شەراو
 دوو چاوی سوورم، بێ تۆ پەر ئاوە
 ژيان خوەش نیه، بێ تۆ نازە كەم
 بە عشق تۆ سەلات، من چاو باز ئە كەم
 بـیزار و خەسەم، لەم ژینە تالە
 نەیتەو لام ئە گەر، ژینم بە تالە
 منۆ كوشت بە ناز، دەنگم دەر نەهات
 نەوزانی مە گەر، دل ھا لە ژیر پات؟!
 قەسەم بە شەونویژ، دایكە پیرە كەت
 بێ دەرم بیزار، لە زەنجیرە كەت
 پێشكەش بە چاوت، ژین و حەیاتم
 ھا بە دەس چاوت، ژین و مە ماتم
 رێگە ئە پیت و، دل ئە كەي شكار
 ھەزاران ئاشق، ئە كەي ئیحتكار!
 ئە زانم خەفەت، ریشەم دەر تیژی
 كەي داخۆم چاوت، وازم لی بیژی؟!
 تا تۆ نەیتە لام، دەردم كەم ناوی
 سەرم، غەیر بۆ تۆ، بۆ كەس خەم ناوی
 لە دووریت، «نادر»، چاوی بیخەو
 تا دووری لە ئەو، پوژی ھەر شەو

شه وخه و

شه ویّ خه وم دی، هاتمه بهر مالت
 بوینم چاوت، بپرسم حالت
 خوهت پیّم نیشان دا، له و بانه بهرزه و
 سلامت کردم، به ترس و له رزه و
 هاتی له دووره و، به ناز و شهرمه و
 دهستت دا ته کما، به و دهسته نهرمه و
 وتم: «مهستم که، به و چاوه مهسته
 به ناز پمکوژی، حهقت به دهسته
 من گرفتارم، به و خاله ره شه
 دلم له شادی، بیّ تو بیّ به شه
 رهنگ لیوت سووره، له رهنگ ئه رخنه وان
 زولفه ره شه که ت، له رهنگی شه وان
 به ینیکه نازار، هر روژ ماتلم
 تا بی، گویچکه به ی، به ناله ی دلم
 بیّ با بچین بو، چین سووره گول
 گویچکه به ین به دهنگ، هه زار و بولبول
 بچین بو کانی، ره فعی عه ته ش که ین
 له تاریکی شه و، ئاگری گه ش که ین
 به دهستی تو یه، ده وای دهرده که م
 به «شه ش دهر به سیاگ»، ته خته نهرده که م!
 من زور کلافه م، وه ختی که تو نیت
 دووباره بیّ با، ته قدیر بکه ین، خیت!

داخۆم ههس له عشق، باسی شیرین تر؟!
 له جفت شهش تهخته، تاسی شیرین تر؟!
 تالی له زۆلفت، به عالم ئه یژی
 قسه ی جیایی، له لای من نه یژی!
 وتۆ: «ئاشقی، دهر د بی ده وایه
 ئاشق گهر بمری، حه قیه و ره وایه»!
 عشق و عاشقی، کی ئه یژی جه هله؟!
 جه فا به «نادر»، بۆ تۆ چه سه هله

شیت

ئەمەن دىۋانە، شىت و ھىچنە زانم
 لە ئەم دۇنيا، فەقەت ناو تۆ ئەزانم
 بو ناپرسى، عەزىزم، ھالى زارم؟!
 لە بەر مەيخانە خەفتن، بووگە كارم
 نەما ئىتر خوەشى يا بەزم و ھالى
 دلى تەنيام، لە تەنيايى ئەنالى
 نەماو، دلخوەشى و، شەوقى جاران
 ھەزىنى تۆم عەزىز، كوا زەوقى جاران؟!
 بە ئاگر نە، بە عشقى تۆ ئەسووزم
 ئەوى تۆ خوا، مەگەر، بى تۆ نەسووزم؟!
 بە تەنگ ھاتوومە بى تۆ، مەن لە گيانم
 سەر و ساتى، لە زىندانى ژيانم
 مەن و زەنجىرى عشق، پابەندە كانم
 ۋە كوۋ بىكەس، لە ناو سالمەندە كانم!
 بىرو با ھەر نەزانى دەرد و رەنجم
 لە دوورى تۆ، رەفئىقى ھەشت و پەنجم!
 لە ئەم دۇنيا، بە عشقى تۆ ئەنازىم
 ۋەلى ئىسە، بە رزگارى تۆ رازىم
 دلەم ھەر ئاشقە، ھەرگىز نە گورا
 ھەتا كفنم ئەكەن، دەفنم لە گورا
 عەزاب و رەنجى «نادر»، تۆ نەدینە
 ئەوينى تۆ عەزىز، جوژى لە دینە!

شیرین

رۆخسارت شیرین، شیرین تر له مانگ
 له ناو دلپهران، هەر تووی به ناوبانگ
 تو چهن شیرینی! هەر وه ک گولرۆزی
 به لام، دایقم ئای، به ئیمرو، سوۆزی
 دلم پیت خوه شه، ئه ی هەرچی که سم
 کهس وینه ت نیه، یاری چاومه سم
 هه ز ئه کهم رۆژی، بیمه ناو مالت
 بوینم به چاو، که خاسه حالت
 له ههوش ماله کهت، تاوی دانیشم
 که می بشیلی، پشت و شانیشم
 بیژم: «وه ک کهویر، تینگ بارانم
 شه راوم پی به، یاری جارانم»
 بیژم: «مه سم که، حالم خراوه
 پی که نین له سه ر، لیوم براره
 ئاواتی منی، یاری زور به ریز
 نه مماغه بی تو، نه سه ور و، نه هیز
 هەر خوه م به قوربان، شاله سه وزه کهت
 به وکاته قسمه ت، هه زره ت غه وسه کهت!!»
 هه رچهن وه سلی تو، وه همه و، خه یالات
 بم به قوربانت، به ساقه ی بالات
 تو گولی، نازار، «نادر»، په پوله و
 به پات ئه سووتی، تا بی به بووله و!

شیرین که لام

من فەرهادی تۆم، ئەهی شیرین که لام
 با تەنیا نەووم، بـمـیـنە لە لام
 بە دەستی تۆیە، دەوای دەردە کەم
 تاسە ی کەس ناکەم، تاسە ی تۆ ئە کەم
 لە دڵ چۆن دەرکەم، فکر و خەیاڵت؟!
 بە کفر خو ناوی، پا بنمە مالت!
 دلی غەمبارم، ئە گری بە هانەت
 زۆرم پی خوشە، بـم بە پەروانەت
 گیان فیدات ئە کەم، بە سەهل و ئاسان
 ئەر بیژی بـمـرە، نابم هەراسان
 شەوی بی بو لام، بـپـرسە حال
 قەشەنگ و زەریف، خوەش خەت و خالم!
 لە باخی ژیان، سایەمی لە سەر
 بە داخەو نالەم، لیت ناکا ئە سەر!
 لە دوای تۆ دلم، بە چی خوەش بکەم؟!
 چۆن پەیمانە کەت، فەرماؤش بکەم؟!
 لە عەت لە گەردوون، تۆی لیم جیا کرد
 خوەشی لە من سەند، پەنجمی زیا کرد
 فرمیسکی کەفتە، بان کاغەزە کەم
 شەراوم ئەو ی، با مەزمەزە کەم
 «نادر» ئەسیرە و، ها لە ناو قەفەس
 بی تۆ بووچیه، بکیشی نەفەس؟!

شیرینی چاوشین

دهسم به دامه‌ن، دامه‌ن پر له چین
 کهم که ئازارم، شیرینی چاوشین
 تاوی، بی‌یادت، عه‌زیز، سهر ناکهم
 عشقت له دلما، هه‌رگیز دهر ناکهم
 ئه‌نباری خه‌فەت، هه‌ له ناو دلم
 خه‌فەت، خوا پیت نات، شیرین چاوکلم
 ساکت و سامت، دل پر له داخه
 بی تو خوه‌شی ژین، لیم بووگه قاخه
 نازانم چه‌بکه‌م، له دهس ته‌نیائی
 زور سه‌خته دووریت، سه‌خته جیائی
 من که رازی نیم، هیچ به هه‌ناسه‌ت
 چیت پی ئه‌برگه، بمرم له تاسه‌ت؟!
 غه‌می فیراقت، که‌مه‌رشکیئه
 عه‌زیز دوور له من، تو هه‌ی له کوینه؟!
 بی تو وه‌ک که‌ویر، بی حال و تینگ
 ته‌نیا له ته‌ک تو، ئه‌مینم زینگ!
 زور زور بی‌تامه، ئه‌م ژینه بی تو
 ژیان له ته‌ک تو، شیرینه، بی، تو!
 به دهر دچی ئه‌خوا، ئه‌م ژینه تاله؟!
 نه‌یته و لام ئه‌گهر، ژینم به تاله
 بوچی ته‌ک «نادر»، که‌فتیه سهر قین؟!
 بو ئه‌که‌ی کاری، دهس کی‌شی له ژین؟!

عاشق

هەر که ئاشقه، تهخته یکی کهمه
 چاوی پر له ئاو، ئه یژیته چه مه
 نیه بو ئاشق، هیچ هاو نشینی
 هاوده م ئه وو هل و ئاخری غه مه
 ئاشق له مه عشوق هه میشه دووره
 ئه م به شوین دلدار، ئه و کاری ره مه
 گیان فیدا ئه کات، بو گیانی دل بهر
 ئه م ئاشق یار و ئه و دوژمه ن ئه مه
 به ئاوات دیه ن رو خساری یاره
 هەر له روژ شه ممه، تا کوو ئه م شه ممه
 یار به شیوه ی گول، هەر بو ی ئه کا ناز
 ئه م هەر ئه سووتی، ئه یژیته شه مه
 گهر دل بهر پرسى، شه راو چى ده خوه ی؟
 ئه یژى شه راوی، له رهنگ ئه و ده مه
 له ناو ئه م خه لکه، ئاشق هەر دیاره
 رو خسار، زه رده به ی، هه م پشتی خه مه
 مه رد می عادی، بیخه وه ر له عشق
 وازانین شیته، ئه که ن پی گه مه!
 دل بهر نا پرسى، له حالى ئاشق
 ئه و خه ریک به زم و ئه م له ماته مه!
 «نادر»، له مه ورد، عشق و ئاشقی
 هه زار شیعر بیژى، هیشتا هەر که مه

ع ش ق

ئەى عەزىز بېرەحم و بى ئىنسافە كەم
 تۆى لە دۇنيا، عىن و شىن و قافە كەم
 ئەى عەزىز و نازەنن، قىرخواو كەم
 تۆ خوەشى ژىنى، تۆ نوورى چاوە كەم
 تۆ نەوى، مەن ژىنى بى تۆم، بۆچىه؟!
 دلخوەشىمى، نوور و سۆماى، بۆ دىه
 ئەى عەزىزى نازەننى چا و دۆرۆشت
 ئاخىرى چاوانى تۆ، مەن ئاتە كوشت!
 تۆ گۆلى، مەن خارى دەورى ساقەتم
 بى، لە دوورى قامەت، بى تاقەتم
 بى وە كو و جارەن، بىنىشە لامەو
 بىوفاى بىسىه ئىتر، وا مەو
 تاكە ماگم، هەر خەيالى تۆ ئە كەم
 خوەم بە قۆربانى دوو چاوت، بۆ نە كەم؟!
 دلرەقەن و دلشكىنى، چاوە كەم
 تۆ عەزىزى بۆ دلە، شكىاو كەم
 تا دوو چاوت دىم، دلى خوەم دا لە دەس
 بى، تۆ گىيانىچم بىسىنە، دىدە مەس
 چۆنكە بى تۆ پىم خوەشە، ئىتر نەمان
 پىم خوەشە زووتر بگەى، ئاخىر زەمان!
 دلشكىنە، چەرخى گەردوون و زەمان
 پىشتى «نادر»، ئەو ئە كات، بى تۆ كەمان

عشق و عقل

عشق و عقل دوژمه‌ن، دیرینه‌ی یه کن!
 له لـجـبـازیا، له دۆنیا ته کن!
 تا عقل ئه‌یژی نه، عشق ئه‌یژی ئه‌ری
 عشق، حاکم مۆتلەق، عقل وه ک نو که‌ری!
 عقل، با سیاست، عشق، ساف و ساده
 ئه‌و قانع به ئاو، ئه‌م تینگ بادە!
 عقل، ژیر و ماقوول، عشق، شیت و هاره
 ئه‌و له پای دار و، ئه‌م له سهر دارە!
 عشق له ته‌ک مه‌نتق، ناسازگاره
 عقل به عشق ئه‌یژی، ئه‌مه‌ که‌ی کاره؟!
 عقل، وه کوو گوله، عشق وه‌لی خاره
 ئه‌م بی‌گۆناح و ئه‌و گۆنه‌حکاره
 له به‌ین ئه‌م دووانه، دلی بیچاره
 هات و چوون ئه‌کات، ههر وه ک ئاواره
 دل به‌سه‌زوان و، بی ده‌ست و پایه
 به‌سه‌زوانی دل، حکمه‌تی خوایه
 دل به‌ لای ئیمه‌و، وه ک ئه‌مانه‌ته
 دل بو دلداری، وه ک زه‌مانه‌ته
 دل هین دل‌به‌ره و، بو رفاهه‌ته
 دائیم بو دل‌به‌ر، دل بی‌تاقه‌ته
 دل «نادر» له عشق، دائیم خه‌فه‌تبار
 نازانی چه‌بکات، له ده‌س خه‌فه‌ت یار

عه زیز

که سیکم نیه، عه زیزتر له یار
 وه سه نمامی، تازه گه یگه بار
 چاوی خووماری، چه نی به نازه!
 من ئاشق ئه وم، زور، بی ئه نازه
 چاوی زورمه سه، چاو شیرینه که م
 بو دوو چاوی ئه و، خوه م شه هید ئه که م
 هات و چوون ئه که م، له بهر ماله که ی
 به شکم بوینم، خهت و خاله که ی
 سووری لیوی ئه و، له رهنگ هه ناره
 بالای چه به رزه، به رز وه ک مه ناره!
 بالابه رز، شیرین، خوه ش لار و له نجه
 دووری ئه و بو من، هه ر دهر د و ره نجه
 خه فته دووری ئه و، خو نادا به رم
 له دهس دوو چاوی، سر ماگه سه رم
 سیوه ر سه ر منه، له فه سل هاوینم
 بی ئه و ئه زانم، خوه شی ناوینم
 هه ر کاری ئه که م، ناوی فه راموش
 تا بیری ئه که م، زوو دل تیه جوش
 دلم دیوانه س، شیت و یه ک که لام
 نامرم، ئه گه ر له یل، بمینی له لام
 ئاویه ر دل خوه شه، به تاقه داری
 دل «نادر» خوه شه، به تاقه یاری

غەرىب

گولم، بىي تۆ، غەرىب و بىي پەنا بووم
 بە دل شکیا گەو، بىي تۆ فەنا بووم
 بۆ دوورەو بووی لە من، ئاخىر ئەوینم؟!
 ئە ترسم روومە تۆ، ھەرگىز نەوینم
 لە بیرم کەى ئە چى؟! ناچى گولى من
 تۆ بىي لاو، لە سەر، خاك و خولى من
 لە عشقى تۆ، دووچار و تووشى زووخم
 بە ئەم زوویە، لە ھىجرانت ئەرووخم
 ئەزانم مەى، لە شەرع و دین ھەرامە
 وەلى مەستى تۆ بم، بۆ من مەرامە
 نەسب و قسەم ھەر لىت، خەفەت بوو
 بە خاتەر تۆ ژيانى من، ھەدەر چوو
 قسە و قەول و قەرارت تىتە بیرم
 ئەرم جا بۆ دلم، تىر تىر ئە گىرم
 بە خاتەر تۆ، ئە کىشم دەرد و ئىشم
 ئە گەر نەیتەو، لە ژینم دەس ئە کىشم
 لە بیرم کەى ئە چى، جەور و جەفا کەت؟!
 بۆ بیر ناکەى لە یارى باوەفا کەت؟!
 بۆ ناکەى تۆ بە «نادر»، پەحمى نازار؟!
 بۆ خاتەر خوا عەزىزم، بەسە ئازار

غەریبی

دووری، غەریبی، گەر دا له گیانم
 بوونه باعیسی، خویشی ژیانم
 دلم له غۆربەت، له بیر جارانه
 وهك شهوی نهوړۆز، ئاگر بارانه
 بهین من و یارم، سەد دەریا و کیفە
 من وهك زەردەبەیی، ئەو سوورەسیفە
 کاری چاوانم، دوور له ئەو شینە
 ناشۆکری نهوی، ئەمە کهی ژینە؟!
 ژینی کهج مەدار، سەری نیا سەرم
 دووری کرد چاوم، له چاو دل بەرم
 عشقی بەردەوام، له دل من ماگە
 دلێکم بوو من، هەر بەوم داگە
 تا دام له دەس یار، هیچم بو نەما
 خۆزگا هەمیشە، له لای من ئەما
 خوا، خراوی بکات، بو ئەم زەمانە
 وا یاری لیم سەند، بی هیچ بەهانه
 فەلهك، غەیر خەفەت، چەو دا به من تۆ؟!
 تەنیا یارە کهم، سەندۆ له من تۆ!
 دلدار، شانسی، هات و نەهاتە
 ژیان، وهك شه ترەنج، ئاخیری ماته!
 فەلهك، بەرچاوتەنگ، بەخیل و حەسوود!
 له رەنجی «نادر»، ئەو هی تۆ، چە سوود؟!

فرميسڪ شهوانه م

فرميسڪ شهوانه م، له دووري چاوى
 دلى ديوانه م، ههر ئه كا قاوى
 گول وهك ئه ونيه، له ناو باخه كان
 ياله ناو دول و، له سهر شاخه كان
 چاوى، ترازووى، شيعر و قافيه
 بو شيعروتن من، چاوى كافيه
 خه فته دوورى ئه و، ليم دوور ناويته و
 ههر دوعا ئه كه م، يارم زوو بيته و
 قهزا و قهدهر من، هابه دهس يارم
 مه گهر زوو بيته و، خوهى بكا چارم
 هاوده م ته نيائي، سهنك سه بوورم بوو
 ههر چي خوه شيم بوو، بي ئه و له دهس چوو
 خه فته تگهل فره يك، له گيانم بهر بوون
 بيزارم ئيتر، له چه رخي گهر دوون
 له عنه تو لي بي، چه رخي زه مانه
 خوه شيت له من سهند، دانه به دانه
 ههر چهن كه چووگه، له دل نه چووگه
 ئاخر چهن سالي، هاوده مم بووگه
 تاوي نه تاوي، به يادي جاران
 پر ئه وي چاوم، بي ئه و له باران
 دل «نادر» بي ئه و، ههر ئه كا ههرا
 يا خوا بيوينم، له م دهور و بهرا

قۆمار

دوو لىۋى سوورى تۆ، ھاۋرەنگ ھەنارە
 دلە دىۋانە كەم، بۆت بىقەرارە
 لە ئەو رۆژەو، كە سەيدى چاۋى تۆ بووم
 شەو و رۆژ دوور لە تۆ، تارىك و تارە
 پەریشانم، ھەراسانم لە ژىنم
 لە دوورى ئەو دوو چاۋە، وا خۆمارە
 لە من دوورى، لە من دوورە خوەشى ژىن
 ئەسیر و ئاشقى تۆ، لىۋ بە بارە
 بە گۆشەى چاۋە كەت، بېروانە پىما
 كە مەجنۇنت، بەسەزوان و ھەزارە
 غۇلامى، نو كەرى، خزمەت، گدائى
 بە خاتر تۆ گولم، كەى عەيب و عارە
 تۆ ساقى بى، خوەشە مەس بىم ھەمىشە
 شەراۋ بى تۆ بخووم، ۋەك ژەحرى مارە
 بە من بىژە، عەزىزى دوور لە چاۋم
 چ جور ئاخىر بىكەم دوورى تۆ چارە؟!
 ئەزانم عشقى تۆ، گيانم ئەسىنى
 ئەويندارى، خەتەرنا كە، قۆمارە
 بى با دەرچى لە دل، پەنجى نەبوونت
 كە «نادر»، پەنجى بى تۆ، بى شوۋمارە

قەرار وانەبوو

دوورت گرد له من، عەزیز، له بەر چی؟!
 قەرار وانەبوو، دڵ بوەیی، دەرچی!
 دلی من شیشە، زۆر ساف و سادە
 بەلام دلی تو، له جنس فوولادە
 دلم دا بە تو، پالم دا بە تو
 نەمزانی جەفا، ئەوینم له تو
 منت بە جی هیشت، بەم گشتە داخەو
 بی تو ناخەفم، جا بی تو، کوا خەو؟!
 قەسەم بۆت ئەخوهم، بە قورعان قەسەم
 بە ئاگر تو، ئەسووزی جەسەم
 ئەمکوژی ئاخر، جەوور و جەفای تو
 ئەگەر دێقم کرد، ئیتەر له پای تو
 تو بە حە کیم و تەیب ئەزانم
 بی بۆ لام تاوی، کەم کە له ژانم
 دلت بۆ گۆرا؟!، بۆ عەووەز بووگی؟!
 چەت دی له من و، له لای من چووگی؟!
 ئەو نە نازت کرد، عۆمرم بە سەر هات
 هەناسەم بی تو، زۆر له دڵ دەر هات
 بی تو له گیان و له ژینم تیرم
 ئەگەر نەتمدی، بە خوات ئەسپیرم
 ئیسە کە ناکات، نالەم لیت ئەسەر
 مەرگ «نادر» یا خوا، بیڕن بۆت خەوەر

قهزای چاوه کهت

قهزای چاوه کهت، شیرین، چاو به کل
 له ناو ئەم خەلکە، هەر تۆم ها به دل
 دوو چاوی نازت، چەنئ خۆمارە!
 دیەن چاوانت، هەر وه ک قۆمارە
 ئەونە زەریفی، کەس ناگەیتە پات
 دوو چاوی مەستت، عاشق له پا خات
 حەمد و سەنا بۆ، خالق چاوه کهت
 له بیرم ناچی، هەرگیز ناوه کهت
 خەفەت فیراقت، له دل من زۆرە
 حالم بپرسە، حالم ناجۆرە
 دل وه ک منالی، ئەگرئ بەهانەت
 تۆ خوا، عە کسێکت، بە پیم ئەمانەت
 تۆ له من دوور و، من دوورم له تۆ
 خوا ئەو خوا یەسە، بمرگەینی بە تۆ
 له خوام داوایە، تۆ به من گەینی
 شادی بوینم، له ژینم، بەینی
 دلەم دا به تۆ، لیتی ناسینم
 تەرکم کە ی ئە گەر، بی تۆ نامینم
 تۆ گۆل شیرینی، من خوەم پەپوولەت
 خوەم ئە کەم به دەور، بالات لەت و پەت
 دل وه ک دل «نادر»، کوا لەم زەمانە؟!
 سزای دلی ئەو، تیر و کەمانە؟!

قه سه م

قه سه م به وه عده و قه وُل و قه رارت
 دینی له من سه ند، چاو پُر شه رارت
 قه سه م به بالّای، به رز وه ک چنارت
 بووگه به ئاوات، بم له کنارت
 قه سه م به چاوت، وا پُر له نازه
 ژیان له ته ک تو، بو من نیازه
 قه سه م به ئایه ی، تواو سووره کان
 به وینه ی جوانت، هه ر وه ک حووره کان
 قه سه م به ئه و خوا، وا ها له م به را
 دلم له دووریت، هه ر ئه کا هه را
 قه سه م به روژگ، نویژ و عبادت
 من به نه بوون تو، هه ر ناکه م عادت
 قه سه م به چاوت، له بیرت ناوهم
 چۆن عشق تو ئاخر، له دل خوه م لاوهم؟!
 قه سه م به شه راو، وا بووگه هه رام
 ئه وینت دین و ئائینه و مه رام
 قه سه م به باران، فرمیسک هه ووره کان
 رازیم به مردن، له ناو قه ووره کان
 قه سه م به و که سه، وا ئه یژن پی خوا
 بیژه ئه و دله، سه ندو له من کوا؟!
 قه سه م به گیانت، به مه رگی «نادر»
 رازیم حوکم مه رگم، خوه ت بکه ی سادر

کچه کورد

تۆم دی، ئەو رۆژە، لە ناو زەماوەن
 دیم بالای بەرزۆ، وە ک کیف دەماوەن!
 کراسی گولگولی، زۆر پیت ئە کەفی
 بیت بە یاری من، ئیرس لیت ئە کەفی
 سەروینت، سرکە ی، شالت هەوریشم
 تا رۆژی کە هەم، نازت ئە کیشم
 پاپۆش ئە تلەسی، دەسمال کوودەری
 بە شکەم قەبول کە ی، من بە نوکەری
 سوخمەت مەخمەلی، بە دەوریا تە لا
 لە چاوخۆمارت، ئەواری بە لا
 دووگمە و دۆلاوی، سوخمەت لە تە لاس
 بو دیەن بالات، چاو من بەرە لاس!
 ئەنگوشتەر دەستت، بەرق ئە داتەو
 دلەم هەمیشە، ها بە لاتەو
 ملوانک ملت، لە مرواریدە
 دۆژمەنت پەمری، ئاوە ها دیدە!
 لە دوورەو بەرق ئا، گۆشوارەت، تە لاس؟
 بەرق چاوت زۆرتر، چاوت زۆر بە لاس
 لە چک ناسکت، لە تۆری چینی
 داواکەم لە خوا، بە لا نەوینی؟
 چەنی شیرین بوویت، کەوشۆ کردە پات
 بیژە بە چاوت، کەم زووخ بە من بات

چو ویتە سەرچۆپی، لە ناو ھەلپەرکێ
 ئەتێرسی لە خووت، بێم بە دلبەر کێ؟!
 چاوی لە من خە، بە گۆشە ی چاوت
 سەنەد ئەم دلە، بە کەمە ناوت
 دل منۆ پێکا، نازار، بە نازی
 ھەر وہ ک کوتری، ئەسیر کا بازی!
 ئیشارەم لیت کرد، و تەم بە ساقەت
 کەم بە نازی خووت، بێمکە بێ تاقەت
 تەعارف لیم کە، بێمە بن چۆپیت
 ئاخەر ھەز ئە کەم، لای دەسم، تو بیت
 ھالم خراو و، فرە ناتاوہ!!
 جەرەقە ی عشقت، ئە یژی ماتاوہ!
 تو ئاو ھە یاتی، من وہ ک ئاگرم
 تە ھەم، لە چاوت، دەس ھەل ناگرم
 ھەمد و سەنا بو، پەر وەر دگرم
 بو ئەو خوا یە وا، بەوکا بە یارم
 تو بی بە یارم، لە خوا م شا کرم
 تو بە، بە سولتان، من خوەم چاکرم
 «نادر» بە قوربان، روومە تی جوانت
 ژینم شیرین کە، بە شیرین زوانت

کړچ و کال

له دهس ئه دلبهړه، واکړچ و کاله
 شهو و رږوژ و، ژيانی من چه تاله!!
 له بیر خوهی بردگه، قهول و قه راری
 له لای من بووگه دلدارم، فهراری
 به دهس جهور و جهفای یارم، له دهس چووم
 له بیر، چاوخوماری دیده مهس، چووم
 نه سیرمی کرد، به ناز و پیکه نینی
 نیه ترسی، له هیچ نائین و دینی!
 له دووری چاوه کانی، زور کلافه م
 له داخا، ههر شهو و ههر رږوژ، له کافه م
 له دهس عشقی ئه وه، واهلم ئه یشی
 به من و عاشیقم، دیوانه ئه یژی
 مه رام و کاری ئه وه، جهور و جهفایه
 له من دووره، ژیانم بی سه فایه
 وه کوو ئه و دانه بو، کوتر ئه پړیا
 له چاوی ئه وه، بو دل من، دانه پړیا!
 له سهر ئه وه، خزم و قهومی خوه م، له دهس دا
 وهلی ئه وه، ئه وه ئه وینه، دا به دهس با!
 خوهشی بی ئه وه، مه حاله من بوینم
 به لامه و، سه هله له م دونه، پرووینم
 به سه «نادر»، مه وه دلته نگی له یلت
 خه ریداری نیه، ئی حساس و مه یلت

کویر بووگه چاوم

تۆ ناوینم گولم، کویر بووگه چاوم
 حهزم وایه، ره شهو بی، بی تۆ ناوم
 له من سهندی فیراقت، نووری چاوم
 بوه خشه چاوه کهم، گهر بی تۆ ماوم!
 به چاوم تۆ نهوینم، چاوم بۆ چهس؟!
 له دۆنیا، دل به تۆم خوهش کرد، نه هیچکهس
 رهش و تاریکه ههر شوینی نهوینم
 گولم، بی تۆ چه خاستر، با نهوینم!
 له بیرم تی، جه مالت وه ک گولی بوو
 له ناو باخی ژیانم، ته ک گولی بوو
 له مه وولا، نـازهنینی سه رزهوینم
 جه مالی تۆ، له ناو دلما، نهوینم!
 به تاسهی چاوی مه ست، جار جاری
 له چاوی کویری من، باران نهواری
 بوینم کاش دووباره رهنگی چاوت
 ههر نهو چاوه، که دلمی خسته داوت
 گلهی بی، وا عه یادهت من نه هاتی
 وه ک نهو رۆژانه وا، بۆ لام نه هاتی
 له نهم دۆنیا فه قهت، ههر تۆیت نهوینم
 عه زیزی چاوشیرین، مه رگت نهوینم
 دلی «نادر» له دووریت بیقه راره
 قهراری ئیمه ئیتر، سه ر مه زاره!

کەس لە تۆ ناچێ

تۆ وه ک کەسی نیت، کەس لە تۆ ناچێ
 بێ با بتوینم، خەفەت با لاچێ
 هەرگیز مەژە پیم، بڕو، دوورەو بە
 قسە ی جیائی، بە سەرما ناچێ
 بـم بە دەربانی، لە بەر ماله کەت
 ئەو پیم خوێشە، تالە سەر تاجی!
 سەید ئە گەر عادت، بکا بە سەییاد
 هەرچەن دەری کە ی، وەلێ هەر ناچێ
 پەند و مەوعیزە، ناکا لیم ئەسەر
 لە قسە ی حەساو، سەرم دەرناچێ
 ئەو نە عەزیزی، لە بەر چاوانم
 خوێشم تێ بکەم، کەوشە کەت ماچێ
 وەعدە ی سەر خەرمەن، بۆچیمە نازار؟!
 تانەیتە مالم، خەفەت دەرناچێ
 شاد بی، بەرقەرار، داخ نەوینم
 هەمیشە سەوز بی، هەر وە کوو کاجی
 بێ تاقەتی تۆم، بێ تۆ ئەسووتم
 هەر وە کو نانی، ها لە بان ساجی
 بەرانبەر بە تو، من کەم هاورد
 وە ک قۆماربازی، کەم تیری خاجی!
 ئاخری لە پا، ئەمخا خەفەت تۆ
 لە بییری «نادر»، چاوه کەو ناچێ

که لاوه کونه

چاو خو چاونه، تور سه ياديه
 شکاری عاشق، بو تو عاديّه!
 دل من، دل نيه، شيتي ناهالي
 بو ديهن بالات، کاري، گهرالي!
 تو ئارامي گيان، سوکنائي دلم
 تو وه ک ريشه ي دار، من شاخ و چلم
 دلم خواهش نهوي، نه وه خته که تي
 خه فته دام نه گري، له لاي من، نه چي
 روخي وه ک مانگت، شاه کاته مات
 وه زير کيش نهوي، خواهي نه خاته پات!
 خه زان نه ويته، به هار له ته ک تو
 له ناو دل به ران، کوا که سي، وه ک تو؟
 حوزوور تو گهرما، نه دا به زمسان
 زوو بي، با بچي، سه رما له زمسان
 بو دووري توپه، دل بيقراره
 دلي سووتيا گم، پر له شه راره
 له دووري چاوت، من خه فته تبارم
 بو به زه يت نايته و، به حالي زارم؟
 که لاوه کونه س، ماله که م بي تو
 خواهش تى بمرم، به خوا، به جي تو
 تو گول باخاني، «نادر»، په روانه
 تو ژير و عاقل، من بوت ديوانه

كەي تېتەوہ؟

جوانىم لە دەس چوو، كەي بتوينم باز؟!
 كەي تى دووبارە، بۆ من بكەي ناز؟!
 ئارامى نەما، دڵم دوور لە تۆ
 دڵم حەز ئە كا، ھەر بە تۆ، بە تۆ
 ھەر تۆم ھا بە دڵ، حەز بە تۆ ئە كەم
 شيوەن لە دووريت، ئاخىر بۆ نە كەم؟!
 ئە گەر تۆم نەوئى، جا دۆنيام بۆ چەس؟
 لە ئەم دۆنيايە، ھەر تۆم بويئى، بەس
 كەسئى شك ناوہم، غەير از تۆ، گشكەس
 ھەر تۆ بوويت عەزىز، بۆ من دلوپەس
 عەھد و قەرارت، لە بەر چى شكان؟!
 ھەر ماتل تۆيە، چاوى خوئىن چكان
 دىر ھاتى وەلى، بۆ چووگى ئازا؟!
 بىئى خواحافزى، زوو خوہ تۆ رازا!
 يارى جارانم، پرەحمۆ بۆ نەما؟!
 منۆ بە جى ھيشت، تەنيا تەك غەما
 شيرىن تر لە گول، ئارامى گيانم
 لە بەر چاوم كەفت، بىئى تۆ ژيانم
 بۆچى بووگىتە، ھەر وەك بىگانه؟!
 نەيتەو دووبارە، مالم ويئرانە
 سوئندت ئە دەم يار، بە خاوەن مەككە
 دەس «نادر» جيا، لە دامەن مەكە

کیش و ماتم

وتۆ: «بى بۆ لام»، مېنىش زوو ھاتم
 تا رۆخى تۆم دى، دىم كىش و ماتم
 بۆ توشاي باللات، بەر مالت ھاتم
 وتم: «توشام كە، من خاكى پاتم
 رېگەي بەھەشتە، رېگەي ماله كەت
 ئەمخاتە بىر باخ، سەوزى شالە كەت»
 رېگەي مەنۆ دا، من ھاتمە پەنات
 گىيانى شىرىنم، چۆن نە كەم فەنات؟!
 تۆۋەك شەمامەي، خوەشەتر و زەرىف
 ھىچكەس تەك تەوا، ناوئەتە ھەرىف!
 خەرمەن زۆلفە كەت، ۋەختى ئەيتە با
 دلم با ئەيوا، ھەر ۋەك پەرەي كا
 ھەر خوەم بە قۆربان، پەفتارى ژىرت
 بە ھۆسنى ئەخلاق، كەفتگمە گىرت
 بۆ چاوخۆمارت، دلم دا لە دەس
 گىانم بە ساقەت، گىيان قابل بە چەس؟!
 دلى ھار و شىت، بى تۆ بى تاقەت
 عەزىز مېنى تۆ، ساحەيو لياقەت
 كەلامت شىرىن، ھەر ۋەك كۆلەي قەن
 خەفەت لە دلم، ئەكەي رېشە كەن
 دل «نادر»، بى تۆ، جاكەي ئەسرەوى؟!
 چەبكم بە دەس دل؟!، تەنيا تۆي ئەوى

گهردوون

گهردوون، هه ی گهردوون، گهردوونی زالم
 تو به نامه ردی، گردکته حالم؟!
 گهرده نو ورد بی، گهردوونی نامه رد
 بو دائیم ئه که ی، له ته ک من نه به رد؟!
 ئه ی فه له ک، گهردوون، ژینی بهر چاوته نگ
 بو جیات کرد له من، یاری زورقه شه نگ؟!
 یارت له من سه ند، دوورت کرد له من
 به جی ره حمکردن، زولمت کرد به من
 ئیتر نه مماغه، بی ئه و، دلخو ه شی
 قسمه ت منو کرد، بی ئه و، روژ ره شی
 هه می شه، جار ان، له لای ده سم بوو
 له بو رزگاری، هه ر ئه و به سم بوو
 غه یر به دیه ن ئه و، دل ناگری ئارام
 فه قه ت ئه و تانی، دل من بکا رام
 به ده س خو هم نیه، هه ر بیرى ئه که م
 روژ به روژ زیاتر، خو هم پیری ئه که م
 ئه ی چه رخی فه له ک، گهردوون که جمه دار
 بو نه تکرد ته ک من، به خو شی ره فتار؟!
 به دلیکی پر، به ده سستی خالی
 له م دنیا ئه چم، بسیه ژین تالی
 یارت له من سه ند، شه و قم نه ماکه
 بو «نادر» خو ه شی، ئیتر چه ماکه؟!

گه رده نو ئازا

سهر لی شیویا گم، په ریشه حالم
 ئیتر ناتوینم، هاوار به مالم
 له وکاته و دلم، به تیر تو پیکیا
 قاتیم کردگه، سهرم لی شیویا
 دلم له دووریت، ئاگر بارانه
 له دلما هه سهرت، خو هشی جارانه
 به دهس تو نازار، دلی من جریا
 له دووای تو ئیتر، خو هشی لیم بریا
 به چاوی شیرین، به زولفی خاوت
 بی سیحر و جادوو، من که فتمه داوت
 ههر وه ک گا، نیشتم، له بهر ماله کهت
 به شکم بوینم، خهت و خاله کهت
 هه رچه ن پیرم و، ئیتر، نه جوانم
 هیشتا ناوه کهت، هاله سهر زوانم
 پیر بووم به دهسته و، یاری نازارم
 نازانم بو چه، نه کهی نازارم؟!
 نازانم نازار، بوچ واته پی هات!
 منو روسوا کرد، له شار و دیهات
 هه رچه ن له لای من، چووگی تو ئازا
 نازارم زور دی، گه رده نو ئازا
 خه فته دووری تو، له دل دهر ناچی
 مه گهر ناو «نادر»، له ههستی لاجی

له بیرم ناچی

هه‌میشه ناوت، ها له سهر زوانم
 شهو بیړه خه‌وم، چاوت برپوانم
 له بیرم ناچی، شیرین زوانم
 له بیر بردن تو، جا چوَن ئه‌توانم؟!
 تو هه‌ی له کوینا، نازهنین یارم
 ئه‌مه به‌ینیکه، من به‌ته‌مارم
 له دلما دائم، خه‌فته میمانه
 عه‌جه‌ب میمانی، ناچی له‌م لانه!!
 له لای تو نازار، ژینم چه‌خو‌ش بوو
 وه‌لی وه‌ختی چووی، ژینی من ره‌ش بوو
 ئه‌سیر دوو چاوی، شوخ و به‌لاتم
 ده‌س له بانای ده‌س، بی‌ده‌سه‌لاتم
 له دووای تو دائیم، مه‌ینه‌ت به‌شم بوو
 جفتی شه‌ش لازم، من یه‌ک شه‌شم بوو!
 ده‌ردی ده‌رووونم، ده‌ردی لاعه‌لاج
 ده‌ردی له نووک پا، هه‌ر تا‌که مه‌لاج
 مه‌گه‌ر تو بکه‌ی، ئه‌م ده‌رده عه‌لاج
 لو‌که‌ی بی‌مه‌سره‌ف، خاس ئه‌کا هه‌لاج!
 تو ساقی من بوویت، من مه‌ستی باده‌ت
 ساقی نازهنین، سه‌خته ته‌رک عاده‌ت
 باز بو لای «نادر»، ئاواته‌که‌م بی
 تو نه‌وی لامه‌و، دلخو‌ش که‌م به‌کی؟!

له یلم بی مه یله

له بهر چاوانم، پروومه تی له یله
 به داخه و له یلم، به من بی مه یله
 یارم بی مه یله و ته حویل ناگری
 له جه رگم دهرهات، کزه ی ناگری
 دینه نه و یاره، ههر سهر ناگری
 نامه یش نه گهر بهم، لیم وهر ناگری
 کلیل درگای دل، کهفته دهس یارم
 به تیر برژانگی، من گرفتارم
 تیژی برژانگ و بروی دلدارم
 برینی نیاگه، بان دل هه ژارم
 دیمه ن یاره کهم، وینه ی مانگه شه و
 چاوم دوور له نه و، ههر ناچیته خه و
 چاوم پر له ئاو، دل پرله زوخواو
 وه ک ماسی مردگ، دل کهفته سهر ئاو!
 یاری شیرینم، شیرینه وه ک توو
 به پای نه و سووتیام، جوانیم له دهس چوو
 یاری دوور له من، له من بیخه وهر
 وه ک شاخه ی چنار، چووگمه ژیر ته وهر!
 ئیتر وه ک به فره، موی چه رمگ سهرم
 ههم یار، ههم خوه شی، دوورن له بهرم
 هاوینیش بی نه و، نسرم و سهرده
 رهنگ و پرووی «نادر»، وه ک گه لازه رده

ماسی سوور

من ئەو ماسیمه وا، دوورم له دەریا
 خەفەت، مەینەت، بەلا، پڕیا بە سەریا
 ئەوینم دەوری خوەم، دیواری شیشە
 بە تەنیاپی، لە زیندانم، هەمیشە
 لە ئەم زیندانە دائم، بۆی بەلا تێ
 خۆ ناوینم بە چاو، پڕیگە ی نەجاتی
 پەنگم سوورە، وە کوو گولگەل بە هاری
 لە ناو و، پەر لە زووخی بیقەراری
 پەنگ و پوختاری سوورم، پەنگی خوینە
 بریندارم، پەفیقان، هان لە کوینە؟!
 دل و هەم تونگی من، زۆر تەنگە یاران
 لە بیرم کە ی ئەچێ جا، بیری جارن؟!
 بە پوژ و شەو، لە ترسا هەر ئەلەرز
 پەژارە و مەینەت و غەم، بووگە فەرز
 دلەم بۆ بەحر و دەریا، شیت و هارە
 لە دەریا، بەزمی شادی بەرقەرارە
 دلەم، دیوانە، عاشق، بیقەرارە
 بە تاسە ی روومەت و پوختاری یارە
 فەلەک، پوژی بە مەیلی من، نەگەر یا
 ئەشی پوژی بچم، خوەم خەم بە دەریا
 ئە کەن یاران و دۆسان، لێنە قاوم
 بیانوینم، ئەو ی، پوشتن دوو چاوم

بچم تهرک ئەم دیاره و، ئەم ههواکهەم
 فیراقی یار و دەردی دڵ، دەواکهەم
 پەیاکهەم قەوم و خزمی خوهم، دووباره
 لە گەل یارم، تواشا کهەم ههساره
 خەفه تبارم، بە کۆلم غەم ئە کیشم
 لە تەنیائی، شەو و ڕۆژان، پەڕیشم
 فەقەت «نادر» ئەزانئ، من چە ئەیژم
 بە لایەو، دەردی دووری، بۆیە ئەیژم

مالم ويرانه س

مالم ويرانه س، بيمه ناو مالت؟!
 بويني حالم، بوينم خالت؟!
 بي تو نه ماگه، نه سه بر، نه تاقت
 تو هه ي له كوينا؟! تا بم به ساقه ت!
 ته پ و تو ز ريگه ت، سورمه ي چاوه كه م
 برو ي كه وانت، شه و، ميحراوه كه م
 دل ساف و ساده م، بردو به غاره ت
 بووگه به ئاوات، ديه ن دوو باره ت
 نه سيرت بووگم، به دهسته و، گيرم
 ناوه جوانه كه ت، ناوهم له بيرم
 يادگار ه كه ت، هيشتا له لامه
 له وه خت دلته نكي، پشت و په نامه
 نازانم بوچه، ناپرسی حالم!
 له دوو ري تو يه، نه ونه زين تالم
 هه روا نه زانم، زه نجير كرپا گم
 په ر و بالم كوا؟! چه ني داما گم!
 كارم روژ، خه فته، شه وگه ل، ناله يه
 زينى تالى من، بامه تاله يه!
 ئاگر له سينه م، وه ك كووره بهر بوو
 به حه سره ت وه سلت، عومرم به سهر چوو!
 دهواي دهر د «نادر»، جام و پياله يه
 روژي، وه ك شه و رهش، نه يژي سياله يه!!

مانگ رۆ خسار

رۆومه تی جوانی، وه ک مانگ، ئه درۆشی
 دیمه نی به مانگ، ههر فه خر ئه فروشی
 منی خست له پا، برۆی که وانی
 خوژگه ئه بوومه، خه یال شه وانی
 دلته نگم بۆ ئه و، حه فت رۆژی حه فته
 دلی من ئاگر، ئه وین ئه و نه فته!
 که نین و شادی، بی ئه و لیم دووره
 ئه و نه گیریا گم، چاوگه لم سووره
 نه مزانی به ناز، دل ئه خاته داو
 عاشیقم ئه کا، ئه مکاته به دناو!
 دلخو ه شیم ئه و بوو، دلخو ه شیم نه ما
 ته نیا ئه ستیرهم، ئه و بوو، له سه ما!
 کار ئه م زه مانه س، ههر هات و نه هات
 دلدار وه فادار، ئیتر بووگه قات!
 ئاو ئیتر گۆزه شت، له گه رده ن، له سه ر
 به سۆرعه ت، وه ک با، عۆمرم چۆ به سه ر
 خه تای که س نیه، خوهم چاره ره ش بووم
 له شای و خو ه شی، دائم بی به ش بووم
 خوهم که م به ساقه ی، رۆژی له رۆژان
 هه رچه ن که رۆوگه و، رۆوی له من پۆشان
 «نادر»، خاترخای، بالاکه ی ئه وه
 تا یاری نه یته وه، رۆژی ههر شه وه

مانگی شه و چوارده

چاوت، مه ست تره، له تواو چاومه سان
 شیرین تری تو، له تواوی که سان
 مانگی شه و چوارده، که ی وه ک تو ئه وی؟!
 ماتل دیه ن تو، ههر رۆژ و شه وی
 چاوانت سه ندی له من، سه بر و هیز
 ههر وه ک، ئه و ئاسه، ئه یکو تنه بان میز!
 به شویتا ویلم، ویلانی شاران
 له شاری سینه، ههر تا که تاران
 ئه ونه گیریا گم، کویر بوو که چاوم
 له هیجرانی تو، ئه گریجه خام
 خه تای من چه بوو؟ نازه نین ره عنا
 دوورت گرت له من، بوخو هس، وه ک نه عنا!
 یادگار تو، چاوی پر باران
 بو سه رم لی نای، وه ک جاری جاران؟!
 له ئه م دۆنیا یه، من فه قه ت تو، هه س
 به خو شی تو، وه و، ئه کی شم نه فه س
 بی با فینک بی، دل پر یا وه که م
 با وشکه و بیته و، تاوی، چاوه که م
 بی با بتوینم، خو لیت، که م ناوی!
 رازی م بتوینم، له گو شه یک، تاوی!
 چه ئاسان «نادر» که فته ناو داوت!
 ویلی نه که ی، تا، ئه ینته تاوت!

من به سه زوانم

له ناو خه يالم، بو تو ئه پروانم
 جه فام پيم مه كه، من به سه زوانم
 تا تو ئه وينم، زوو خوهم ئه بازم
 رهنگم ئه پهرى، ئه ي گولى نازم
 دوور له تو حالى، دلم خراوه
 وهك گوشت قوروانى، پهل پهل كراوه!
 توم زور خوهش ئه وي، زورتر له گيانم
 مه بهستى من تويت، له ناو ژيانم
 خوهشم تى له گول، ئاخىر تو گولى
 شيرين و خوهشبو، وينه ي سونبولى
 ته مارم روتى، تو بيته مالم
 وهك حه كيمى خاس، بپرسى حالم
 هاژه ي ئاو ههر تى، له كانى چاوم!
 بو ئه وه، چو وگه، له بيرت ناوم
 ههم شه و ههم روت، له بهر چاو من رهش
 به غه يرى وهره هم، نه ودا به من بهش!
 بيكه بو خاتر، ئه و چاوه مهسته
 مه مكوژه، ههرچهن، حهقت به دهسته
 مه چو، با نه چى، شادى ژيانم
 ئه زانم بى تو، دهر ئه چى گيانم
 كه نين، نازهنين، بى تو چه سهخته!!
 تو نهوى «نادر»، ئيتىر به وه بهخته

مۆسافر

چو وگى بۆ سەفەر، عشقتى لە لامە
 دَلَم عاشقە و، ھەر يەك كلامە!
 خاتىرە زىزىت، لە دل ماگە جى
 لە چاوم باران، ھەروا چۆن ئەچى!
 ئەمخاتە بىر تۆ، سەر چنارە كان
 گول و شكۆفە و گەلای دارە كان
 شەوى خەوم دى، «ئەھاتى لە دوور
 چاوم رۆشن بوو، دَلَم پىر لە نوور
 چوینە بەر مالت، بەر پەنجىرە كەو
 ئىشارەت لىمكرد، بە سەر پەنجە كەو»
 دىەن خەو لە كوئى؟!، دىەن تۆ لە كوئى?!
 رۆژى رۆشن و، تارىك شەو لە كوئى?!
 نازانم بى تۆ، ئىتر خوەشى چەس
 بىرەو دووبارە، دەس بنمە ناو دەس
 مالە كەم بى تۆ، بووگە وىرانە
 بىرەو دووبارە، خوەشى بىرانە
 بۆ دىەن بالات، خوەم تىمە پىشواز
 ۋەك كۆتر، ئەكەم، بۆ لای تۆ پەرواز
 ۋەختى ھاتىتەو، جا بىرە مالم
 بالا لە نىزىكەو، بىزانى حالم
 چاۋىنتىزار و، دەس لە بانى دەس
 دل «نادر» فەقەت، تۆى ئەوئىت و بەس

مۆعتادی تۆم

رۆژى له رۆژان، تۆ به گير تيرم
 ئەيژم مۆعتاد تۆم، من به تۆ فيرم
 من مۆعتادی تۆم، تۆ عادت منى
 مانعى زكر و عيادت منى
 من بى تۆ خەوم، هەر پيا ناكەفى
 بەوبەخت ئەو شايە، رۆژى، گاكەفى!
 ژانم پيا پيچيا، بى كە عەلاجم
 بى با بىم بە شا، خوەت بى بە تاجم
 شیرين ترى تۆ، لە شیرين فەرهاد
 بيچارەمۆ کرد، هەى داد، هەى بيداد!
 ئەى شیرين، تەبيب، بى بگرە ياوم
 بەشكە وشكەو بى، فرميسكى چاوم
 كەى تیتەو بۆ لام، دۆسە دوورە كەم؟!
 سەمەر ژيانم، سیفە سوورە كەم؟!
 شەو و رۆژ بى تۆ، خەرىك رنجەرۆم
 ئەگەر دیر بیتەو، لە دۇنيا ئەرۆم!
 بى سەرم لى بە، دلم زۆر ئەيشى
 لەو رۆژەو كە چوويت، نەمدى هیچ عەيشى
 هەر وەك مۆعتادى، بە تۆ مۆحتاجم
 تا باست ئەكەم، ئەيژى وراجم
 «نادر»، دەرد هيجران، تاكەى بكيشى؟!
 بیرهو با خوەشى، بازەم بچيشى

مونا جات

عه قلت دا خالق، من نه مخسته كار
 ته ك عه قل و مه نتق، من كردگمه قار!
 دلت دا به من، كه دل بهم به تو
 وه لي به ناحق، كردم رهم له تو
 چاوت دا جفتي، كه خاس بتو ينم
 نه تم دي، كو ير بم، تا پوژ پوينم
 به نه دوو گويچكه، كه تو دات به من
 پهندم گويي نه دا و، دل گويي نات به من
 ده ست دا كه دهس، بهر نام له ده رگات
 بيچاره به خوه م، هه وهس بهرم نات
 دو پات دا بچم، به ريگه ي راسه
 كه فتمه شوين شەيتان، نه مه كه ي خاسه؟!
 زوانت دا بيژم، هه مد و سه ناكه ت
 هه مدم نه كرد و، كه فتمه فه لاكه ت
 عه تات كرد به من، نه م دو نيا گه و ره
 وه لي ديت كار من، هه ر جه فا و جه و ره
 من ته ركي تو م كرد، تو ته ركم مه كه
 لال به هه مدي خوه ت، روژ مه رگم، مه كه
 ساقه ي سه ر ره سوول، خالق خه تا پوش
 هه رچي خه تام هه س، بيكه فه راموش
 تو گه و ره ي، خالق، من بوو چك، زه عيف
 ره حمي كه، ره حمان، به «نادر»، نه حيف

مه پړو

با تهنيا نهوم، له لای من مه پړو
 دۈنيا به بې تو، وه ک کونه په پړو!
 چاوم گيرياگه، پر جامې شه راو
 دۈنيام له بهر چاو، بووگه وه ک سه راو
 تو نه وی، شادی، سهر له من که ی ئات؟!
 دلی دیوانه م، هر سازی نه ی، ئات!
 تو بی بو لای من، ته ک تا تی خو هشی
 زوو هه را ئه کات، له لام پړو ژ په شی
 خو درو ناکه م، به خواوه ن قه سه م
 عشقت ها له ناو، ته واوی جه سه م
 تهرکی من مه که، من به توم پابه ن
 دلی تو به رده، یا مشتی ئاهه ن؟!
 دۈنيای من بې تو، ئه رزشی نیه
 دل شکیاگ به رگه ی، له رزشی نیه!
 تکت لئ ئه که م، ده سم به دامه ن
 به فارسیش ئه یژم، «بمون تو با من»
 له ئه م دۈنیا یه، تو حاجه ت منی
 من ساقه و گه لا، تو ریشه و بنی
 من وه ک که ویرم، تو کانی ئاوی
 من خار و درک، تو گولگولاوی!
 تو له یل «نادر» ی، شیرینی ته نناز
 هه رچه ن ئه زانم، ئه مکوژی به ناز!

مه كه ئازارى من

دوو چاوى پر له نازت، پر شه راره
 به بوونی تو، ژيانم به رقه راره
 بو دوورى كهى له من؟!، ئهى نازه نينم!
 هه رتا كهى، شه رم و نازى تو، نه وينم!
 خه يالى تو، كه تيته ناو خه يالم
 چه نى شيرين ئه وى، زوو ژينى تالم
 جه مالى وه ك تو شيرين نه ديگه
 خوه شه مالى، به مالى تو نزيكه
 خوه شه روژى بوينم په نجيره ت باز
 له پشت ئه و په نجيره و، بو من بكهى ناز
 له دوورى تو بزا حالم چه زاره!
 خه فته تو، له دلى من، سه د هه زاره
 به شوينت كه فتگم من، ده س به دامان
 له من بيزار مه وه، ئهى دل بهر، ئامان
 له بى بردن تو، كارىكى مه حاله
 نه جاتم به عه زيز، له م ئاه و ناله
 ئه من شه معم، به عشقى تو ئه گرسم
 ئىجازه م به، كه بيم، حالت بپرسم
 تكارم له خوا وهن، بيقه زا بى
 به قوربانته ئه وم، گهر خوه ت ره زا بى
 سه ريكم لى بده، نه مماغه تاقت
 مه كه ئازارى من، «نادر» به ساقه ت

مه كه مه نعم

به چاوانت به من كردۆ ئيشاره
 وه كوو ديوانه، عقلم دا ئيجاره!
 وسالت بووگه ئاوات و ئهوينم
 نهوى، ميخام ژيان ئيتر نهوينم
 ئه كا ديوانه دل، چاوى تو داوا
 بووه ميمان و، دهردم كه موداوا
 له دوورى چاوى مهستى تو، خو مارم
 بو ناپرسى له رهنجى بى شو مارم؟!
 له دووريت ههر، هه ناسه هه لئه كيشم
 به خاتر تو به لهرز و، ياو و ئيشم
 له خه ودا، تو ئهوينم، ئهى ئهوينم
 وه كوو تو، كوا گولئى، ناو سه رزه وينم؟!
 به يانى، رپوژى رپوشن، تا خوه راوا
 من و دل، ههر له سهر، تو مانه داوا!
 بمينه، دؤس و يار و ئاشنا كه م
 له به حرى چاوه كانت، با شنا كه م!
 تو دلسوز و رهقيق و يارى باشم
 له بان دارى، گولم، ناووت ئه تاشم
 مه كه مه نعى دله ديوانه كهى من
 سه رى به، بي ره ناو، وي رانه كهى من
 تو رپوژى حه شر و بازارى قيامه ت
 مه كه «نادر»، له سهر عشقت، مه لامه ت

مه گهر کافری؟!؟

بۆ نایته و بۆ لام، عه زیزگیانه کهم؟!
 له بهر چاو ئه خه ی، بۆ ژیا نه کهم؟!
 بۆ وه کوو جار ان، حال م ناپرسی؟!
 مه گهر کافری؟!؟ له خوا ناترسی؟!
 چاوم له دووریت، وه ک کانی ئاوی!
 داخی تو له دل، ههر کونه ناوی
 چاوم به قوربان، دوو چاوی کالت
 بی بۆ لام رۆژی، بنیشمه پالت
 سه برم زیا نیه، وه ک سه بری ئه ییووب
 دلی من شیشه، شکیا گ و مه عیووب!
 ئه گهر نه ی، به خوا، تیمه بهر مالت
 خوه م شه هید ئه کهم، به خاتر خالت
 دلم به غه یر تو، به کهس خوهش نیه
 به غه یر از خه فته، بۆ من بهش نیه
 ژانم پیا پیچیا، له دهس ئازارت
 من ئه که ی فیدای، گهر می بازارت؟!
 فهرقی چهس بی تو، مان و نه مانم؟!
 به جی عزرائیل، خوه ت بگره گیانم
 نه خوهش بالای تو، بۆ تو هیلا کم
 بۆ چیمه بمرم، بیته سه ر خاکم؟!
 ئه گهر بی بۆ لام، خه فته چی له لام
 ژین «نادر» ئه وی، شیرین و به کام

نازاره کهم

دل ئاواره بوو، به شوین نازارم
 ههر ئهو نازاره، ئه یدا ئازارم
 له بی تاقه تی، پرووی خوهم کرد له باخ
 بولبول و قومری له سهر شاخ و داخ
 له گوشه یک نیشتم، دهس و پا خهسه
 دیم یاره کهم هات، بهو چاوه مهسه!
 سلامی کردم، وتی: «سلام له من»
 وتم: «قهی چا کا، تویش دل، بهی به من؟!»
 له لای من مه پرو، با دلم نه شکئی
 مه گهر خوار دوومه، به ناحق بهش کی؟!
 به چاو شیرینت، تاوی بوم بروا
 کی ههسی ئیتر قژ، دریژ، فر، واه؟!
 له لام بمینه، با تاسه م بشکی
 له دواي تو نازار، ناز بکه م، قژ کی؟!
 قاوکه لیم تو خوا، خوه شه تهنینو!
 چه نی حه ز ئه که م، من به که نینو!
 وتی: «ئاشقی بازاری نه ما»
 ده وره ی دل به ری، نازاری، نه ما!
 تا چاوم باز کرد، دیم یارم چووگه
 دل پر له ئاگر، وه ک تهنوور بووگه!
 نه مزانی که ی هات!، نه مزانی که ی چوو!
 بهین من و ئه جهل، ماگه ته لی موو!

له من خهفت ئه، خو دهس ناکیشی
 دل و دهس و پا، گترگیانم ئیشی
 رۆخسارم زهرد و موی سه، له رهنګ دیان
 ماگه له عۆمرم، ته نیا فهقهت سیان!
 ئهونه پیر بووگم، کهسی نامناسی
 بهم زوویه ئه مرم، بی دهنګ و باسی!
 یاره ب به خاتر، شه ونویژ که رانو
 ره حمی خه ره ناو، دل دلبه رانو
 تهپ و تۆز و ریخ، بهر مال یاره کهم
 من عه وهز ناکه م، به تواو شاره کهم
 دلّم دارزیاک، جه رگم که واوه
 خوهشی دل «نادر»، بی ئه و ته واوه

نامه

نامه یك ئەنووسم، به فرمیسكى چاو
 بو یاره كهی خوهم، وا خستمیه داو
 بو یاری نازار، عه زیزتر له چاو
 كه چاوم بی ئەو، پر ئەوی له ئاو
 بنووسم: «بو تۆ، جه رگم كه واوه
 دلی من موحتاج، به «ت» و «واوه»!!
 قه زای چاوه كهت له چاوم كه فی
 خوژگه دلّه كهو، به داوم كه فی
 چاوم دوور له تۆ، هه رگیز ناخه فی
 جه ژنه ئەو رۆژه، چاوم پیت كه فی
 دوورم له چاوت، حالم خراوه
 درگای دل فهقهت، بو تۆ كراوه
 وه ك زیندانیه، دلّم دوور له تۆ
 هیچكه سی نیه، بان دهس، ژوور له تۆ
 ژین و ژیانم، بی تۆ فانیه
 خوژگه زوو بمرم، ئیشیک ئانیه!
 دهور و بهرم چۆل، كهس نه ما له لام
 دهردیكم ههس من، بی دهوا و، زه لام
 قه سه م به دین و قه سه م به پیرم
 خاترجه م به تۆ، ناچی له بیرم
 له بیرم بو هی، له بیرت ناوهم
 مه گهر ناو «نادر»، له م ژینه لاوهم

نامه وی

دل له دلدارم، نه گهر، نه گری خه وهر، من نامه وی
 نه و نگاره، بی له دل من بیخه وهر، من نامه وی
 شه و نه چم، کولان به کولان، تا بگه یمه، ماله که ی
 بانگی که م تا بیته دهر، گهر نه یته دهر، من نامه وی
 نه و قهراری به ستووه، بموا له گهل خوه ی، بو سه فهر
 گهر بکا نه و دل به ره، بی من سه فهر، من نامه وی
 من به ئاواتم، بچم بو باخ و گولزاری، وه لی
 گه شت و سه یران، بی حوزووری هاوسه فهر، من نامه وی
 چونکه عومر و، گیان و روح و، ژین و ئائینم نه وه
 عومری من، نه و دل به ره، باته هه دهر، من نامه وی
 گهرچی خوه م، وه ک بولبولی، بو یار، نه نالم، روژ و شه و
 بولبولی کونجی قه فهس، بی بال و په ر، من نامه وی
 بووگه دل، دوژمه ن له ته ک من، ههر به خاتر، یاره که م
 گهر بکا شی ت و، له شارم دهر به دهر، من نامه وی
 نه م هه موو ناله، که وا دهر تی شه و و روژان له دل
 گهر له دل دلداره که م، بی بی نه سه ر، من نامه وی
 من غه ریقی به حری فرمیسکی شه و و روژی خوه مم
 هاتنی، گهر بو گزه ری، ئاوم له سه ر، من نامه وی
 ژینی «نادر»، بی مه لال و مه ینه تی و، بی خه فته
 گهرچی هه م ئاسان و سه هله و بی خه ته ر، من نامه وی

نۆقلە دەم

لە دووری یاری شیرین، کەرچ و کالم
 وه کوو نهی، ههم شهو و ههم پوژ، ئه نالم
 عهزیزم چاوشیرین، نۆقلە ده میکه
 دوو چاوم پر له فرمیسک، چۆن چه میکه
 له من دوورهو بووه، بهینی، ده میکه
 فیراقی ئه و، عه جه ب رهنج و غه میکه!
 زه مانى دلخو هشی ته ک ئه و، به سه ر هات
 هه ناسه ی من له کونجی سینه، ده ر هات
 عهزیزم تا که چوو، رهنج و خه فته هات
 گو مانم وه خه تیه، بیژن به من «کات»!!
 له ئه و کاته و، له ئه و دلداره بریام
 وه کوو نامه، به دهس ئه و یاره، دریام
 له دووری ئه و، وه کوو ئاگر ئه سووزم
 به دهس یارم، به خاک، کی شیا گه پووزم!
 نگارم چوو، وه لی، من لی نه بریام
 وه کوو شه معی، وه کوو ئاگر، ئه گر یام
 له من دووره، وه لی، هه ر تیته بیرم
 شه وانه تا به یانی، بو ی ئه گیرم
 وه کوو زیندانه بی ئه و، ئه م دیاره
 دلی من کون کون و، پر له شیاره!
 دلی «نادر»، دوو چاری عشقی یاره
 هه رتا ئه و پوژه ژینی به رقه راره

نه بوون

دهوای دهرده کهم، هاب به لاتته وه
 دلّم ههر تاسه ی، توّ ئه کاته وه
 لیوت شیرینه، وه ک شاخه ی نه وات
 دهر د و بیرینم، له دل لائته وات
 دهمت وه ک نوّقه وه، به رهنگی خوّنچه
 چه نی شیرینی، خواهش لار و له نجه!
 ئه سیرت بووگم، بی زهنجیر و به ند
 دل قه بوول ناکات، نه سیّحت و په ند
 ئه سه ر لیّم ناکات، په ندی ئه م و ئه و
 شه و به یادی توّ، چاو ئه چیه خه و
 به شه و قی توّیه، سفح چاو باز ئه کهم
 روژم وه ک شه وه، شیرین نازه کهم
 خوه م ئه و په ره ستم، وه ک بوّت په ره ستی
 ئه گهر به زوّلّفت، بکیّشم ده ستی
 به و چاوه مه سته، ئاگری تیّمخه
 به قوربانّت بم، قه زای خوه ت لیّمخه
 ئه م هه موو ره نجه، به بوّنی توّیه
 دلّه شیّته کهم، بی توّ روّرویه
 نازه نینه کهم، بوّچه وا ئه که ی؟!
 له لای ئه م و ئه و، من روّسوا ئه که ی؟!
 تواسای گولّ ئه که م، توّ تیته خاتر
 خاترم بگره، توّ مه رگی «نادر»

نه ما ئه و ده وره

نه غه مخوارم ههس، نه كهس ليم ئا، سه را!
 نه يار ئه پرسى، نه كهس ئا، له ده را!
 نه هاو نشينى، نه دوس و يارى!
 نه راز و ره مزى، نه وه فادارى!
 نه بوى گولئ تى، نه ياره كه م تى!
 نه په يغامى خواهش، له ياره كه م تى!
 نه وه عده ي ديدار، نه وه ختى قه رار!
 نه ئاو بو ئاگر، نه ديدارى يار!
 نه يارى دلسوز، نه جام به ده ستى!
 نه وه ك من ئاشق، نه بوت په ره ستى!
 نه ئارامم ههس، نه دلارامى!
 نه ساقى له لام، نه پيال له و جامى!
 نه مهس مه يخانه، نه مهى په ره ستى!
 نه ديوانه و شيت، نه وه ك خوه م مه ستى!
 نه سه برم ماگه، نه قه رارم ههس!
 نه دلخو ه شيم ههس، نه لاي ده سم، كهس!
 نه ته بيم ههس، نه ده وا و ده رمان!
 نه يادى ياران، ئه چى له سه رمان!
 نه قه وول و قه رار، نه وه فا ماگه!
 نه مه يلى سه فهر، نه سه فا ماگه!
 نه سه يران خوه شه، نه باخ و چه مه ن!
 نه سه حرا ئه چم، نه ده شت و ده مه ن!

نه دين و ئيمان، نه قيامه تي!
نه ئه مين ماگه و، نه ئه مانه تي!
نه خاترات خوهش، نه ژينم به كام!
نه خوهر ئه وينم، نه هه ساره ي شام!
نه «نادر»، عاقل، نه سازين گهردوون!
نه مه يل به ژيان، نه ترس له نه بوون!

وتم: وتی:

- وتم: «شیئی تۆم، تۆم کردگه نیشان»
 وتی: «به شیئگهل، خوه م نامه نیشان»
 وتم: «ئه زانی هه ر چاوه پیتیم؟»
 وتی: «خوه شم هات، خوه ت وتۆ، شیتم»
 وتم: «عشقی تۆ له دل دهر ناچی»
 وتی: «به من چه؟! کاری که لاچی»
 وتم: «نازارم، بۆ ئهمدهی ئازار؟!»
 وتی: «له ئازار، گهرم ئهوی بازار»
 وتم: «بهرق چاوت، وه ک بهرقی سی فاز»
 وتی: «خوه شم تی، به وکوژم به ناز»
 وتم: «تۆ نهوی، به کی بنازم؟!»
 وتی: «تۆ سهیرهی، من وه کوو بازم»
 وتم: «چاوانت، بۆچه خوواره؟!»
 وتی: «دیهن من، ریسک و قواره»
 وتم: «وه ک قژت، مه مکه په ریشان»
 وتی: «عارفی؟!، له خیل دهرویشان؟!»
 وتم: «به جهفا، تال مه که ژینم»
 وتی: «ئه مهسه، ئائین و دینم»
 وتم: «بۆ دلت، وه ک سهنگ و بهرده؟!»
 وتی: «رووداری، پۆک و بی پهرده!»
 وتم: «نیهسم، بی تۆ ههساره»
 وتی: «ههساره، هه ر شهو دیاره»

وتم : «دوور له تۆ، گۆشه نشينم»
 وتى : «هاله كويى، غه مت بوينم؟!»
 وتم : «بۆچه وا، ره حمۆ نه ماوه؟!»
 وتى : «مه جبوورى؟ خوهت بهى له م ئاوه؟!»
 وتم : «بميينه، ئهى بال و په رم»
 وتى : «ديروه خته، بۆيه وا، ئه رم»
 وتم : «ژين «نادر»، بى تۆ بى نووره»
 وتى : «له عاشق، پيكنه نين دووره!»

وهسيهت

عهزیزه کانم، کوا، هه ن له کوینه؟!
 تواشاکه ن دلّم، چهن پر له خوینه!
 ئاخړین شیعرم، بیّن و بخوینن
 بو ئاخړین بار، که می بـمدوینن
 شیعرى ئاخرم، به جی وهسيهته
 ئه زانم خوهندن، وهسيهت، عهزیه ته
 کارم تواو بوو، ئاخړى خه ته
 وهختی قرتانندن، ته ناف و په ته!
 ههر ماگه له من، مشتی پیښه وه
 تـفاقه تم بریا، به دهس ئیښه وه
 نه حیف و زه عیف، لاغرو زه رد
 دلّم پر مه پنهت، هاو نشین دهر دم
 ههر چهن که پیرم، به عقل منالم
 ته قدیر وایه کرد، دائیم بنالم!
 په یمانه ی ژینم، ئیتر پر بووگه
 ئازای ئه نامم، له ئیش سر بووگه
 ئه وینم مه رگم، تیته پیښه وه
 ههر وه کوو ریوی، له ناو بیښه وه!
 چاوم ناوینی، گویچکم که پر بووگه
 شه رمه نده ی خوام و، چاوم ته پر بووگه
 پام یاری ناکا، چاوم ناوینی
 دیانیکم نه ما، له بو جاوینی

ناتوانم ئىتر، شىعرى بنووسم
 قەلەم ناويسى، لە بەين ئەنگووسم
 نەقاشى ناكەم، دەسم ئەلەرزى
 بە جىم بخوين، چەن نوپىزى، فەرزى
 نە بۆ خووم خاس بووم، نە بۆ كەسى تر
 تەقدىر گشت ئىمە، ھا بە دەسى تر
 گوناحم زۆرە، زوو بمرم خاسە
 رەحمى خوا فرەس، كەى جىگەى باسە؟!
 كەمى ئاوبىرن، دەسنوپىزى بگرم
 حەلالم بكن، با راحەت بمرم
 عومرم فەنا بوو، عاقىيەت شەرم
 لىباس عافىيەت، دەر كەن لە بەرم
 دللم لەم دۆنبا، زۆر بى تاقەتە
 لە مەرگ ناترسم، مەرگ پىم راحەتە
 وەختى كە مردم، عەزام بۆ مەگرن
 عەزا گوناحە، عەزا بۆ ئەگرن؟!
 غەرىبە كانم، نە كەفە زەحمەت
 خواوەننا، بە گشت، عەتا كە رەحمەت
 نازارپۇلە كان، وا باعيس شوكرن
 ھەر وەك ھەمىشە، دەسى يەك بگرن
 ئىوہ ھەر تەكن، بمىن ھەر تەك
 ھەر سەمىمى بن، ھوشتان بى بە يەك
 بە غەير لە خواتان، پروو لە كەس مەخەن
 لە خوا بترسن، ئازار كەس مەكەن

سۆننهت ره سوولمان، له بىرتان نه چى
 ههر خاسى فهقهت، ئه ميني، به جى
 موشكلتان يا خوا، به هيممهت حهل بى
 زه حمهت كه م ئه كه م، خواتان له گهل بى
 كينه م له دلتان، تو خوا به دهر كه ن
 جا له سهر مه زار، خا كم به سهر كه ن!
 چون سوواوى ههس، ئه م كاره كردن
 وه ك له ژير تاوت، جنازه بردن!
 گول و تاج گول، بو من مه سين
 له چاوى خواه تان، فرميسك نه سين
 پوول پلاكارد و گول و ئه مانه
 بو فه قير خاسه، له ئه م زه مانه
 له گول خواه شم ناى، له ژير ئه و خا كه
 گول له ناو گولدان، بميني چا كه
 به چاو شيريتان، شينم بو مه كه ن
 با مه رد م نه ين و، مه نع ئيوه نه كه ن
 تو خوا نه كي شن، به ده ورما، نه رده
 با ئازاد بووم، له ژير ئه و به رده
 ئه گهر زيندانه، خو من ده رنا چم
 مه حكه م به سيا گه، ده سم، هه م قا چم!
 خو تو حفه نه وگم، تا بين بملدن
 نه به كار ئه خواه م، نه مه رد م دزن!
 قه وره كان قوول و، تاريك و سه ردن
 وه لى خه لوهت و، خالى له ده ردن

له سهه ر مه زارم، برژنن ئاوی
 با فینکه و بی، دلّه کهم تاوی
 زیاتر له سی پوژ، عهزا حه رامه
 عهزا جا بوچه، باوکه رو کامه؟!
 چله، بیدعت و ره سمی خراوه
 نهوینم چاوتان، بو من پرئاوه!
 ئه جهل هات ئیتر، وهختی مردنه
 وهخت له بان شاننه، تاوت بردنه
 خه ریکم ئه مرم، گه یمه ئاخرخهت
 بانگ کهن مه رده شور، بمینته بان کهت
 بو کوچ و سه فهر، من خپه مم رازا
 حه لالم بکهن، گه رده نتان ئازا
 من له گشت رازیم، خواتان لی رهزا
 له بیرتان نه چی، نه گرن بوم عهزا
 «نادر» به سیه شیعر، زه حمهتت کهم که
 بو فه رمانی خوا، سه ری خوهت خه م که

هاوار به مالْم

هه ی داو و هه ی بیډا، هاوار به مالْم
 بوچی ناپرسی، ئیتړ له حالْم؟!
 بیګه س و ته نیام، تو نیت به لامه و
 زه نجیر ئه وینت، هر ها به پامه و
 بوچی وه ک جاران، ناپرسی له من
 مه گهر تو نه بووی، قه ولت دا به من؟!
 بوچی خو شه ویس، ده سو لیم کیښا؟!
 کاریکم کردګه، دلت لیم ئیښا؟!
 تو که باسه فا، زو لال وه ک ئاوی
 بوچه وه ک جاران، بوم دلته نگ ئاوی؟!
 دلسوزی ئیتړ، بوچی بوم ناکه ی؟!
 که ی تیته و، پیاله ی، شه راو بوم داکه ی؟!
 من تو ئه ناسم، دلت به رد نه بوو
 وه ختی له لام بووی، له لام دهر د نه بوو
 خه فته، دوور له من، خو ئاوی تاوی
 په روه نده ی عشقت، مه ختوومه ئاوی
 چه وګه؟! چه کریا؟! بو بیزاری لیم؟!
 چه که یفی ئه وه ی؟ خه فته به یته پیم؟!
 خه فته فیراقت، شکاندي شانم
 بیرهو وه ک جاران، خوه ت به نیشانم
 ته توت پیم جاران، «نادر» گیانه که م
 ئیسه بوو ګیته، خه سم ژيانه که م!

هاوده‌م

هاوده‌م، هاوسه‌فه‌ر، هاونشپنه‌که‌م
 خوه‌شی دل من بوویت، له ناو ژینه‌که‌م
 زه‌ریف و خوه‌شبو، هه‌ر وه‌ک گول‌به‌هار
 خه‌فه‌ت تو ئه‌خوه‌م، وه‌خت شام و نه‌هار!
 بی‌کس و ته‌نیام، هه‌تیم و هه‌ژار
 خه‌فه‌ت دووری تو، هه‌زاران، هه‌زار
 تا پوژی مردن، دل ماتل تویه
 کارم شه‌و و پوژ، هه‌ر ره‌نجه‌پویه
 خوه‌م که‌م به‌ساقه‌ت، پوژی له‌پوژان
 هه‌رچه‌ن که‌ روویت و، پرووت له‌من پوژان
 تو به‌تواو دۆنیا، من عه‌وه‌ز ناکه‌م
 به‌غیر تو چاوجوان، هه‌ز به‌کس ناکه‌م
 ئه‌زانم پوژی، ئه‌مرم له‌داخت
 رازی نیم وه‌لی، بوینم ئا‌خت
 له‌من ره‌نجیاگی؟، بوچه‌به‌قوربان؟
 چه‌م کرد؟! چه‌ت دیگه‌؟! بیژره‌ تو قورعان
 ئه‌زانم تیه‌وه‌، پوژی دووباره
 ئه‌و پوژه‌ دیره‌، بو فکر و چاره‌!
 ئیسه‌ که‌ تو نیت، بو تو هیلاکم
 وه‌ختی که‌ تو بیت، من له‌ژیر خاکم
 به‌سه‌ر چوو ژیان، گشت به‌دلته‌نگی
 «نادر» بی‌نه‌وا، ده‌ر نه‌هات ده‌نگی!

هاوسای مالہ کہم

خہ فتم، خہ وم دی، بووگی به هاوسام
 زور ناراحت بووم، وه ختی که هه لسام
 هاتی بو لای من، بیڈزیکه وه
 دیم دوو چاوی تو، له نزیکه وه
 بو بردنی دل، بو لای من هاتی
 پرسیت بوچ حهیران، بوچ نهونه ماتی؟!
 سفره ی دل ئانی، بازم کرد له لات
 دلی دیوانه م، خوه م خسته ژیر پات!
 چه پکه گولم دا، پیشکesh به چاوت
 ته ک گیره ی قژی، بو قژی خاوت
 وتم: «دوور له تو، سووره، ئهم چاوه
 ههر وه کوو ماسیم، وا دوور له ئاوه
 دلّم له دووریت، غه رقه له خوینا
 بو دیارت نیه؟! تو هه ی له کوینا؟!
 دلی بیچاره م، پر له زووخاوه
 کوّنه برینت، له بان دل ماوه
 ده سو پیّمه و نیا، له ناو نهو خه وا!
 وتو: «عاشقی، ئاوروومان نه وا!»
 به چاوی گریان، له خه و من په یم
 سه کته م کرد، وه لی، له دؤنیا نه یم!
 «نادر»، دوور له تو، خوه شیکی نه دی
 رهنگی تر به غه یر، ره شیکی نه دی

هەر تو به دلمی

له من دوورهو بووی، بیچاره به خوهم
 رۆژ و شهو خهفته، دووری تو ئه خوهم
 هەر تو به دلمی، له ناو ههزاران
 ناوم سه پت نه که ی، له ناو مهزاران!
 به خوا ی خوهم و خوهت، نه مماغه تا قهت
 رۆژی، بی بو لام، گیانم به ساقهت
 دوو چاوی سوورم، دائیم پر ئاوه
 که ی که می ناز که م، ئه و زولفه خاوه؟!
 زانیت ئاشقتم، پرووت له من پۆشان
 پشت منو خه م کرد، وه ک که مه ی گو چان!
 دل دزی ن، نازار، کاری دزانه
 ئه گهر نازانی، ئه مه بزانه
 وه ختی لیم دووری، زهرد وه ک خه زانم
 دهردی دلی خوهم، ههر خوهم ئه زانم
 زه بوون و زارم، هیلا که له شم
 تو ئاویه ر سه ربه رز، من کو چکه ره شم!
 تو نیت به لامه و، رۆژ وه ک شه و، تاره
 به غه یری گیریان، نه مماغه چاره
 دلم پر خه فته، به درو ئه که نم
 مه شک خالی له دو، بیخو ئه ژه نم!
 له ناو دل «نادر»، ههر دا و بیدایه
 کام شار، نازه که م، که س وه ک تو ی، تیایه؟!

هه ساره ی سۆهه یل

له کوی پهیات کهم، هه ساره ی سۆهه یل؟!
 دلّم له دۆنیا، به تۆ هه سی مه یل
 دهر د و بیرینم، زیاتر له هه زار
 ناپرسی ئیتیر، له ئاشق هه ژار!
 خه وه ر ناپرسی، له حالی زارم
 خوژگه ئه وزانی، بۆت بیقه رارم
 خو من نه مزانی، ئه ونه بیوه فای!
 دلشکن، زالم، پر جه ور و جه فای!
 جوان و زهریفی، وه لی بی پهیمان
 دیر تی، زوو ئه چی، هه ر وه کوو مه یمان!
 چۆن له تۆ دوورم، یاری نازهنین
 له بیرم چووگه، شیوه ی پیکهنین
 جیت ها له دلما، جا چۆن دهرت کهم؟!
 یا چۆن ئه توانم، دوعای شه رت کهم؟!
 ئه ی خاوه ن زۆلفی دریش، کرچ و کال
 بۆچی پیت خوشه، ژینم بکه ی تال؟!
 به هار من، دیه ن رۆخساری تۆیه
 په ریشانه دل، غه مباری تۆیه
 هه ز ئه کهم، نازار، کراس ژرسه کهم
 بمکوژی به ناز، بیت بۆ پرسه کهم!
 تۆ هه ی له دلما، تا رۆژی که هه م
 قه زای تۆ به خوا، له «نادر»، ئه خه م

هيجران

دلى من ناگرى، هيجرى تو تاقهت
 مه كه دوورى له من، گيانم به ساقهت
 له لاي دهس تو، گه لاريان، به هاره
 دلم بو تو فقههت، رام و مه هاره
 گولى گولدان و باخ، نه مخاته بيرت
 له باني نه دله، هر ماگه تيرت!
 له چوانم نه بارى، بى تو نه سرين
 تو شيرينى، وه كوو، له ولاو و نه سرين
 تو ميمانم بكه، با بيمه مالت
 بوينم قامهت و حوسنى جه مالت
 نه گهر ريگه م بدهى، بيمه حيسارت
 به ئاسانى نه كه م، گيانم نيسارت
 به شوعلهى چاوى مه ست، ئاگرم به
 عه زيزى نه ووهل و، هم ئاخرم به
 ژيانم بى روخى تو، تال و شوومه
 به دهس هاوردنت، هر ئارزوومه
 ژيانم خوش نه وي، ته نيا له بهر تو
 له سي داره م بدهن، خوشه له سهر تو
 نه بوون و مهرگى خاسه، بيدهنگ و باس
 وه كووسه كته، له دهس تو، يارى جوان خاس
 بكهى «نادر»، تو شيتى كووچه بازار
 خو نارهنجى له تو، دل بهر دل ئازار

يارم پهري بوو

مه حرم ته سرارم، يارم پهري بوو
 ته ك خه فته تگه لما، دائم شهري بوو
 هيچكه سي وه ك نه و، مني دهر ك نكرد
 خه فته خوار دني، به من تهرك نه كړد
 له به فر و باران، تگرگ، يه خبه ندان
 فهرقي نهو بومان، ههر دوو بوو ين خه ندان
 نه هاتين، نه چوو ين، شاد و پيكه نين
 سه فاي بوو ژيان، له ته ك نازه نين
 ههر وه ختي خه فته، توژيكي نه كړد!
 نهو زوو نه هات و، دلسوزي نه كړد
 نه مان كړد ته ك يه ك، راحت دهرده دل
 نه يهاورد ته ك خوهي، به هه شت به مه نزل
 دوو تن بوو ين وه لي، دل مان يه كي بوو
 بو قومان ژينم، ناسي ته كي بوو!
 نهو دل به من خوهش، من دل به نهو شاد
 بي نينسافيه، گهر لي نه كه م ياد
 شادي، خوهشي من، نه بوو به و اسل
 ته قدير هات كړدي، ره نجم بي حاصل
 تا نهو روزه بوو، ره نجيكم نه بوو
 ژيان، شيرين بوو، شيرين وه كوو توو
 له «نادر» دووره، دوو روزه يارم
 ئارام ناگري، دل خه فته تبارم

يارم گولە

گولايىكم دى، لە سيۆەر تاقەدارى
 ۋە كوۋ خوەم بيكەس ۋ، بىي دۆس ۋ يارى
 جەمالى ئەۋ گولە، ۋە ك يارە كەم بوو
 بە شيۆە، ۋە ك رۆخى، دلدارە كەم بوو
 وتم : «ئەي گول، تۆ بۆ يىدەنگ ۋ باسى؟!»
 وتى : «من بيكەسم، چۆنم ئەناسى؟!»
 وتم : «سەحرا بە بۆنى تۆيە سەحراس
 لە ھەر شوينى، جەمالى تۆ، ئە كەن باس
 بە عشقى تۆيە، ۋا بولبول ئەخوينى
 سەفا بىي تۆ لە سەحرا، كەي ئەمىنى؟!»
 تۆ بۆ من، مەزھەرى عىشق ۋ ئەوينى
 پەژارە ۋ مەينەت ۋ زەردى، نەوينى
 پەپولە با بە شەوقى تۆ، سەفاكات
 خەفەت ھيجران ۋ دەردى خوى دەۋاكات
 نگارى من ۋە كوۋ تۆ، زۆر شيرينە
 ۋە كوۋ ئەۋ، كەس نىيە، لەم سەرزەوينە
 ئەچم، ھەر ۋەخت، كە بىرى يارى خوەم كەم
 بۆ لاي تۆ تىم، قسەي، دلدارى خوەم كەم
 ئەگەر مردم، بزانە كارى يارە
 ھەر ئەۋ يارە، كە دل، بۆي بيقرارە
 دلى «نادر»، ھەزىن ۋ شىت ۋ ھارە
 بە جىي يارى، بۆ لاي تۆ تى، دووبارە»

يارم لی بریا

وهرهق هه لگه پریا، یارم لی بریا
 به تیغی جه فا، دلی من دریا
 بی ئه و نازاره، ژینم چه تاله
 ئاواته کانم، گشتی، به تاله
 دل بریندارم، پر له وهره مه
 زور په ریشان و، دهره هم، به ره مه
 ناوی شیرینی، ناچی له بیرم
 به رور و به شه و، بی ئه و ئه گیرم
 دهردی دهر وونم، دهر د بیده رمانه
 هه روا ئه زانم، وه ختی نه مانه
 برژانگ و بروی، وه ک رورم ره شه
 له شادی، دلیم، بی ئه و بی به شه
 برین دلداری، له سهر دل ماوه
 دوو چاوم بی ئه و، دائم پر ئاوه
 دلیم دوور له ئه و، داو بیدا ئه کات
 که سی تر وه ک ئه و، که ی په یا ئه کات؟!
 خاتراته که ی، له لام میمانه
 عه قلی لیم سهندگه، بوو گمه دیوانه
 وه سفی یاره که م، بوو گه کار و بار
 خوای من ئه وه یه، بمگه ینی به یار
 برینی «نادر»، دهرمانی نیه
 ماله ویرانه، دهر بانی نیه!

ياره كهى جاران

به قه و فرميسكم، قه تره گهل باران
 يادى تۆ ئه كه م، ياره كهى جاران
 عاشقى پرووتم، عه زيز، بى هه وه س
 چاوى تۆ ناكه م، به دۆنيا عه وه ز
 يارى هه ميشه، چواردده ساله كه م
 بى با خوه شه و بى، ته ك تۆ حاله كه م
 بى با بچين بۆ، ئاويه ر، دوو باره
 لينا بـمـينين، هه رتا ئيواره
 ئه و رۆژه جه ژنه، بـمـ به ميوانت
 بـوـينم كه نين، بـزـه ي ليوانت
 ئه م گشته جه فا، له تۆ به عيده
 هاتن دوو باره ت، جه ژنى سه عيده
 كارم، نيشانيت، له م و له و، پرسين
 داخۆم جه فا و جه و ر، دل به ران، ئيرسين؟!
 هه ي له كويى دل به ر؟! بگه ي به فريام؟!
 رۆسوا بووم بۆ تۆ، له شار، ده ركريام
 له و رۆژه و چو و گى، كا و ل بوو مالم
 تۆ هه ي له كويى نا، ره حم كه ي به حالم؟!
 بى نه جاتم به، له ده س ته نيائى
 با له رو بچى، ته قدير، جيائى!
 له بى لوتفى تۆ، حالم ناجۆره
 جه فا به «نادر»، هه ر زۆلم و زۆره

یاری بی ئینساف

یاری بی ئینساف، یار بی خه یالم!!
 حالمو گوردگه و، ناپرسی حال
 ناپرسی هه رگیز، بوچه ره نجاوی؟!
 دلسوژی ناکه ی، ئیتر هه ساوی!
 وهختی یارم بوویت، به تو ئه نازیم
 ئیسه که چو وگیت، به مهرگم رازیم!
 ئه گهر قراره، بمکه ی فه رامو ش
 چرای ژیانم، بی بیکه خامو ش
 یاری شیرین و، زور فره زانم
 جووری بمکوژه، به خوه م نه زانم!
 وهختی کو شتمو، بی ره سه ر خاکم
 با خاس بوینی، تو سینه ی چاکم
 فه رامو شم که، وهختی که مردم
 یادی عه زیزت، له ته ک خوه م بردم
 له بیرم بو، وابزا نه بووگم
 نه یژی به که س، من، دیوانه بووگم!
 تکات لی ئه که م، ئه لایمه وه
 وهختی که مردم، ناوم لی مه وه
 گه رده نم ئازا، ئه گهر نه که ی تو
 تا پوژ قیامه ت، پرزگار ناوم خو
 دل «نادر» شکیاگ، زور پاره پاره س
 به غه یری مه ردن، ئیتر چه چاره س؟!

یاری خوہش جہ مال

له من سہندو، دل و دینم، بہ یہ ک چار
 رو خان دو، مالی ئاوانم، بہ یہ ک بار
 جہ مالیکم نہ دیگہ، وہ ک جہ مالت
 تہ کہ، بہ خوا گولم، حوسن و کہ مالت
 گولم دیگہ، وہ لی، نہ مدیگہ وہ ک تو
 خوہشہ ژینم، بہ شہرتی، بم له تہ ک تو
 ئہوین و عشقی تو، ئائین و دینہ
 ہہمیشہ خاترات، ہا له سینہ
 بہ تواشا کردنی، دل مو تو لہ رزان
 دلی خوہم دا بہ تو، دل بہر، بہ ہہ رزان
 تو شیرینی و، خوہیچو خاس ئہ زانی
 منو بیچارہ کرد، کہس پی نہ زانی!
 دہمیکہ ئاشقی رو خسار و پروتم
 لہ ہیجری تویہ وہ ک، شہ معی، ئہ سووتم
 ئہ سووتم وہ ک شہم و، ہہ لساوہ بو سو
 دلہم بی تاقہت و، داماکہ بو تو
 بہ ساقہت بم، عہ زیزی کراس کہ تانم
 زیان بی تو گولم، من چون ئہ تانم؟!
 بہ ئاواتم کہ روژی، بیتہ مالہم
 نہ جاتم بہی لہ غہم، با کہم بنالم
 دلی «نادر»، عہ زیز، ئہی نووری چاوان
 لہ باتی کام گوناح، بردو بہ تاوان؟!

یاری خوهش قسه

یاری خوهش قسه، شیرین، خوهش که لام
 ههر وه کوو جاران بی، دانیشه لام
 دل به رنازه نین، شیرین تر له توو!
 مه گهر نه وزانی، دل م پیته و بوو؟!
 له ناو دل به ران، جا وه ک تو کیه؟!
 ته کی، ته ک، به خوا، که س وه ک تو نیه
 بیوه فادله ر، یاری نازارم
 که م خه فته به پی م، که م که نازارم!
 دل، بی تاقه تی، له هیجر توئه کا
 بو مان و نه مان، هامه ناو، شه کا!
 سه بووری دووریت، بو من زور سه خته
 ناشو کری نه ویت، ئه مه که ی به خته؟!
 ئیسه که چووگی، فره یک لیم دووری
 ژینی من بووگه، ژینی ک مه جووری!
 به شهوق دیه ن تو، تا ئیمرو ماوم
 بو بیزاری لیم؟! بو ئه نی راوم؟!
 خه فته دووری تو، له لیم ناو یته و
 ئاشقت وه ک یه خ، ههر ئه تاو یته و!
 دل منو شکاند، جا چون دلت هات؟!
 ئه ترسم خواو که م، بینووسیته پات!
 ئاگر دهروونم، خاموشی نیه
 جه فا به «نادر»، لاپوشی نیه!

یاری قژخاوم

عهزیزتر له گشت، یاری قژخاوم
 حهز ئه کهم دائم، بی له بهر چاوم
 شیرین و زهریف، ئه درووشی وه ک مانگ
 له ناو دل بهران، ههر تووی به ناوبانگ
 دوو چاوی تووم دی، دلم کهفته گیر
 چاوت چه ئاسان، دلمی کرد ئه سیر!
 بیرهو با بهن بی، فرمیسک چاوه کهم
 بی با که قهت بی، لهرز و یاوه کهم
 خوژگه به وهخته، له لای شانم بوویت
 هاوده و دوس و هاوزوانم بوویت
 بی، لوتفی بکه، به سه رگه ردانت
 خوه شحالم بکه، باز به سه ردانت
 چه نی شیرین بوو، ناز و ئه داکهت!
 تا له توو برپام، که فتمه فه لاکهت!
 دوور له توو خه فته، میمان دلم بوو
 عزرائیل لهو لاو، ههر ماتلم بوو
 پیر بووم به دهسته و، دهستم به دامان
 بی بو عه یادهت، وه ک کهو خه رامان
 جوانیت له من سه ند، پشتم بوو که کووم
 موحتاج و موعتاد، دینه بالای تووم
 وه ختی گیان «نادر»، ئه چی له قالب
 به گشتی ئه یژی، بوو به توو تالب

وشه و لوغەت به تەرتیب حورووف ئەلفبا:

((ئ))

ئە گرسم : آتش می گیرم
 ئە گریام : شعله ور می شدم
 ئە گریجە : موی رها، طُرّه
 ئە گەرپیا : دَور میزد
 ئە لالیمه وه : التماس میکنم
 ئە لف قامه تم : الف قامتم
 ئە نوّشی : می نوشد
 ئە ویش (ئە ویچ) : او هم
 ئە وین : عشق، دلدادگی
 ئە یکۆتن : می کوبند، می اندازند

((ب))

ئاخ و داخ : آه و ناله
 ئازای ئە نامم : تمام اعضای بدنم
 ئازیز (عه زیز) : عزیز، دوست داشتنی
 ئالەت : فلغل تند و تلخ
 ئامان : امان، هشدار، مبادا
 ئاوات : آرزو، امید
 ئە پیککی : هدف قرار میدهد
 ئە تاویتیە و : آب میشود
 ئە تله سی : پارچه ی اطلسی
 ئە حیا : احیا، شب زنده داری
 ئە خيسان : خیس می کردم
 ئە درووشی : می درخشد
 ئە دری : پاره خواهد شد
 ئە رخه وان (ئەرغەوان) : ارغوان
 ئە رک : رنج، زحمت
 ئە رووخم : ویران می شوم
 ئە ژەنم : تکان میدهم، حرکت
 مشک دوغ برای گرفتن کره
 ئە سپیرم : می سپارم
 ئە سره وی : آرام می گیرد
 ئە سرین : اشک، نام دختر
 ئە فری : پرواز می کند

باس : صحبت، حرف زدن
 باش : خوب، پسندیده
 باقه باقه : دسته دسته (گل)
 بامه تاله : بادام تلخ
 باوکه رو : شیون پدرم رده
 بیاریزه : محفوظ نگهدار
 بیژنم : از هم پاشم
 براوه : بریده و جدا شده
 برژانگ : مژگان، مژه
 بر ناکات : تحمل نمی کند
 برووسکه : رعد و برق

به ریز : محترم، عزیز	برین : زخم، جراحت
به ریّکه لاماَن : نظری به ماکن	بزه : لبخند
به زهی : ترخّم، دلسوزی	بژی : زنده مانی، نمیری
به ژن : قد و بالا، قد و قامت	بِگهی به داوما : به دادم برس
به شه رم : با شرم و حیا	بلا کیش : دردمند
به پ عیده : بعید است	بلا گهر دان : بلا گردان، فدائی
به لا : شیطان، ناقلا، کلک	بمدوینه : نوازشم کن
به لام : اَمّا، لیکن، ولی	بن چوپی : نفر دوم در گروه
به ناز : نازنین، طنّاز	رقص گروهی گردی، نفر اوّل
به ناوبانگ : ورد زبان همه	را سرچوپی گویند
به ن دینخانه : زندان	بنی : تو بُن و ریشه هستی
به نیّکه : چند وقتی است	بنیشمه پالت : نشینم کنارت
بیّ خانومان : بی خانمان	بو سوّ : بوی سوختگی
بیّ دزیکه وه : دزدکی، یواشکی	بوول : خاکستر
بیّ ده سه لات : بی دست و پا، درمانده	به تره ف : حال وخیم
بیّ سان : بوستان، باغ میوه	به توّ ناکه فیّ : بهت نمیداد
بیّ قه زا : دور از بلا	به توون : به دَر ک
بیّ وه ری : دور از خطر	به حه یا : با شرم و حیا
	به خته وهر : خوشبخت
« پ »	به ر : گلیم، فرش نامرغوب
پابه مه پالت : به تو تکیه زنم	به رچاوته نگ : بخیل، حسود
پابه ن : پایبند، اسیر، دلبسته	به رخ : برّه، بچه ی گوسفند
پابه ند : غلّ و زنجیر پا	به رد : سنگ، مظهر سختی
پا گریّ : اتفاق بیفتد	به رده وام : برقرار، پاینده
پامووره : از زیورآلات زینتی	به رزه بانه : بالا پشت بام بلند
که دختران گرد به پا می بندند	به ره لا : ول، ولگرد
په ت : طناب، نخ ضخیم	به ره و خوار : روبه پائین
	برووسکه : رعد و برق

په خش و په لا : آشفته	ته حویل نا گری : تحویل نمی گیرد
په ریش : پریشان، آشفته	ته رچک : نازک، شکننده
په ژاره : اندوه، غم و غصه	ته رد م : طرد شده ام
په شیو : پریشان، آشفته	ته شی : دوک نخریسی
په کی نا که فی : برایش مهم نیست	ته مه ننا : تمنا، التماس
په ل په ل : تکه تکه، پاره پاره	ته نناز : طناز، نازنین
په له په ل : عجله، شتاب	ته وفیر : تفاوت، فرق
په ن عال ه م : عبرت مردم	ته و (پاو) : تب
پی راره که : دوسال قبل	تی که ل : مخلوط، آمیخته
پی رست : فهرست	تین : گرما، حرارت، دما
پیو یام : مورد اصابت قرار گرفتم	

« ج »

« ت »

تاریک شه و : شب تاریک	جار جاری : گاهگاهی
تاس : تاس تخته نرد	جریا : جرّ خورد، پاره شد
تاقانه : یکی یه دونه	جل و بهرگ : لباس
تا کوو : تا زمانیکه	جنا گه : تکه تکه شده
تالان : غارت، دزدی	جو زامی : بیماری جُزام
تالع : طالع، بخت، شانس	جه لاو : جلاد، خونریز
تانه : طعنه، متلک، سرزنش	
تریشقه : رعد و برق	
تکا کارم : خواهشمندم	
تل : غلت خوردن	چاره نووس : قلمزن تقدیر
توراوه : قهر کرده	چاک : شیار، پارگی
توزی : کمی، اندکی	چاک : عالی، خوب
ت و واو : تو، شما	چاوشپن : چشم آبی
تووش : دچار، مبتلا	چاوکل : چشم سُرمه زده
	چاوه ری : چشم به راه

« چ »

خوړماپه زان : خرماپزان،
 گرمای شدید تابستان
 خوژگه : خوشا، ایکاش
 خوښه ویس : عزیز
 خوږ : خاک، غبار
 خوڼچه : غنچه
 خوین چکان : خون چکان
 خه تاپوښ : ستار
 خه رامان : راه رفتن با ناز
 خه فته دهرکه ر : غمخوار
 خه لوه ت : خلوت دنج
 خه له تیام : فریب خوردم

« د »

داپړیاک : به هم ریخته
 داته با : به باد دادی
 داخوم : گمان، حدس
 داداره که م : پروردگارم
 دارزیاگ : داغان، به درد نخور
 دل ئیشان : دل آزاری
 دل به رد : دل سنگ، نامهربان
 دل به ست : دل داده، عاشق
 دل ته زین : دلخراش
 دل رفین : دزد دل، دلبر
 دوږ : درّه
 دولاو : از زیور آلات زنان گرد
 که بر لباس دوزند

چله : چله، بعد از چهل روز
 چیت پی ئه برگي : چی گیرت
 میاد؟ چه فایده ای برایت دارد؟
 چوږ : خلوت، جای دنج
 چه پگه گول : دسته گل
 چه ک : اسلحه
 چه کریا؟ : چی شده؟
 چه م : رودخانه
 چه مانی : خمیده قامت کرد

« ح »

حه دیس : قصه، داستان
 هه رگ : گل، از آب و خاک
 هه زهر : حذر، خودداری
 هه زین : حزن، اندوهگین
 هه ک : کنده شده، حکاکی
 حیसार : خانه، منزل

« خ »

خاپوور : منهدم، ویران
 خانه باخ : خانه در باغ
 خاو : پریشان، آشفته
 خاوه ن مه ککه : صاحب مکه، خدا
 خر خال : النگو، دستبند
 خزم : فامیل، قوم، خویش
 خزمه ت : خدمت

ده خیل : دخیل، ملتمس

ده رده دار : دردمند

دهس ئاخر : عاقبت، سرانجام

دهس بران : کسی رابا وعدهی

دروغ سرکار گذاشتن

دهمه ن : دمن، صحرا، دشت

دی رهمه م : درهم، پول امارات

دیمه ن : صورت، رخسار

« ر »

رازاندن : آماده شدن

راو : فراری دادن

رزگاری : خوشبختی

رو خاندو : ویران کردی

رو رو : شیون و واویلا

روژگار : روزگار، زمانه

روونا کی : روشنائی، نور

ره حمار : صاحب رحم، خدا

ره شه خال : سیه خال

ره عنا : رعنا، خوش قامت

ره م : رمیدن، فرار

ره نجاوی ؟ : رنجیده ای ؟

ره نجه رو : رنج دیده

ره نگ په ریاگ : رنگ پریده

ریخ : سنگریزه، شن

ریک و پیک : شیک و

پیک، خوش اندام

« ز »

زام : زخم

زستان : زمستان

زو قم : یخبندان، سرما

زو لال : زلال، شفاف

زووخ : رنج بی شمار

زه لام : بزرگ، سخت

زیت : زل زدن، خیره شدن

زیرینه : زرین، طلائی

« ژ »

ژاکاو : پژمرده، له شده

ژان : درد شدید، دل پیچه

ژه حر : زهر

ژه م : وعده ی غذائی

ژیرسه : پارچه ژرسه

ژین تالی : تلخی زندگی

« س »

ساتی : لحظه ای، زمانی

سامت : صامت، بی صدا

سر : بی حس، از خود بیخبر

سرکه ی : دستمالی زیبا و

لطیف که به سر می بندند

سو کنائی : سکون، آرامش

سوما : نور چشم

سونبول : گل سنبل

سووتاگ (سووتاو) : سوخته

سوهیل : ستاره‌ی سهیل

سویند : قسم، سوگند

سه‌پت : عضو شدن

سه‌راو : سراب، آب‌کاذب

سه‌روین : دستار، دستمال سر

سه‌ره‌وژور : سربالائی، مشقت‌راه

سه‌ما : آسمان

سه‌ناکه‌ت : حمد و ستایش تو

سه‌نع : صنعت، هنر

سه‌پره : سهره، پرنده‌ی زیبا

سیاله (سیاوله) : سیاه‌دانه

سینه‌وبه‌ر : درخت صنوبر

« ش »

شپرز : نامرتب، پریشان

شریخه : صدای رعد و برق

شوره‌بی : بید مجنون

شه‌مامه : دستنبوی بهاری

شه‌ونویژ : نماز شبانه

شیت‌دل : دیوانه‌دل

شین : شیون، گریه و زاری

شین : آبی‌رنگ (چشم‌آبی)

شیویاگ : به هم ریخته

« ع »

عه‌به‌س : عبس، بیهوده

عه‌ته‌ش : عطش، گرگرفتگی

عه‌زم : عزم، اراده، همت

عه‌یش : عیش، خوشگذرانی

« ف »

فانیه : فانی، نابودشدنی

فریا : فریاد

فرین : پرواز کردند

فنج : پرنده‌ای کوچک

فه‌ت و فه‌ن : فوت و فن

فه‌ریزه : فریضه، واجب

فه‌لاکه‌ت : فلاکت، بدبختی

« ق »

قابض : عزرائیل

قات : نایاب و نادر

قاخه : قدغن، ممنوع

قام قیامه‌ت : روز قیامت

قرچه‌ی که‌واو : چلر و ولز

کباب

قور : گِل

قه‌د : اصلاً، به هیچ عنوان

« ک »

« گ »

کات : وقت، زمان	گر : گر، شعله، شرر آتش
کات : قطع (اصطلاح سینمایی)	گرم گردووه : آتش گرفته ام
کاریز : کاریز، چشمه سار	گلینه : مردمک چشم
کرج : تازه رسیده، کال	گوریا گه : عوض شده، مانند سابق نیست
کزه : سوزش	گولاله : گل لاله، آلاله
کل : سرمه ی چشم	گولچیره : گل رخسار
کلیه : شعله و شرر آتش	گولزاز : گلزار، گلشن، باغ
کوت کوت : تکه تکه	گولشه ن : گلشن، گلستان
کوچ : کوچ، رفتن از دنیا	گولعوزار : گلزار
کوپس که فتک : بی سرپرست، بدبخت	گوم : گودال آب، چشمه
کولان : کوچه	گوناه : گونه، لپ
کولووریک : کروور، زیاد	گوئی : گوش دادن، گوش
که پر : کلبه ی کوچک با چوب	گه رالی : ولگردی
و حصیر در صحرا	گه شه و بوو : شعله ور شد
که ت : تخته یا سکوئی که مُرده را روی آن غسل دهند	گه لاریزان : برگ ریزان، خزان
که ژ : کوه، تپه	گیل : تظاهر به ندیدن کسی
که ژال : غزال، آهوی زیبا چشم	
که ژاوه : کجاوه، مجمل	
که لاوه : ساختمان مخروبه	
که مه رشکین : کمر شکن	لاپوشی : پنهان کردن
که مه ی گوچان : خمیدگی	لات : نام بتی بوده
دسته عصا	لار و له نجه : با ناز رفتن
که نه : کنه، مظهر چسبندگی	لافاو : سیل، سیلاب
که وان : کمان	لالیان : التماس کردن

« ل »

نالہ نال : نالہ و فغان بسیار

ناوچہ : منطقہ،حوالی

نسرُم : سرد،دور از آفتاب

نہ برِیام: جدا نشدم،دل کن نشدم

نہ بوونت : نبودنت،ہجرات

نہ جوانم : جوان نیستم

نہ حیف : ضعیف،ناتوان

نہ رمہ نہی : نوعی نی

نہ مان : نماندن،مُردن

نہ مد پوزی : پیدا نکردم

نہ ہال : نہال،درختچہ

نہی : نی،ساز شاکی

نہ یتلی : اجازہ نداد

« و »

وازم لی بیّنا : ترکم کن

وراوہ : یاوہ گوئی،ہذیان

وسال : وصال

وشکہ دار:درخت خشک،بی بر

وشہ: کلمہ،لغت،کلام

ولام : جواب،پاسخ دادن

وہ رہم : اندوہ،غصّہ

وہری : فرو ریخت(برگ)

وہ ہمہ : وہم است و خیال

ویل : ول،سرگردان،رها

وینہ : شبیہ،رُخ،عکس

وینہ کیّش : نقاش

« ه »

هاژ و واژ : ہاج و واج

هاژہ : صدای خروش آب

هاوین : تابستان

هونراوہ : اشعار

ہہ تا(ہہر تا) : تا زمانیکہ

ہہرہ شہ : تہدید،ترساندن

ہہزاران : جمع ہزار،بلبل

ہہ ژار : فقیر،مظلوم

ہہ سارہ : ستارہ،اختر

ہہ ستمی : ہستی منی

ہہ سیل : حوضچہ،آبگیر

صحرائی کشاورزی

ہہ لالہ : شکوفہ

ہہ لہہ ست : ترانہ،شعر

ہہ لمات : تیلہی شیشہ ای

ہہ لورک : گہوارہ،مہد

ہہ لپیکیان:چفت کردن انگشت

ہہ نگوین : انگبین،عسل

ہہ ورہ تریشقہ:رعد و برق

ہیچ نہ زان : بسیار نادان

ہیز : قدرت،توانائی

« ی »

یال : کوہ،کوهستان

دیگر کُتب احمد باباجایانی (نادر):

کلمه به کلمه با قرآن (فرهنگ جامع لغات قرآنی).
چاپ دوم ۱۳۹۲

دیوان دیوانه (اولین مجموعه شعر فارسی)
چاپ دوم ۱۳۹۲

چهارده به در (دومین مجموعه شعر فارسی)
چاپ دوم ۱۳۹۲

در آستانه‌ی انتشار : دلنوشته‌های نادر.